

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 100 / III Legislatura / Setè període

Dimecres, 26 de juny de 1991

Presidència del Molt Honorable
Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió Plenària núm. 74

Sessió Plenària núm. 75

Primera reunió

SUMARI

Sessió Plenària núm. 74

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí.

Debat sobre l'Informe de l'any 1990 presentat pel Síndic de Greuges (Punt únic de l'ordre del dia.)

Presentació: H. Sr. Síndic de Greuges (p. 5037).

Posició dels grups: I. Sr. Martín (CDS) (p. 5039), I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 5040), I. Sr. Ródenas (M) (p. 5041), I. Sra. Montserrat (P) (p. 5043), I. Sr. Nualart (IC) (p. 5044), I. Sr. Abelló (S) (p. 5046) i I. Sr. Viñas (CiU) (p. 5048).

La sessió s'aixeca a tres quarts de dotze i quatre minuts.

Sessió Plenària núm. 75.1

La sessió s'obre a tres quarts de dotze del migdia.

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Actuacions Pressupostàries Urgents (Punt primer de l'ordre del dia.)

Presentació: H. Sr. Conseller d'Economia i Finances (p. 5049).

Article 1

Apartats 1 i 2**Apartat 3**

Esmena del G. Mixt (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Pere (M)* (p. 5050).

Esmena del G. Socialista (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Carnicer (S)*. *Tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 5051).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5052).

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 5053), *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 5054) i *I. Sr. Riera i Gassiot (IC)* (p. 5054).

Votació de l'esmena de retorn: *rebutjada per 4 vots a favor, 61 en contra i 28 abstencions* (p. 5054).

Esmena del G. Mixt (núm. 1, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Pere (M)* (p. 5054).

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5055).

Votació: *rebutjada per 2 vots a favor, 62 en contra i 32 abstencions* (p. 5055).

Text del Dictamen, exposició de motius i títol de la Llei

Votació: *aprobat per 62 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions* (p. 5055).

Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de les Polícies Locals de Catalunya (Punt segon de l'ordre del dia.)

Presentació: *H. Sr. Conseller de Governació* (p. 5055).

Esmena del G. Mixt (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Sánchez i Ramos (M)* (p. 5056).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (a la totalitat, de retorn del Projecte al Govern)

Torn a favor: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)*. *Tot seguit n'anuncia la retirada* (p. 5057).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5058).

Posició dels grups no esmenants: *I. Sr. Bauzá (P)* (p. 5059), *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5059) i *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 5060).

Votació de l'esmena a la totalitat del G. Mixt: *rebutjada per 1 vot a favor, 90 en contra i 3 abstencions* (p. 5060).

Article 1**Apartat 1**

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 3, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)*, *juntament amb les esmenes núms. 12, 24, 218* (p. 5060).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5060).

Esmena del G. Socialista (núm. 4, d'addició)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 11, 14 i 26 (p. 5060).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 5, de supressió)

Torn a favor: *I. Sr. Ródenas (M)*, *juntament amb les esmenes núms. 6, 9, 21, 23, 63, 66, 68, 71, 77, 108, 110 i 117* (p. 5060).

Tot seguit anuncia la retirada de l'esmena núm. 9.

Esmena del G. Mixt (núm. 6, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 7, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)*, *juntament amb les esmenes núms. 33 i 46* (p. 5061).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 8, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Carod-Rovira (ERC)*, *juntament amb l'esmena núm. 10* (p. 5061).

Addició d'un nou Apartat

Esmena del G. Mixt (núm. 9, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 10, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 8).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5061).

Votació de l'esmena núm. 3: *rebutjada per 1 vot a favor, 48 en contra i 22 abstencions* (p. 5062).

Votació de les esmenes núms. 5 i 6: *rebutjades per 1 vot a favor, 62 en contra i 8 abstencions* (p. 5062).

Votació de l'esmena núm. 7: *rebutjada per 6 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions* (p. 5062).

Votació de l'esmena núm. 8: *rebutjada per 6 vots a favor, 70 en contra i 1 abstenció* (p. 5062).

Text del Dictamen

Votació: *aprobat per 75 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 5062).

Article 2**Apartat 2**

Esmena del G. Socialista (núm. 11, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 12, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 3).

Apartat 3

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 13, d'addició)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada (p. 5062).

L'I. Sr. Martín (CDS) intervé per anunciar el decaïment de l'esmena núm. 12 (p. 5062).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5062).

Article 3

Esmena del G. Socialista (núm. 14, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 15, de modificació)

L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada, juntament amb l'esmena núm. 17 (p. 5062).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 16, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 5062).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 17, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 15).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 18, d'addició)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada (p. 5062).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 19, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5063).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5063).

Votació de l'esmena núm. 16: rebutjada per 1 vot a favor, 68 en contra i 7 abstencions (p. 5063).

Votació de l'esmena núm. 19: rebutjada per 2 vots a favor, 71 en contra i 3 abstencions (p. 5063).

Text del Dictamen

Votació (apartat 1): aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 5063).

Votació (apartat 2): aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions (p. 5063).

Article 4

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 20, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 21, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia el decaïment, juntament amb el de les esmenes núms. 22, 93, 95, 133 i 134 (p. 5063).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 22, de modificació)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5063).

Article 5

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 23, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 5).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 24, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 3).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 25, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Garcia i Sáez (S). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 5063).

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 4).

Addició d'un nou paràgraf

Esmena del G. Mixt (núm. 27, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M) (p. 5064).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5064).

El M. H. Sr. President anuncia el decaïment de les esmenes núms. 23 i 24 (p. 5064).

Votació de l'esmena núm. 27: rebutjada per 3 vots a favor, 72 en contra i 3 abstencions (p. 5064).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5064).

*Articles 6 i 7**Text del Dictamen*

Votació (articles 6 i 7): *aprovats per unanimitat* (p. 5064).

*Article 8**Apartat 2**Esmena del G. Socialista* (núm. 28, de supressió)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada (p. 5064).

Esmena del G. Mixt (núm. 29, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M), juntament amb les esmenes núms. 30 i 34 (p. 5064).

Esmena del G. Mixt (núm. 30, de modificació)

Defensada abans (esmena núm. 29).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 31, de supressió)

Defensada després.

Esmena del G. Mixt (núm. 32, de supressió)

L'I. Sr. Ródenas (M) la dóna per defensada (p. 5064).

Torn a favor de l'esmena núm. 31: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5065).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 7).

Esmena del G. Mixt (núm. 34, de supressió i d'addició)

Defensada abans (esmena núm. 29).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5065).

Votació de les esmenes núms. 29, 30 i 34: rebutjades per 4 vots a favor, 74 en contra i 2 abstencions (p. 5065).

Votació de l'esmena núm. 31: rebutjada per 4 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions (p. 5065).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5065).

*Article 9**Apartat 2**Esmena del G. Socialista* (núm. 35, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Garcia i Sáez (S). Tot seguit n'anuncia la retirada (p. 5065).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5065).

La sessió se suspèn a a les dues del migdia i cinc minuts i es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i vuit minuts.

*Article 10**Apartat 2**Esmena del G. Mixt* (núm. 36, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (S), juntament amb l'esmena núm. 37 (p. 5065).

Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5066).

*Apartat 6**Esmena del G. Mixt* (núm. 37, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 36).

*Article 11**Paràgraf primer**Lletra f)**Esmena del G. Socialista* (núm. 38, d'addició)

Retirada.

*Lletra j)**Esmena del G. Mixt* (núm. 39, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M) (p. 5066).

*Lletra k)**Esmena del G. Socialista* (núm. 40, de supressió)

Retirada.

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 41, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 5066).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5066).

*Lletra l)**Esmena del G. Socialista* (núm. 42, de supressió)

Retirada.

Lletra m)

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de modificació)

Retirada.

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 44, de supressió)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada (p. 5066).

L'I. Sr. Camp i Batalla (CiU) intervé per un posicionament (p. 5067).

Article 13

Esmena del G. Mixt (núm. 45, de supressió)

L'I. Sr. Ródenas (M) la considera decaiguda (p. 5067).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 46, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 7).

Lletra b)

Esmena del G. Socialista (núm. 47, de modificació)

L'I. Sr. Garcia i Sáez la dóna per defensada (p. 5067).

L'I. Sr. Camp i Batalla intervé per un posicionament (p. 5067).

Lletra c)

Esmena del G. Socialista (núm. 48, de supressió)

Retirada.

Votació de les esmenes núms. 36 i 37: *rebutjades per 8 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció* (p. 5067).

Text del Dictamen

Votació de l'article 10: *aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 5067).

Votació de l'esmena núm. 39: *rebutjada per 5 vots a favor, 75 en contra i 3 abstencions* (p. 5067).

Votació de l'esmena núm. 41: *rebutjada per 1 vot a favor, 75 en contra i 7 abstencions* (p. 5067).

Text del Dictamen

Votació de l'article 11: *aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions* (p. 5067).

Text del Dictamen

Votació de l'article 12: *aprovat per unanimitat* (p. 5067).

Votació de l'esmena núm. 47: *aprovada per unanimitat* (p. 5067).

Text del Dictamen

Votació de l'article 13: *aprovat per unanimitat* (p. 5067).

Article 14

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 49, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 5068).

Esmena del G. Socialista (núm. 50, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 5068).

Esmena del G. p. Popular (núm. 51, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Bauzá (P)* (p. 5068).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5069).

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 5069) i *l'I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5069) *intervenen per contradiccions.*

Votació de l'esmena núm. 49: *rebutjada per 1 vot a favor, 71 en contra i 5 abstencions* (p. 5069).

Votació de l'esmena núm. 50: *rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions* (p. 5069).

Votació de l'esmena núm. 51: *rebutjada per 27 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions* (p. 5069).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 5069).

Article 15

Apartat 1

Addició d'una nova lletra a)

Esmenes del G. Socialista (núms. 52, d'addició, i 53, de modificació)

Retirades.

Lletra a)

Esmena del G. Socialista (núm. 54, de modificació)

Retirada.

Lletra e)

Esmena del G. Socialista (núm. 55, de supressió)

Retirada.

Lletra f)

Esmenes del G. Socialista (núms. 56, de modificació, i 57, d'addició)

Retirades.

Lletra g)

Esmena del G. Socialista (núm. 58, de supressió)

Retirada.

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) demana votació separada de l'article 15.1.c) (p. 5069).

Text del Dictamen

Votació de la resta de l'article: aprovat per unanimitat (p. 5070).

Votació de la lletra c): aprovat per 48 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions (p. 5070).

Article 16

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 59, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M) (p. 5070).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 60, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC) (p. 5070).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 61, de modificació i d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5070).

Esmena del G. p. Popular (núm. 62, d'addició)

L'I. Sr. Bauzá (P) n'anuncia la retirada (p. 5070).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5070).

Votació de l'esmena núm 59: rebutjada per 1 vot a favor, 48 en contra i 29 abstencions (p. 5070).

Votació de l'esmena núm. 60: rebutjada per 2 vots a favor, 48 en contra i 28 abstencions (p. 5070).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5070).

Article 17

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 63, d'addició i de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 2

Esmena del G. Socialista (núm. 64, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Garcia i Sáez (S) (p. 5070).

Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5071).

Votació de l'esmena 64: rebutjada per 21 vots a favor, 41 en contra i 4 abstencions (p. 5071).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 2: aprovat per 52 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció (p. 5071).

Votació de la resta de l'article: aprovat per unanimitat (p. 5071).

Article 18

Esmena del G. Mixt (núm. 65, d'addició)

L'I. Sr. Sabanza (M) la considera decaiguda (p. 5071).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5071).

Article 19

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 66, de modificació i de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5071).

Article 20

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 67, de supressió)

Retirada.

Esmena del G. Mixt (núm. 68, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmenes de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 69, de supressió, i 70, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC), juntament amb les esmenes núms. 72 i 73 (p. 5071).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 71, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 72, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 69).

Apartat 3

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 73, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 69).

Esmena del G. p. Popular (núm. 74, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Bauzá (P) (p. 5071).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 75, d'addició)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada (p. 5071).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5072).

Votació de l'esmena núm. 73: *rebutjada per 26 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció* (p. 5072).

Votació de l'esmena núm. 74: *rebutjada per 26 vots a favor, 46 en contra i 3 abstencions* (p. 5072).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 3: *aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions* (p. 5072).

Votació de la resta de l'article: *aprovat per unanimitat* (p. 5072).

Articles 21 i 22

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5072).

Article 23

Apartat 1

Esmena del G. Socialista (núm. 76, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. García i Sáez (S), *que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional i la retirada de l'esmena núm. 80* (p. 5072).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 77, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Apartat 3

Esmena del G. p. Popular (núm. 78, de supressió)

L'I. Sr. Bauzá (P) *la considera decaiguda* (p. 5072).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 79, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 5072).

Esmena del G. Socialista (núm. 80, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 76).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 81, de modificació)

L'I. Sr. Nualart (IC) n'anuncia la retirada (p. 5072).

Torn en contra de l'esmena núm. 79: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5072).

L'I. Sr. Martín (CDS) *anuncia la retirada de l'esmena núm 79* (p. 5073).

La I. Sra. Secretària Tercera *dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 76* (p. 5073).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5073).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5073).

Article 24

Apartat 1

Lletra c)

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 82, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), *juntament amb les esmenes núms. 86, 88 i 150* (p. 5073).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 83, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC), *juntament amb les esmenes núms. 85 i 87* (p. 5073).

Esmena del G. Socialista (núm. 84, de modificació)

Retirada.

Lletra d)

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 85, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 82, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 82).

Apartat 2

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 87, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 83).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 88, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 82).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. p. Popular (núm. 89, d'addició)

L'I. Sr. Bauzá (P) n'anuncia la retirada (p. 5073).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5073).

Votació de les esmenes núms. 82, 86 i 88: rebutjades per 4 vots a favor, 48 en contra i 22 abstencions (p. 5073).

Votació de les esmenes núms. 83, 85 i 87: rebutjades per 4 vots a favor, 48 en contra i 22 abstencions (p. 5073).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5074).

Article 25

Apartat 2

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 90, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS) (p. 5074).

Esmena del G. Socialista (núm. 91, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. García i Sáez (S) (p. 5074).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 92, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC) (p. 5074).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5074).

Votació de les esmenes núms. 90 i 91: rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció (p. 5074).

Votació de l'esmena núm. 92: rebutjada per 25 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions (p. 5074).

L'I. Sr. Nualart (IC) demana votació separada de cada apartat (p. 5074).

Text del Dictamen

Votació de l'apartat 1: aprovat per unanimitat (p. 5074).

Votació de l'apartat 2: aprovat per 53 vots a favor, 18 en contra i 3 abstencions (p. 5074).

Votació de l'apartat 3: aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 5074).

Article 26

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 93, d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Article 27

Lletra c)

Esmena del G. Mixt (núm. 94, d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Lletra d)

Esmena del G. Mixt (núm. 95, d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Article 28

Text del Dictamen

Votació dels articles 26, 27 i 28: aprovats per unanimitat (p. 5074).

Article 29

Apartat 1

Lletra b)

Esmena del G. p. Popular (núm. 96, d'addició)

L'I. Sr. Bauzá (P) la considera decaiguda (p. 5074).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 97, d'addició)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 5074).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núms. 98, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M) (p. 5075).

Esmena del G. Mixt (núm. 99, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M), juntament amb l'esmena núm. 101 (p. 5075).

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 100, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Martín (CDS), que anuncia la retirada de les esmenes núms. 119, 130, 136 i 138 (p. 5075).

Apartat 4

Esmena del G. Mixt (núm. 98, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 98).

Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5075).

Votació de les esmenes núms. 98 i 99: rebutjades per 22 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions (p. 5075).

Votació de l'esmena núm. 100: rebutjada per 7 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció (p. 5075).

L'I. Sr. García i Sáez (S) demana votació separada de l'article 29.1.d) (p. 5075).

Text del Dictamen

Votació de la lletra d): aprovat per 53 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció (p. 5075).

Votació de la resta de l'article: *aprovat per unanimitat* (p. 5075).

Text del Dictamen

Articles 30 i 32

Votació dels articles 30 i 32: *aprovat per unanimitat* (p. 5075).

Article 31

Esmena del G. p. Popular (núm. 102, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Bauzá (P)* (p. 5075).

Esmena del G. Socialista (núm. 103, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 5075).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 104, d'addició)

L'I. Sr. Nualart (IC) la dóna per defensada (p. 5076).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)*, *que anuncia l'acceptació de les esmenes* (p. 5076).

Votació: *aprovades per unanimitat* (p. 5076).

Text del Dictamen

Votació de l'article 31.2: *rebutjat per unanimitat* (p. 5076).

Votació de la resta de l'article: *aprovat per unanimitat* (p. 5076).

Article 33

Apartat 1

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 105, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5076).

Addició d'un nou apartat

Esmena del G. Mixt (núm. 106, d'addició)

L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada (p. 5076).

Torn en contra: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5076).

Votació de l'esmena núm. 105: *rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció* (p. 5076).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i tres abstencions* (p. 5076).

Article 34

Esmena del G. p. Popular (núm. 107, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Bauzá (P)* (p. 5076).

Esmena del G. Mixt (núm. 108, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5). L'I. Sr. Ródenas (M) en fa un aclariment (p. 5077).

Addició de nous apartats

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 109, d'addició)

L'I. Sr. Carod-Rovira (ERC) n'anuncia la retirada (p. 5077).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5077).

Votació de l'esmena núm. 107: *rebutjada per 5 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions* (p. 5077).

Votació de l'esmena núm. 108: *rebutjada per 8 vots a favor, 69 en contra i 2 abstencions* (p. 5077).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5077).

Article 35

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 110, d'addició i de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

L'I. Sr. Ródenas (M) anuncia la retirada de l'esmena núm. 112 (p. 5077).

Addició de nous Apartats

Esmena del G. Mixt (núm. 111, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 5077).

Esmena del G. Mixt (núm. 112, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 110).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 113, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Nualart (IC)* (p. 5077).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5077).

Votació de l'esmena núm. 111: *rebutjada per 3 vots a favor, 73 en contra i 3 abstencions* (p. 5077).

Votació de l'esmena núm. 113: *rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 1 abstenció* (p. 5078).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5078).

Article 38

Esmena del G. Mixt (núm. 114, d'addició)

L'I. Sr. Ródenas (M) la considera decaiguda (p. 5078).

Articles 36 a 41

Text del Dictamen

Votació dels articles 36 a 41: aprovat per unanimitat (p. 5078).

Article 42

Esmena del G. p. Popular (núm. 115, de modificació)

L'I. Sr. Bauzá (P) n'anuncia la retirada (p. 5078).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5078).

Article 43

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 116, de modificació)

L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada (p. 5078).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5078).

Article 44

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 117, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 6).

Apartat 3

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 118, de modificació)

El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment (p. 5078).

Articles 45 a 47

Text del Dictamen

Votació dels articles 44 a 47: aprovat per unanimitat (p. 5078).

Article 48

Lletra j)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 119, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 100).

Lletra k)

Esmena del G. Mixt (núm. 120, d'addició)

L'I. Sr. Ródenas (M) la considera decaiguda (p. 5078).

Lletra p)

Esmena del G. Mixt (núm. 121, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M), juntament amb les esmenes núms. 123, 124, 128 i 129 (p. 5078).

Esmena del G. p. Popular (núm. 122, d'addició)

L'I. Sr. Bauzá (P) n'anuncia la retirada (p. 5078).

Lletra s)

Esmena del G. Mixt (núm. 123, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 121).

Lletra u)

Esmena del G. Mixt (núm. 124, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 121).

Addició de noves lletres

Esmenes del G. Socialista (núms. 125 i 126, d'addició)

Retirades.

Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5078).

Votació de les esmenes núms. 121, 123 i 124: rebutjades per 1 vot a favor, 72 en contra i 5 abstencions (p. 5078).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 5079).

Article 49

Lletra a)

Esmena del G. Mixt (núm. 127, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M) (p. 5079).

Lletra m)

Esmena del G. Mixt (núm. 128, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 121).

Addició d'una nova lletra

Esmena del G. Mixt (núm. 129, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 121).

L'I. Sr. Ródenas (M) anuncia la retirada de les esmenes núms. 128 i 129 (p. 5079).

Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5079).

Votació de l'esmena núm. 127: rebutjada per 5 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció (p. 5079).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 74 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5079).

Article 50

Lletra f)

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 130, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 100).

Articles 51 i 53

Text del Dictamen

Votació dels articles 50, 51 i 53: aprovat per unanimitat (p. 5079).

Article 52

Apartat 2

Lletra a)

Esmena del G. Mixt (núm. 131, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Sabanza (M) (p. 5079).

Votació: rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions (p. 5079).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5079).

Article 54

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 132, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M) (p. 5079).

Apartat 2

Esmena del G. Mixt (núm. 133, d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 134, de modificació i d'addició)

Decaiguda abans (esmena núm. 21).

Esmena del G. Mixt (núm. 135, d'addició)

L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada (p. 5079).

Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU) (p. 5079).

Votació de l'esmena núm. 132: rebutjada per 1 vot a favor, 77 en contra i 2 abstencions (p. 5079).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció (p. 5080).

Article 55

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 136, de modificació i de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 100).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5080).

Article 56

Apartat 1

Esmena del G. Mixt (núm. 137, de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Ródenas (M), juntament amb l'esmena núm. 139 (p. 5080).

Apartat 2

Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social (núm. 138, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 100).

Apartat 3

Esmena del G. Mixt (núm. 139, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 137).

Votació de l'esmena núm. 137: rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions (p. 5080).

Votació de l'esmena núm. 139: rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions (p. 5080).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions (p. 5080).

Article 57

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5080).

Addició d'un nou article*Esmena del G. Mixt* (núm. 140, d'addició)*L'I. Sr. Sabanza (M) la dona per defensada* (p. 5080).**Article 58****Apartat 2****Lletra a)***Esmena del G. Mixt* (núm. 141, de modificació)*L'I. Sr. Ródenas (M) n'anuncia la retirada, juntament amb la de l'esmena núm. 142* (p. 5080).**Lletra b)***Esmena del G. Mixt* (núm. 142, de modificació)*Retirada abans* (esmena núm. 141).**Text del Dictamen***Votació: aprovat per unanimitat* (p. 5080).**Disposició addicional quarta***Esmena del G. Socialista* (núm. 143, de supressió)*L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) n'anuncia la retirada* (p. 5080).*Esmena del G. p. de Convergència i Unió* (núm. 144, d'addició)*Votació: aprovada per unanimitat* (p. 5080).**Text del Dictamen***Votació de totes les disposicions addicionals: aprovat per unanimitat* (p. 5080).**Addició de noves disposicions addicionals***Esmena del G. p. Popular* (núm. 145, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Bauzá (P)* (p. 5080).*Esmena de l'A. p. del Centre Democràtic i Social* (núm. 146, d'addició)*Debatuda abans* (esmena núm. 3).*Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya* (núm. 147, d'addició)*El M. H. Sr. President n'anuncia el decaïment.**L'I. Sr. Camp i Batalla (CiU) intervé per una qüestió d'ordre* (p. 5081).*Torn a favor de l'esmena núm. 156: I. Sr. Garcia i Sáez (S)* (p. 5081).*Torn en contra conjunt: I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5081).**Disposició transitòria primera***La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a unes esmenes tècniques* (p. 5081).*L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) anuncia la retirada de les esmenes núms. 151, 152, 153, 154 i 155* (p. 5081).*Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya* (núm. 148, de modificació)*Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC)* (p. 5081).*Torn en contra: I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5082).*Esmena del G. p. de Convergència i Unió* (núm. 149, de modificació)*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 150, de modificació)*Debatuda abans* (esmena núm. 82).*Esmenes del G. Socialista* (núms. 151, 152, 153, 154 i 155, de modificació)*Retirades abans* (entre les esmenes núms. 147 i 148).*Votació de l'esmena núm. 148: rebutjada per 3 vots a favor, 76 en contra i 3 abstencions* (p. 5082).*Votació de l'esmena núm. 149: aprovada per 77 vots a favor, 2 en contra i 4 abstencions* (p. 5082).**Text del Dictamen***Votació: aprovat per unanimitat* (p. 5082).*La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a les esmenes transaccionals a la disposició transitòria tercera i a una nova disposició final* (p. 5082).*Votació de les esmenes transaccionals: aprovades per unanimitat* (p. 5082).*L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) demana votació separada de la disposició transitòria sisena* (p. 5082).**Text del Dictamen***Votació de les disposicions transitòries primera a cinquena i setena: aprovat per unanimitat* (p. 5082).*Votació de la disposició transitòria sisena: rebutjada per cap vot a favor, 81 en contra i 1 abstenció* (p. 5082).**Addició de noves disposicions transitòries***Esmena del G. Socialista* (núm. 156, d'addició)*Debatuda abans* (entre les esmenes núms. 147 i 148).*Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya* (núm. 157, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Nualart (IC), juntament amb l'esmena núm. 160* (p. 5082).*Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya* (núm. 158, d'addició)*Torn a favor: I. Sr. Carod-Rovira (ERC), juntament amb l'esmena núm. 161* (p. 5082).

Esmena del G. Socialista (núm. 159, d'addició)

L'I. Sr. Garcia i Sáez (S) la dóna per defensada (p. 5083).

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 160, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 157).

Esmena de l'A. p. d'Esquerra Republicana de Catalunya (núm. 161, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 158).

Torn en contra conjunt: *I. Sr. Camp i Batalla (CiU)* (p. 5083).

Votació: *rebutjades per 22 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions* (p. 5083).

L'I. Sr. Camp i Batalla (CiU) intervé per una qüestió d'ordre (p. 5083).

Votació de les esmenes núms. 145, 146 i 156: *rebutjades per 25 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions* (p. 5083).

Disposició derogatòria i disposicions finals

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5083).

Addició d'una nova disposició final

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 162, d'addició)

Retirada abans (esmena transaccional).

Exposició de motius i títol de la Llei

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5083).

Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei de Modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes (Punt tercer de l'ordre del dia.)

Article 1

Esmena del G. Socialista (núm. 1, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Carnicer (S), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional* (p. 5083).

Article 2

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 2, de supressió)

L'I. Sr. Riera i Gassiot (IC) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 7, 12, 18, 25, 27, 29, 33, 35 i 39 (p. 5083).

Esmena del G. Socialista (núm. 3, de supressió)

L'I. Sr. Carnicer (S), n'anuncia la retirada, juntament amb les esmenes núms. 13, 19, 34, 37, 40, 43 i 53 (p. 5084).

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a l'esmena transaccional a l'esmena núm. 1 (p. 5084).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5084).

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

La I. Sra. Secretària Tercera dóna lectura a una esmena transaccional parcial (p. 5084).

Torn a favor: *I. Sr. Carnicer (S), juntament amb l'esmena núm. 42, alhora que anuncia l'acceptació de l'esmena transaccional parcial* (p. 5084).

L'I. Sr. Coll i Bertran (CiU) intervé per un posicionament (p. 5084).

Votació de l'esmena transaccional parcial: *aprovada per unanimitat* (p. 5084).

Votació de la resta de l'esmena núm 4: *aprovada per unanimitat* (p. 5085).

Text del Dictamen

Votació dels articles 1 i 2: *aprovat per unanimitat* (p. 5085).

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núms. 5 i 6, d'addició)

L'I. Sr. Carnicer (S) n'anuncia la retirada, juntament amb la de les esmenes núms. 17, 21, 22, 23, 31, 32 i 51 (p. 5085).

Article 3

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 7, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmenes del G. Socialista (núms. 8, de supressió, i 9 i 10, de modificació)

Torn a favor: *I. Sr. Carnicer (S), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional* (p. 5085).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5085).

Votació de l'esmena transaccional: *aprovada per unanimitat* (p. 5085).

Text del Dictamen

Votació: *aprovat per unanimitat* (p. 5085).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 11, d'addició)

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a unes esmenes transaccionals a les esmenes núms. 11, 14, 15 i 16 (p. 5085).

Votació: *aprovades per unanimitat* (p. 5085).

Article 4

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 12, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 13, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmenes del G. Socialista (núms. 14 i 15, de modificació)

Debatudes i votades abans (esmena núm. 11).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5085).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 16, d'addició)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 11).

Esmena del G. Socialista (núm. 17, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Article 5

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5086).

Article 6

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 18, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 19, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 20, de supressió i de modificació)

Torn a favor: I. Sr. Carnicer (S), juntament amb les esmenes núms. 38 i 41 (p. 5086).

L'I. Sr. Coll i Bertran (CiU) intervé per un posicionament (p. 5086).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5086).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5086).

Article 7

Esmenes del G. Socialista (núms. 21 i 22, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 5).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5086).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 23, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Article 8

Esmena del G. Socialista (núm. 24, de supressió)

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a una esmena transaccional (p. 5086).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5086).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5086).

Article 9

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 25, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació i de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Carnicer (S), juntament amb l'esmena núm. 28 (p. 5086).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5086).

Votació: rebutjada per 18 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció (p. 5087).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions (p. 5087).

Article 10

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 27, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 26).

Votació: rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions (p. 5087).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions (p. 5087).

Article 11

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 29, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 30, de supressió)

Torn a favor: I. Sr. Carnicer (S), que anuncia l'acceptació d'una esmena transaccional (p. 5087).

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a l'esmena transaccional (p. 5087).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5087).

Article 12

Esmena del G. Socialista (núm. 31, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Article 13

Esmena del G. Socialista (núm. 32, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Article 14

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 33, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Text del Dictamen

Votació dels articles 12, 13 i 14: aprovat per unanimitat (p. 5087).

Article 15

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 35, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 36, de supressió)

L'I. Sr. Secretari Primer dóna lectura a una esmena transaccional (p. 5087).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5087).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5087).

Article 16

Esmena del G. Socialista (núm. 37, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 38, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5087).

Text del Dictamen

Votació de l'article 16: aprovat per unanimitat (p. 5087).

Votació de l'article 15 bis: aprovat per unanimitat (p. 5087).

Article 17

Esmena del G. p. d'Iniciativa per Catalunya (núm. 39, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 2).

Esmena del G. Socialista (núm. 40, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena del G. Socialista (núm. 41, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 20).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5087).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5087).

Addició de nous articles

Esmena del G. Socialista (núm. 42, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 4).

Votació: aprovada per unanimitat (p. 5088).

Article 18

Esmena del G. Socialista (núm. 43, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Text del Dictamen

Votació: aprovat per unanimitat (p. 5088).

Addició de nous articles

Esmenes del G. Socialista (núms. 44, 45, 46 i 47, d'addició)

Torn a favor: I. Sr. Carnicer (S) (p. 5088).

Torn en contra: I. Sr. Coll i Bertran (CiU) (p. 5088).

Esmenes del G. Socialista (núms. 48, 49 i 50, d'addició)

Torn a favor: *I. Sr. Carnicer (S)*, juntament amb l'esmena núm. 52 (p. 5088).

Torn en contra: *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)*, que anuncia l'acceptació de totes les esmenes (p. 5088).

Votació de les esmenes 44 a 50 i 52: *aprovades per unanimitat* (p. 5088).

Esmena del G. Socialista (núm. 51, d'addició)

Retirada abans (esmena núm. 5).

Exposició de motius

Esmena del G. Socialista (núm. 52, de modificació i de supressió)

Debatuda i votada abans (esmena núm. 48).

Esmena del G. Socialista (núm. 53, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Text del Dictamen

Votació de l'exposició de motius i el títol de la Llei: *aprobat per unanimitat* (p. 5088).

La sessió se suspèn a les vuit del vespre i tres minuts i es reprèn a les vuit i quatre minuts.

Votació final del Projecte de Llei amb les esmenes introduïdes en el Ple: *aprobat per unanimitat* (p. 5089).

Explicació de vot: *I. Sr. Carnicer (S)* (p. 5089) i *I. Sr. Coll i Bertran (CiU)* (p. 5089).

Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat (Punt quart de l'ordre del dia.)

Presentació: *I. Sr. Sabanza (M)* (p. 5090).

Posició dels grups: *I. Sr. Martín (CDS)* (p. 5091), *I. Sra. Montserrat (P)* (p. 5091), *I. Sra. Fabian (IC)* (p. 5091), *I. Sra. Barenys (S)* (p. 5091) i *I. Sr. Codina (CiU)* (p. 5092).

Votació: *rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció* (p. 5093).

La sessió se suspèn a dos quarts de nou del vespre i tres minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 74

La sessió s'obre a un quart d'onze del matí. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, de Sanitat i Seguretat Social i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

– Debat sobre l'Informe de l'any 1990 presentat pel Síndic de Greuges.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

Aquesta sessió tindrà un únic punt de l'ordre del dia, la seqüència del qual es descabdellarà d'acord amb l'article 144.3 del Reglament: debat sobre l'Informe de l'any 1990, presentat pel Síndic de Greuges.

Té la paraula l'Honorable senyor Frederic Rahola i d'España, Síndic de Greuges, per presentar un resum del seu Informe.

El Sr. SÍNDIC DE GREUGES (Frederic Rahola): Molt Honorable President, il·lustres membres de la Mesa, senyores i senyors diputats, l'Informe que avui presento a la consideració del Ple d'aquesta Cambra és el setè del meu mandat, en el qual, com en els anteriors, dono compte de l'actuació del Síndic durant l'any passat. En ell s'exposen els problemes que he estimat més significatius i que han denunciat els ciutadans de Catalunya amb les seves queixes arran de l'actuació de les diverses administracions del nostre país.

L'estructura de l'Informe, com deuen haver comprovat els senyors diputats, segueix el mateix ordre temàtic que es va aplicar en els anteriors. L'Informe compon dos llibres, el primer dels quals segueix la divisió dels deu apartats temàtics que corresponen als deu àmbits en què s'organitza el treball de la Institució. Aquests àmbits són: administració general, ordenació del territori, tributari, sanitat i consum, pensions i treball, serveis socials, ensenyament i cultura, justícia, queixes privades o inconcretes, i la consulta diària. A continuació hi trobaran també les xifres estadístiques corresponents.

Vull fer l'aclariment que l'increment de les queixes que s'observa en l'apartat dedicat a ensenyament i cultura respon a la reacció provocada per la presentació a debat del Projecte de Llei anomenat «LOGSE». La Institució ha rebut una allau de queixes de professors i alumnes l'objecte de les quals, en part, han estat resoltes positivament en introduir-se algunes de les modificacions en el text que va resultar definitivament aprovat.

En general, l'augment de les queixes ha seguit una corba moderadament ascendent, tot i que no han estat concedides partides del pressupost destinades al servei de premsa ni a la difusió de la Institució. Aquesta manca de publicitat comporta en alguns casos que no puguem arribar a informar sectors socials necessitats de la nostra actuació, que solament poden conèixer l'existència de la Institució a través de la transmissió oral o per la difusió sobre fets, temes puntuals que destaquen en els mitjans de comunicació.

Pel que fa al segon llibre, està dedicat a l'exercici de l'acció medial, i exposem com, en certes circumstàncies, la bona solució es troba en una tercera via, que, tot respectant la legalitat, resol el problema que els ciutadans ens presenten i permet que l'Administració l'accepti, ja que també s'ajusten a l'esperit i a les finalitats del seu comerç.

Aquesta monografia presenta una breu introducció teòrica i, a continuació, il·lustra una mostra de solucions medials que han tingut un pes específic en el conjunt de la nostra gestió, amb una considerable dedicació de temps. L'exercici de la mediació és, al meu entendre, una funció important i gairebé desconeguda de la Institució, i constitueix un mode d'arbitratge que s'utilitza per acostar les opcions discordants entre les parts en conflicte, generalment quan els particulars se senten agredits per l'aplicació literal d'una norma o per una postura partidista per part dels representants de l'Administració encarregats d'aplicar-la.

Es tracta, en definitiva, de superar amb perspectiva les qüestions que han arribat a personalitzar-se o aquelles en les quals l'aplicació taxativa de la Llei resulta contrària a l'equitat. Per això se li dedica un lloc remarcable dins de l'Informe, amb la intenció de fer ressaltar les seves qualitats d'acció directa i de pacificació social.

L'acció medial té la seva configuració legal a partir de l'article 28.1 de la Llei del Síndic de Greuges, que estableix el següent: «El Síndic de Greuges pot proposar al departament o organisme o entitat afectada, en el marc de la legislació vigent, fórmules de conciliació o d'acord que facilitin una resolució positiva i ràpida de les queixes». Com és de veure, la redacció d'aquest article –encara que genèrica–, en la pràctica ha anat configurant la mediació com una institució amb característiques pròpies. Es pot constatar en l'Informe la diversitat d'accions exercides. Es recullen accions medials entre un particular i un departament de la Generalitat, entre un ajuntament i la Generalitat, entre un ciutadà i un ajuntament, entre dos ajuntaments i, fins i tot, entre particulars.

Com a exemple significatiu, cal remarcar que, fins i tot, en un acord entre l'Ajuntament d'Olot i un particular, que implicava el reconeixement del dret a una indemnització, totes les parts implicades van sol·licitar al Síndic que la quantifiqués. Els criteris i els raonaments que es van seguir són recollits en l'Informe.

He pogut recopilar l'experiència de set anys de mandat parlamentari, i he de manifestar que he trobat, en totes les administracions catalanes, tant les autonòmiques com les locals, un tarannà col·laborador i un afany de donar suport a les tasques de la Institució. Així, puc fer esment de la cooperació administrativa a l'hora d'efectuar accions medials, la qual cosa comporta l'assistència de certs responsables de l'Administració a les sessions de negociació; així mateix, he tingut facilitat per concertar entrevistes amb els consellers i els alcaldes; la fluïdesa en l'obtenció d'informació en casos urgents, i l'actitud de respecte a l'autoritat institucional que represento. És a dir, en conjunt, puc afirmar que ha quedat consolidat el principi d'autèntica col·laboració entre les administracions catalanes i el Síndic de Greuges.

No obstant això, en determinats supòsits he detectat una tendència a la repetició d'argumentacions i a la feblesa dels raonaments jurídics esgrimits per les administracions, així com una excessiva estandardització de les seves resolucions.

La gestió diària dels expedients tramitats pels organismes públics podria explicar aquestes pràctiques. No obstant això, no es pot perdre de vista que l'objectiu que ha de perseguir l'Administració és l'interès públic, i que aquesta finalitat no es pot assolir amb mètodes rutinaris i amb indicis de desídia.

Les meves paraules no han de ser interpretades com una crítica estèril de la tasca administrativa; la Institució que presideixo té la missió de supervisar l'actuació administrativa, de vetllar per la salvaguarda dels drets fonamentals dels ciutadans de Catalunya, fent prevaldre els principis de llibertat, d'equitat, de solidaritat i denunciant-los quan aquests són conculcats.

La rutina i els antics hàbits burocràtics que mantenen algunes de les nostres administracions constitueixen una resistència de vegades insalvable contra els drets i les llibertats que defensem. Exposaré a continuació alguns exemples d'aquests hàbits de mala pràctica administrativa que vulnereu drets fonamentals, com ara el dret a la llibertat, a la salut, a l'educació, a la tutela judicial efectiva i, en definitiva, a la dignitat de la persona.

Crec que no és legítima la dilació en la tramitació d'una documentació que pot comportar el final de l'acompliment d'una pena de privació de llibertat, del trasllat de centres penitenciaris, o de canvis de classificació de la població reclusa. Com vaig dir en l'Informe especial sobre els dipòsits municipals de detinguts presentat a la Comissió, he continuat observant problemes derivats de l'aplicació de la Llei de Demarcació i Planta.

Si la rutina distorsiona l'actuació administrativa en general, quan està en causa la llibertat de les persones aquest vici aguditza el drama humà.

Vull fer una reflexió sobre el problema penitenciari. Sovint es parla de la millora de la situació penitenciària, de la inauguració de nous centres, del problema que encara existeix, de la massificació a les presons. He de fer constar que hem trobat un apreciable esforç, per part del Departament de Justícia, per combatre la massificació denunciada, i també per afavorir el treball dels reclusos amb vista a la seva futura reinserció. Fins i tot hem apreciat l'esforç realitzat en l'organització d'activitats de tipus lúdic, tendents al ple desenvolupament de la persona, però encara estem lluny d'assolir una solució normalitzada. Amb tot, la realitat és que, com més cel·les hi ha, més puja el nombre d'interns, i això fa pensar si realment hem estat capaços d'afrontar el problema amb encert.

Penso que no n'hi ha prou amb millorar l'esquema penitenciari, sinó que cal modificar en profunditat el sistema jurídic-penal. Solament es podrà aconseguir, al nostre entendre, una disminució real de l'índex de delinqüència modificant el concepte de *pena* amb fórmules alternatives a l'internament penitenciari i establint un procediment just i àgil d'indemnització a la víctima.

En conseqüència, perquè aquesta solució pugui arribar a bon fi, els canvis legislatius necessaris hauran d'anar, també acompanyats de profunds canvis socials. Aquests canvis han de comportar també la sensibilització per a la comprensió dels problemes dels estrangers i una previsió realista dels moviments migratoris, basada en l'acceptació de la responsabilitat social i econòmica del Nord vers el Sud.

Pel que fa al dret a la salut, entenem que no són legítimes les llargues esperes que han de patir els usuaris de la sanitat pública per ser sotmesos a intervencions quirúrgiques o a ingressos hospitalaris.

Pel que fa als malalts mentals i als disminuïts psíquics, la situació no és ni tan sols de llarga espera, sinó d'escassa existència de centres per atendre'ls, si no és que es troben en un estat agut. Citaré sols un cas, a tall d'exemple. Després de romandre en llista d'espera durant un any, la família d'un disminuït psíquic va ser informada que, malgrat existir dues residències que s'ajusten a la malaltia específica del disminuït i tot i haver-hi places, no podien atendre'l perquè la residència en qüestió no podia funcionar per falta de personal.

És realment penós l'espectacle d'aquells que es troben pendents de percebre prestacions econòmiques i que veuen multiplicat el tràmit que els allunya de la consecució del seu dret, quan, a més, de vegades en depèn la seva mateixa supervivència.

Hem tractat en l'Informe d'enguany el cas de les pensions dels funcionaris de l'Administració local, amb un temps d'espera de setze mesos per a la percepció d'una pensió de viudetat. Hem de dir que, lamentablement, aquestes demores tampoc són excepcionals en situacions d'altres pensionistes.

Igualment afecta la gent gran el problema de la manca de lloc a les residències públiques. Enguany he rebut queixes de persones totalment desvalgudes o, fins i tot, de veïns d'aquestes persones, que fan palesa la seva situació límit en què es troben. En aquests casos, una llarga llista d'espera equival al total desestiment i, per tant, a l'abandó.

Pel que fa al dret a la propietat, hem d'assenyalar que trobem excessivament «gravós» el lapsus de temps que han d'esperar els particulars per a l'obtenció del pagament d'indemnitzacions degudes, o també els perjudicis que ocasionen als ciutadans greus irregularitats administratives, com ara l'ocupació de la cosa expropiada abans de pagar el preu just.

En aquest mateix sentit, haig de destacar l'important nombre de queixes que rep la Institució relatives a dues qüestions principals: la lentitud amb què es proveeixen els procediments i la manca d'execució de les sentències judicials. A l'Informe d'enguany figuren algunes queixes que il·lustren la gravetat d'aquests retards. Cal remarcar també l'altra cara de la moneda, és a dir, la precarietat de recursos humans i materials de què pateix l'oficina dels jutjats, que descoratgen els seus titulars.

Tampoc podem passar per alt que sovint és en l'àmbit de l'Administració de Justícia i en les dependències de l'Administració perifèrica de l'Estat a Catalunya on resulten menystinguts els drets lingüístics de l'ús del català. En aquest sentit, però, no vull deixar d'alludir a l'esperançadora iniciativa que suposa el conveni recentment signat entre el Consell General del Poder Judicial i la Conselleria de Justícia de la Generalitat per al foment de la normalització lingüística. La lentitud de tramitació dels expedients per a l'adjudicació de l'arbitratge també influeix negativament en aquest conegut problema, agreujat actualment pels preus clarament inflacionistes del sòl. Els retards en la tramitació d'expedients afecta també el dret a l'educació, en la mesura que l'execució d'obres de reforma o manteniment d'edificis es dilata en el temps o es preveu amb retard, de tal manera que els alumnes romanen desescolaritzats. Si entrem en la temàtica de l'urbanisme, veurem que la lentitud en la tramitació de l'expedient sancionador per infraccions urbanístiques a la pràctica equival a burlar l'acció pública de protecció de la legalitat. Tots aquests problemes són, generalment, en bona mesura, els vicis administratius que he remarcat.

En definitiva, de la lectura de l'Informe es dedueix amb facilitat que tant a l'Administració com en els administrats existeix un cert desencís per la cosa pública i per les institucions. Si el nostre país vol participar de forma sincera i autèntica en les mutacions tècniques, socials i polítiques que s'estan produint en les nacions d'Europa, els nostres poders públics haurien de plantejar-se una nova trajectòria basada en la solidaritat, la llibertat personal, tal com l'entenen aquestes nacions, tot programant una organització administrativa més dinàmica, més justa i més equitativa. Sé que assolir aquest objectiu no és fàcil, ja que implica una autèntica voluntat de servei per part de l'Administració i també la participació cívica dels ciutadans.

Molt agraït pel vostre interès.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Síndic. Ara el debat prosseguirà amb les intervencions dels representants dels grups parlamentaris, intervencions que seran, com a màxim, de quinze minuts. Per fixar la seva posició, i per l'Agrupació parlamentària del CDS, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, novament, complint amb el seu deure, el Síndic de Greuges ha tramès a aquest Parlament l'Informe corresponent a l'any 1990, utilitzant una metodologia força correcta, que ja havia estat emprada en informes anteriors. El Síndic de Greuges, com diem, ens ha tramès una primera part que conté allò que ha vingut anomenant «informe obligat», i una segona part, «informe volgut», de caire monogràfic i que el 1990 s'ha dedicat a la tasca de la mediació duta a terme pel Síndic.

El total d'actuacions de la Sindicatura ha estat de 1.801, de les quals 1.760 corresponen a queixes dels ciutadans presentades per escrit, 385 més que l'any anterior, i 41 corresponen a l'actuació iniciada a instàncies del Síndic, 32 menys que l'any 1989.

Pel que fa als reclamants, el 57,60% tenen més de 55 anys; el 12,65%, de 31 a 55 anys, i el 29,75%, fins a 30 anys. Cal destacar l'increment significatiu del percentatge de gent jove que s'ha adreçat al Síndic al llarg de 1990, per tal de plantejar-li les seves queixes.

Quant a la professió, ocupació o activitat dels reclamants, parlarem només de les més significatives: el 56,93% no és de dubte o no s'ha especificat en formular la queixa; el 18,24% són estudiants, dada clarament concordant amb l'abans esmentada sobre l'edat dels reclamants, i el 7,27% són col·lectius socials.

La distribució territorial de les queixes té una claríssima connotació centralista: efectivament, les comarques de Barcelona concentren el 85,03% del total de les queixes; les de Tarragona, el 6,55%; les de Girona, el 5,22%, i les de Lleida únicament el 3,19%.

La classificació d'expedients per seccions o àrees temàtiques representa un repartiment molt semblant al d'exercicis anteriors, llevat dels que pertanyen a ensenyament i cultura, que operen un increment espectacular, i representen el 26,41% del total; administració en general, el 17,06; justícia, el 13,76, i ordenació del territori, el 13,11; per citar únicament aquelles seccions que representen més del 10% de les queixes tramitades.

Entrant ja en el contingut específic de l'Informe, comentaré les qüestions que ens semblen més rellevants des de la nostra òptica política. Parlant d'administració general, el Síndic de-

nuncia tot un seguit de problemes detectats en el procés d'accés a la funció pública de la Generalitat de Catalunya, on la pràctica quotidiana i perversa consistent en l'abusiva contractació directa de funcionaris interins, que després es beneficien d'una acumulació de punts per serveis prestats que acostumen a esdevenir decisius en la fase de concurs per incorporar-se amb caràcter definitiu a la carrera funcional..., aquesta pràctica, diem, col·loca de fet els opositors sense serveis previs en una situació clarament desfavorable.

Segons dades de la mateixa Direcció General de la Funció Pública, des del 20 d'agost de 1986 fins a l'1 de març del 89 han estat contractats un total de 4.293 funcionaris interins, dels quals corresponen 402 a places del cos superior, 243 al de gestió, 441 al d'administratiu, 1.808 d'auxiliar i, finalment, 1.249 de subalterns.

El conflicte del golf Pèrsic i l'enviament de mariners de lleua a les unitats de l'Armada enviades a la zona del conflicte varen constituir un bloc important de queixes que s'han tramès al Síndic i de les quals l'Informe se'n fa ressò. Quan ens trobem a les portes de l'inajornable debat sobre el model de l'exèrcit que demana la defensa del país —m'estalviaran les il·lustres senyores diputades i els il·lustres senyors diputats repetir un cop més davant d'aquesta Cambra quin és el model d'exercit de base professional que des de 1986 venim reclamant reiteradament des del CDS—, la substanciació de les queixes i el seu reflectivament en l'Informe ens semblen força afortunats.

El Síndic, un cop més —pràcticament s'ha convertit en un punt obligat de l'informe anual—, denuncia la difícil situació en què es troba el col·lectiu d'emigrants estrangers a Catalunya, i que durant l'any 1990 la situació ha estat lluny de millorar, de tal forma que les pràctiques administratives derivades de l'aplicació de la legislació vigent sobre estrangeria han fet, d'una banda, duplicar el nombre de queixes rebudes per aquest concepte, respecte de les de l'any anterior, i està produint el preocupant efecte que algunes de les institucions privades que s'ocupen de la gent amb problemes provinents de l'emigració estrangera, de manera molt significativa la provinent dels països del Magrib, esdevenen simples maquinàries burocràtiques per tal de prestar la molt necessària assistència administrativa i legal que aquests col·lectius demanen.

En matèria d'adequació del territori, el Síndic fa referència al fet que Espanya és el país de la Comunitat Econòmica Europea en què la despesa pública en habitatge amb relació al producte interior brut és més baixa, en xifres de l'ordre de la meitat a la tercera part que les que hi dediquen els països més avançats. La política d'habitatge, diu el Síndic, no funciona al conjunt de l'Estat ni funciona a Catalunya.

No podia estar absent de l'Informe l'obligada referència al que sense cap tipus de dubte ha estat la qüestió estrella de la present legislatura: m'estic referint, naturalment, al Pla de Residus Industrials de Catalunya. La manca de sensibilitat del Govern i el tancament en les seves incomprensibles tesis inicials per part del Consell Executiu han produït les més elevades taxes de crispació en algunes comarques tarragonines, que, finalment, s'estan reconduint mercès al canvi d'actitud del Govern, pressionat per la resta de forces polítiques de l'oposició i també —tot s'ha de dir— per la força de la pressió del carrer.

El temps de què disposem per a aquesta intervenció no farà possible una referència concreta a qüestions tals com la gestió

tributària o la prestació de serveis sanitaris o la de les pensions, que, d'altra banda, ja han estat referits en altres intervencions nostres amb motiu de la tramitació parlamentària dels informes anyals anteriors.

No podem, però, passar per alt expressar la nostra satisfacció per l'alt nivell de sensibilitat que els successius informes del Síndic reflecteixen respecte a la problemàtica de la SIDA, tant a l'hora de denunciar les escasses mesures de prevenció efectuades per l'Administració per encarar el problema, com la gran repercussió d'aquesta malaltia a les presons, en col·lectius de drogaaddictes o la incidència brutal que té aquesta malaltia epidemiològica en l'àmbit de la prostitució.

Continua el Síndic, en l'Informe de l'any 1990, com ja havia fet en els anteriors, reclamant l'increment de mesures tendents a la reducció i control de les causes que generen l'addicció a les drogues, com també la millora de l'assistència socio-sanitària als afectats, tot oferint-los, per complicat que sigui, un marc integral d'acolliment i rehabilitació per tal d'arribar a la necessària i difícil reinserció social.

El capítol de protecció de la infantesa és un capítol permanent en cadascun dels informes: aquest any, per tal de denunciar amb rotunditat el fet del repartiment competencial d'aquesta qüestió entre els departaments de Justícia i Benestar Social, la qual cosa genera greus disfuncions, sobretot en un dels aspectes més transcendents de l'atenció a la infantesa com ho és la prevenció. Expressió important de la sensibilitat del Síndic respecte de la gent més desfavorida de la nostra societat és la denúncia que any rere any duu a terme sobre la problemàtica de la pobresa a Catalunya: 760.000 persones ostenten la qualificació de pobres a casa nostra, on la pervivència física de moltes, encara, barreres arquitectòniques impedeixen el normal desenvolupament de les persones disminuïdes.

Un cop més es denuncia, en l'Informe del Síndic per al 1990, el deficient funcionament de l'aparell de la justícia, concentrat bàsicament en la lentitud en els tràmits o procediments i la manca d'execució de les sentències ja dictades. Referència obligada ho és també la que fa el Síndic al món penitenciari, criticant la massificació d'alguns centres, com Wad-Ras o la Model, on és problema fonamental i a la vegada productor de molts altres problemes, malgrat l'elevat volum d'obra que s'està produint per part del Departament de Justícia.

En la part final ja de la nostra intervenció concretarem molt breument el contingut del Llibre Segon de l'Informe que aquest any no s'ha dedicat a una problemàtica concreta sinó a una qüestió procedimental: la tasca de mediació del Síndic, la tasca de mitjancer del Síndic entre l'Administració i els administrats, poc coneguda i, sobretot, poc reconeguda. Tasca de mediació, de moment d'abast escàs però important, i de resultats, com en tota mediació, de vegades exitosa i de vegades no tant. Tasca de mediació que s'ha produït, però, en qüestions tan importants com en les possibles afectacions derivades de l'ampliació del Liceu, o de la problemàtica dels emplaçaments dels abocadors de residus, o dels lamentables fets del barris del Besòs i de la Mina, com a conseqüència de la proposta de construcció de cent noranta-sis habitatges de protecció oficial en un determinat solar i la intervenció policial que es va produir. Tasca, en definitiva, encomiable, amb caràcter general, la que ha dut a terme el Síndic de Greuges i tot el personal de la Sindicatura, als quals volem expressar el testimoni de la nostra considera-

ció personal i política per la col·laboració que presta al país denunciant-ne ben justament la part menys brillant.

Gràcies, Honorable senyor President; gràcies, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martí. Per l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, volem començar aquesta intervenció nostra, com és tradicional en intervencions anteriors posteriors a l'informe del Síndic, agraint la tasca duta a terme pel Síndic de Greuges, pel seu Adjunt i pel seu equip de col·laboradors; un agraïment que neix, per una banda, de la seva acció general sobretot de l'impuls donat a la seva acció medial com a home de pau i com a home mitjancer a l'hora d'intentar posar solucions als conflictes entre parts, solucions que, en alguns casos, hem pogut viure de prop a través de l'atenció que, en tot moment, ha prestat, ha atorgat a les gestions que nosaltres li hem pogut formular des de la nostra condició d'Agrupació Parlamentària.

En els informes, en les dues parts dels informes que el Síndic presenta —l'informe obligat i l'informe volgut, com ja són coneguts amb aquesta terminologia— hem de remarcar com, des de l'actitud profundament ètica per les característiques de la seva funció, el Síndic de Greuges no té dubtes, no torna a tenir dubtes a denunciar situacions injustes, situacions condemnables que, malgrat el pas del temps, encara persisteixen. Una d'elles —que apareix ja en el primer dels llibres— és la situació dels immigrants estrangers a Catalunya, una situació deplorable des de tots els punts de vista però que també va patir, en determinats moments, una manipulació malèvola per part de certes orientacions polítiques. Hi ha un informe remarcable, que és l'Informe del Síndic relatiu als dipòsits municipals de detinguts, on es denuncia la situació tercermundista, la situació gairebé inhumana que tenen encara avui alguns d'aquests dipòsits en territori de Catalunya. Una situació que, en determinats aspectes i en determinats nivells, es pot fer extensiva a la situació penitenciària general; una situació que, òbviament, no pot ser modificada només amb l'establiment de nous centres penitenciaris, amb l'establiment de noves condicions i millores físiques en aquests centres penitenciaris, sinó que comporta —com ja ens apuntava el Síndic, fa només uns instants— una profunda modificació del sistema jurídic-penal i, sobretot, una modificació de la cultura social, uns profunds canvis socials que corresponguin a aquesta modificació legal que ens apuntava.

Hi ha també en el seu Informe —i nosaltres ens n'alegrem— un enduriment de la denúncia a la permanència de barreres arquitectòniques, per una banda, però no només a la permanència de barreres en edificis ja construïts sinó, el que és pitjor, en construccions noves de la mateixa Administració. Noves dependències d'algunes administracions, de l'Administració local, de l'Administració nacional, de l'Administració estatal que, malgrat ser noves dependències, segueixen mantenint aquest pas barrat als disminuïts físics; en la seva preocupació pels sectors indigents, pels sectors socialment més desvalguts, fóra bo de conèixer si el Síndic té notícies d'aquell Pla que ens havia estat anunciat per part de l'Administració ja fa temps, aquell Pla de lluita contra la indigència i aquella gent que ha convertit el carrer en la seva casa.

Hi ha, pel que fa referència a l'Administració de Justícia, una situació de lentitud i de desgavell que ja ha estat apuntada i que és generalitzable, pel que sembla, la situació de la Justícia a tot l'Estat espanyol, però tot l'aparell burocràtic de l'Administració de Justícia té a Catalunya unes característiques precises que no podem deixar d'esmentar. Fonamentalment ens referim a la lesió i a la manca de respecte als drets lingüístics dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya, que troben sovint en les dependències de l'Administració de Justícia i en altres dependències de l'Administració de l'Estat en el moment d'utilitzar la llengua pròpia i oficial de Catalunya. Talment que sembla que no s'hagi modificat el marc legal i en alguns instants ni tan sols s'hagi procedit a la despenalització estricta de l'ús de la llengua catalana en el nostre territori.

És per això que rebem, amb esperança, la celebració demà d'aquestes jornades que se celebren sobre Administració de Justícia i normalització lingüística en el benentès que puguin començar a portar solucions a un tema que, onze anys després, després d'obtinguda l'autonomia política, no hauria de ser tan sols plantejat sinó, en tot cas, recordat com a fet històric superat i sobretot millorat.

És preocupant, com també ja ha estat dit, el procediment d'accés a la Funció Pública, pel qual han passat un bon nombre de funcionaris sovint —tot s'ha de dir— més aprop de la complicitat de sigles que no pas de la competència professional o de l'aptitud tècnica.

Pel que fa referència a la segona part del seu Informe —el «llibre volgut» de les seves paraules, aquí—, nosaltres hem de felicitar el Síndic i tot el seu equip de col·laboradors per aquesta acció que, pròpiament, s'ha anat convertint en l'eix central de l'activitat de la Sindicatura de Greuges, com és l'acció medial; una acció medial que ha estat exercida amb encert i amb pulcritud en multitud d'ocasions, de manera particular, en el tema dels residus industrials, que va afectar, d'una forma molt concreta, una part de les comarques del nostre país, i fent referència a aquesta acció medial no podem passar per alt el nostre plany pel que va ser en el seu moment una actitud francament descortesa de l'Administració en l'afer de la Mina i del Besòs, actitud descortesa de l'Administració en relació amb la funció inqüestionable de la Sindicatura de Greuges.

Creiem que és justament aquest el punt que s'ha de refermar, el punt que cal reforçar: la funció del Síndic intensificada des de la perspectiva d'home de pau, d'home que propugna la pacificació social i la negociació civil, és a dir, un personatge institucional, vital per resoldre aquells conflictes que l'Administració no gosa resoldre, que l'Administració potser té dificultats a resoldre i que en ocasions l'Administració no vol resoldre.

Voldríem acabar la nostra intervenció fent referència al fet que existeix el perill d'una rutina; existeix el perill d'un hàbit parlamentari estèril que consistiria a habitar-nos, a basar-nos a la presència anual del Síndic en aquesta Cambra, primer la seva presència en Comissió, en segon lloc, la seva presència al Ple. És aquest un perill realment greu per al funcionament de les institucions democràtiques, perquè nosaltres voldríem, des d'Esquerra Republicana, que fos a través de les crides que periòdicament pugués fer la Comissió respectiva de la Sindicatura de Greuges d'aquest Parlament, que el Parlament hi pugués acudir.

Demanaríem, doncs, al Grup de la majoria, que tantes vegades com les forces parlamentàries creguessin oportú que la presència del Síndic, justament per al bon funcionament del nostre marc legal i institucional, és necessària, que no fossin posats cap mena d'obstacles a aquesta presència, que ens costa —perquè així va ser dit a pregunta d'Esquerra Republicana en Comissió— que el Síndic estaria disposat a venir-hi sempre que se'n sol·licités —tal com ja preveu l'article segon, de la Llei de la Sindicatura de Greuges— la seva presència en aquesta Cambra.

Finalment, voldríem fer referència a una de les qüestions que ha apuntat el Síndic a la part final del seu discurs i que hauria de ser, sense cap mena de dubtes, la més preocupant per a tots i cadascun dels membres, dels diputats i diputades, presents a la Cambra en aquests moments. El desencís existent a la societat catalana per la cosa pública, el desencís dels ciutadans i ciutadanes de Catalunya per les institucions, cosa que comporta un allunyament del mateix marc institucional i, el que és pitjor, aquest desencís no és altra cosa que un toc d'atenció alarmant per a la solidesa i la higiene de la democràcia parlamentària, l'autonomia política i les seves institucions. És aquesta una crítica que va adreçada no estrictament només a l'Administració, sinó a totes i cadascuna d'aquelles persones que encarnem, amb la força dels vots, la nostra presència en aquesta Cambra.

És, doncs, en el benentès que el Síndic de Greuges ha de continuar exercint aquesta funció vital per al funcionament de les institucions democràtiques i l'autonomia política, que felicitem, novament, la Sindicatura de Greuges i el seu equip de col·laboradors perquè són una de les pedres cabdals en el manteniment d'una societat democràtica al servei, no només d'un bon funcionament de l'Administració sinó, sobretot, de les actituds, les presències, les opinions i els drets dels ciutadans i ciutadanes, sense excepció.

Moltes gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup parlamentari Mixt, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, tots tenim satisfacció pel nou Informe que hem sentit avui del Síndic, i més que pel fet de sentir-lo, pel fet de llegir l'Informe, un informe que caldria qualificar, sense cap dubte, de molt positiu, un informe profund, un informe ajustat a la crua realitat del nostre entorn social i econòmic, un informe que per a mi té, sobretot, una gran importància pel que fa —a part de l'acció medial, que després comentaré—, pel que fa a les conclusions que fan del Llibre Primer en tot el que es refereix a totes les accions de l'Administració en general i perquè, realment, si bé això, a mi, a la meua sensibilitat política personal m'implicaria un estat d'ànim positiu, de satisfacció i d'optimisme, respecte a la tasca del Síndic, sí que em preocupa el que serien les conclusions en l'aplicació, per part de l'Administració en general que, realment, en aquest Informe present, realment, s'estan dient coses que ja es deien l'any passat i segueixen sense solució possible.

M'ha cridat l'atenció, pel que fa al Llibre Primer de l'Informe general, podríem dir, determinades qüestions. D'una banda, la baixada, en general, de seccions que habitualment pugen, com poden ser la Justícia. És increïble que la Justícia, amb tots els problemes que planteja l'Administració penitenciària, sobre-

tot, la lentitud de la Justícia, qüestions que ja s'han plantejat, baixi. És preocupant també —i no trobo explicació possible— que la Sanitat, com a secció important de la salut pública, baixi; i és curiós també que la secció Ordenació del Territori, amb tots els problemes que hi van haver en la qüestió dels abocadors i del Pla de residus, baixi.

Jo crec —i s'ha dit aquí i ja ho vaig dir la setmana passada a Comissió—, jo crec que, realment, això és producte del desencís general d'una gran part de la població que, realment, no confia o bé en la tasca política general a les institucions o, possiblement, en tot el que representa una actuació que no és la més adient per als ciutadans.

D'altra banda, i respecte a les seccions que pugen, és curiosa la pujada espectacular, amb un 500%, de la secció Ensenyament i Cultura; això ve, ens ho va dir el Síndic l'altre dia, fonamentalment de les qüestions que s'han plantejat pel desplegament de la LOGSE a Catalunya perquè no es tenen en compte determinats aspectes que serien fonamentals, tenir-los en compte aquí, en el nostre país.

Jo, a part de fer aquesta petita referència general, m'agradaria ara, si se'm permet, incidir sobretot en les conclusions. Les conclusions, que són conclusions no vinculants —com tots sabem—, encara que nosaltres ja ho vam demanar l'any passat, que hauríem de fer un esforç potser per modificar en una part determinada els aspectes de la Llei que regula la Sindicatura de Comptes, precisament per fer més vinculant aquest Informe, perquè si el Síndic ens està donant unes recomanacions en general i l'Administració, sigui la catalana, sigui la perifèrica, sigui la local, sigui l'estatal, no fa cap cas d'aquestes recomanacions, realment, estem davant d'un debat que no es podria dir ni debat; estem davant un fet estèril totalment encara que nosaltres pugem aquí i defensem una mica les nostres posicions.

Ens deia en les conclusions del Llibre Primer, les que afecten les seccions generals, pel que afecta la funció pública, es diu textualment que: «Calen, en general, solucions imaginatives per assolir un ús més racional dels recursos disponibles» —la interpretació els la deixo a vostès.

Pel que fa a la immigració, preocupació constant del Síndic, preocupació constant des que es va promulgar la Llei d'Estrangeria, la qual cosa l'honra profundament, diu: «s'ha d'eradicar la idea d'equiparar immigrant estranger amb delinqüent»; és una idea massa estesa, per desgràcia, sobretot als ciutadans de color, que de seguida els identifiquem, potser per una inèrcia d'una hipocresia social bastant estesa, amb la delinqüència. «Cal tornar» —diu— «a obrir un termini amb l'objecte de regularitzar la situació dels immigrants estrangers que puguin demostrar un temps d'estada al territori espanyol; cal també unificar amb una sola oficina administrativa la gestió de la documentació que els estrangers estan obligats a treure; cal fomentar una política d'inserció social, cultural, i cal potenciar econòmicament aquells països que exporten, per dir-ho d'alguna forma, estrangeria o immigració.»

Pel que fa a l'habitatge, les conclusions també són molt, molt ajustades a la realitat i fonamentades amb el..., amb la justícia social que realment es necessita en tota actuació pública. Es diu que: «Cal establir una política coherent en funció de les necessitats reals, amb dotació pressupostària, per poder atendre els sectors socials més desfavorits. Hauríem d'incentivar fiscal-

ment l'habitatge i establir convenis amb institucions financeres, lògicament, per facilitar l'accés a l'habitatge. Cal fer veure la possibilitat legal d'utilitzar habitatges buits o abandonats. S'ha de fomentar l'habitatge de lloguer. Els gestors públics de l'urbanisme han de prioritzar l'interès general per sobre de l'interès particular. És evident que està palès en tot l'Informe una qüestió que fa referència fonamental a la justícia social: les administracions públiques, en aquest país, realment han oblidat, en general, el que resulta ser el termini no només semàntic sinó de fons de la justícia social.

En matèria de medi ambient, diu el Síndic: «Cal una política global, que prengui en consideració tots els sectors, amb la necessitat de coordinació entre les administracions competents.» Des d'un punt de vista social, també en el camp del medi ambient, la planificació requereix un estudi tècnic previ i la corresponent informació pública, garantint, en tot cas, l'objectivitat dels criteris i el respecte al dret de participació dels ciutadans. Això és evident que és una al·lusió directa al tema dels residus i dels abocadors.

A l'Administració, en general, diu: «L'Administració ha de complir el deure establert per la Llei de resoldre motivadament les reclamacions presentades pels administrats, desterrant la pràctica generalitzada d'acudir sistemàticament a la figura del silenci administratiu negatiu.» Quantes vegades hem discutit en aquest mateix Ple..., no en aquest mateix Ple, sinó en aquest mateix hemicicle, qüestions relacionades amb lleis que s'han presentat, i precisament nosaltres —almenys jo, personalment— hem distingit sempre la qüestió de la motivació: recordo ara unes quantes lleis, com va ser l'última del règim sancionador de la Llei del Joc, i es deia, per part del grup de la majoria, que ja ha estat suficientment motivat, quan no és veritat i, això, ho diu perfectament el Síndic.

En el camp de la sanitat pública, ens diu el Síndic, cal eradicar les llistes d'espera; s'ha d'evitar la marginació dels malalts afectats per la SIDA i per malalties amb risc de contagi; cal potenciar la creació de nous equips d'atenció primària; s'ha de millorar l'atenció al malalt per tractar d'humanitzar la relació metge - infermera - malalt; s'ha de garantir l'assistència general i la prestació social.

Pel que fa a la justícia, també és una de les preocupacions importants del Síndic, i així ho ha demostrat quan va presentar a la Comissió corresponent un llibre, un llibre molt ben fet, sobre el dipòsit de detinguts a Catalunya. Realment, és una preocupació d'ell, i ell està obligat, normalment, a donar compte d'aquelles qüestions que atempten els drets fonamentals de la persona, que atempten la justícia o que conculquen drets reconeguts en la Constitució i l'Estatut. Dèiem que, pel que fa a la justícia: «Cal reiterar el dret del ciutadà a obtenir la tutela efectiva dels tribunals.» Evidentment, no és només un problema que afectaria l'Administració de Catalunya, la tutela efectiva dels tribunals, i ens consta que, malgrat els esforços que fan molts funcionaris, molts jutges, molts fiscals, fins i tot molts advocats, realment és difícil si no es fan canvis o modificacions substancials importants que afectin l'entramat jurídic de procediment, el qual té després, lògicament, unes conseqüències respecte a les presons en el camp penal. «Cal dotar les oficines judicials de tots els elements materials, humans necessaris; cal aprofundir en la creació de nous centres penitenciaris i remodelar dels existents, incrementant les inversions econòmiques:

lògicament, si dins d'uns mesos estarem tractant aquí el tema pressupostos i justícia no creixerà més que la mitjana normal, doncs no farem més centres penitenciaris —això és lògic—, però com que no és vinculant aquest Informe, de fet no serveix per res, no ens enganyem: és trist, però no serveix per res.

Cal una millora del nostre sistema punitiu, al marge de les mesures necessàries per desbloquejar la lentitud penal. Evidentment, això passaria per una qüestió que es diu, en general «alternatives a presó», de forma particular, i, molt més general, de la realització d'un nou Codi Penal, un nou Codi Penal que realment s'ajusti a les necessitats actuals del país, i en el qual si bé és competència de les Corts Generals, des d'aquí mateix podríem fer més coses —si no tenim interès, és una altra qüestió, però podríem fer coses. Cal millorar, en general, les condicions dels reclusos, pel que fa al seu treball remunerat dins de les presons, pel que fa al seu dret a la informació dins de les presons, i pel que fa al fet que el compliment de la seva pena de privació de llibertat es pugui fer a prop de casa seva. Cal també, en aquest camp, un impuls normalitzador del català en l'Administració de Justícia, com hem referit anteriorment.

És preocupant també la qüestió que afecta els menors, i, amb aquest sentit, diu el Síndic que s'han de millorar els marcs jurídics i socials dels menors, amb previsió, fonamentalment, dels aspectes preventius i educatius que els afecten. Cal assenyalar la urgència d'una clarificació quant a les competències jurisdiccionals i administratives.

Pel que fa als serveis socials, també s'ha dit, cal equiparar les prestacions socials, els col·lectius de malalts mentals i disminuïts psíquics, tant pel que fa a la política de subvencions i ajuts com a la creació de residències específiques. Cal implicar la societat en la tasca dels serveis socials, i cal la llei sobre barreres arquitectòniques, més que res perquè l'Administració compleix precisament les lleis que dicta. Cal incidir amb mesures complementàries en la lluita contra la marginació i la pobresa, lluita que no es resoldrà només amb el Pla de la renda de reinserció mínima.

Per últim, pel que fa a això, una al·lusió a la LOGSE: Catalunya és evident que ha pujat la secció Ensenyament i Cultura, precisament per la quantitat de queixes que hi ha hagut del desplegament de la LOGSE. La LOGSE, a Catalunya, ha de tenir presents els col·lectius afectats i les característiques pròpies de l'ensenyament del sistema educatiu català: de reformar i donar més qualitat a la formació professional, hauríem d'actualitzar les arts plàstiques, en general, amb la qual cosa evitaríem totes aquestes queixes.

L'altra part a què m'he referit al començament d'això era l'acció medial que compon el llibre volgut o el Llibre Segon de l'Informe del Síndic. És evident que l'acció medial és la millor acció que pot fer el Síndic davant els conflictes que es plantegin entre administracions i entre administracions i administrats, però insisteixo en això: no hi ha cap possibilitat d'èxit —i així passa moltes vegades— si aquest Informe no és vinculant de cap mena; llavors, farà un esforç important, deixarà palesa la seva imparcialitat, la seva objectivitat, la seva justícia, que desprèn en totes les actuacions, però no tindrà efectes o repercussions en la mesura que les administracions no vulguin assolir aquests plantejaments. En tot cas, molt importants resulten les conclusions que s'exposen al final d'aquell llibre de l'acció medial del Síndic, que diuen textualment: «Determinades pràctiques

administratives fomenten la desconfiança dels ciutadans envers els poders públics.» Això és un fet que si no deia ell ho veiem nosaltres, perquè realment estem en un altre món: la gent està —per utilitzar un terme del carrer—, està «passota» de la política, i està «passota» de la política a Madrid, a Barcelona, a Catalunya, a Cadis i a tot arreu, perquè la gent no confia ni en les institucions públiques ni en les qüestions institucionals, ni en els partits polítics i possiblement —o segurament— ni en els mateixos polítics. I això és un fet evident: si ens agrada, ho prenem i, si no, ho deixem, però és evident que és així. La manca de credibilitat, diu el Síndic, no afavoreix ningú —evidentment, tots estem ficats en això. L'aplicació estricta de la llei no sempre és justa —així ho sabem—: la llei pot arribar a ser perfecta quan realment aconsegueix la justícia; moltes vegades, la llei és un mal menor per no deixar la qüestió sense regulació, però no sempre és justa. Seria desitjable —diu el Síndic també— que les administracions reconduïssin llur actuació cap a posicions més dialogants i negociadores.

I, per últim, referent a aquestes qüestions de l'acció medial, de les conclusions, diu que: «adoptada per les administracions una línia d'actuació oberta a les aportacions ciutadanes, trobaria un suport legítim, l'exigència als particulars per tal que adaptessin llurs reivindicacions a l'interès general.»

En definitiva, jo crec que el Síndic posa el dit molt encertament, jo crec que són informes que nosaltres només podem valorar positivament, però, com hem dit al començament de la meua intervenció, sóc optimista i molt optimista en la futura i en l'actual tasca del Síndic, i sóc realment pessimista pel cas que els faran les administracions en general.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. Pel Grup parlamentari Popular, té la paraula la Il·lustre Diputada senyora Montserrat.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor President. Il·lustres senyores i senyors diputats, un any més hem rebut l'Informe anual, corresponent a 1990, que tot just fa una setmana vàrem debatre en Comissió al Parlament, i que els diferents grups parlamentaris, després de posicionar-nos-hi, vàrem tenir l'oportunitat de preguntar al Molt Honorable Síndic tot allò del que teníem dubte o que bé la importància dels reclamants ens deixava preocupats.

Enguany, l'Informe consta de dues parts, com el de l'any 1989: un, l'«informe obligat», i l'altre, l'«informe volgut». Aquest, l'Honorable Síndic, ha vist convenient posar en el nostre coneixement la tasca medial o de mediació. El Grup Popular creiem que la tasca d'aconseguir, mitjançant aquesta nova via, agilitar tràmits i costos econòmics i, fins i tot, humanitzar les relacions dels ciutadans reclamants i les diferents administracions, per si sola ja és mereixedora del suport del Grup parlamentari Popular, i felicitem pel bon treball l'Honorable Síndic, el Síndic Adjunt i a tot el seu equip humà que hi han col·laborat.

Prenem consciència, una vegada més, de les conclusions essentades en l'Informe, per tal de continuar treballant en la benentesa de millorar les mancances que, mitjançant aquest Informe, com també de l'Informe extraordinari sobre els dipòsits municipals de detinguts, subtítulat «Entre la imprevisió i l'omissió», hem anat detectant.

Aquest any 1990, la Sindicatura s'ha fet ressò en temes medials, tant actuals en el seu moment com preocupants: els habitatges, els immigrants estrangers, els conflictes originats per l'oposició del pla d'abocadors, el conflicte en el barri del Besòs, els soldats de lleva al Golf, les visites als dipòsits municipals de detinguts i tants d'altres. A l'Informe hi ha conclusions que les estem arrossegant any rere any, i accions medials ben preocupants, que ens han d'avergonyir a tots: al Govern de la Generalitat, a nosaltres, els diputats, i a vostès, el Grup de la majoria —cada un, en el seu grau de responsabilitat.

Les barreres arquitectòniques que, mitjançant la permissivitat i incompliments normatius actuals, ens porten a veure com en edificis de la nostra Administració catalana, estacions de metro i, fins i tot, de RENFE, hi manca qualsevol indici que vagi encaminat a millorar la qualitat de vida dels disminuïts. L'establiment d'una política coherent en matèria d'habitatges, els silencis administratius —ara denunciats per l'Honorable Síndic de rutinari—, la manca de coordinació per regular la situació dels immigrants estrangers, i gestionar, per tal d'unificar en una sola oficina administrativa, la gestió de la documentació que els estrangers es veuen obligats a tramitar.

Les llistes d'espera en els serveis sanitaris, el rebuig i marginació d'atenció sanitària que pateixen els malalts de la SIDA, els detinguts, les presons, el retard en els expedients per part de Justícia... Crec que cal destacar tots els problemes detectats en l'accés a la funció pública de la Generalitat de Catalunya i les dificultats en què es troben els funcionaris locals quan cessen en la seva relació de servei amb l'Administració, per part de la Seguretat Social, a l'hora de tramitar i liquidar els pagaments de les pensions que els corresponen.

Crec que és just remarcar les injustificades dificultats econòmiques a què es veuen abocats els pensionistes de la MUNPAL com a conseqüència de la lentitud d'aquesta a calcular i abonar les corresponents prestacions.

L'Honorable Síndic, en l'exposició de motius de l'Informe en Comissió, va ressaltar que, tot i que la Institució no és prou coneguda pels ciutadans, agraija profundament a tots els mitjans de comunicació la tasca que han dispensat en favor de la divulgació del treball de la Institució, tema que preocupa molt el Síndic, donat el marge en el seu pressupost.

Cal remarcar i recordar que el Grup parlamentari Popular, en els debats dels Informes de 1987 i de 1988, fèiem especial esment que la Sindicatura disposés d'un gabinet de premsa i que es tingués en compte a l'hora de confeccionar el pressupost, per tal de divulgar i fer arribar als ciutadans catalans aquesta eina medial de la Sindicatura de Greuges.

S'han rebut 321 reclamacions d'estudiants; és una xifra ben important. Tant en les conclusions com en una resposta d'aquest tema, l'Honorable Síndic indicà que cal millorar el sistema de preinscripció a les universitats catalanes. El curs passat, 90-91, va ocasionar greus perjudicis als estudiants i als seus familiars; preguntat si n'era sabedor, sobre aquest tema de la preinscripció, si ja havia gaudit millora per al curs que ja tenim al damunt, del 91-92, va respondre que tot continuava igual i preveia continuïtat en la gestió problemàtica per part de l'Administració. És evident que l'Administració està malalta de rutina, com molt bé diu l'Honorable Síndic. El Grup Popular ja hem dit al començament que les conclusions es repeteixen, símptoma que aquesta malaltia s'ha fet crònica.

Per acabar, agrair l'atenció i delicadesa que l'Honorable Síndic ha dispensat al col·lectiu de les mestresses de casa en gestionar davant el Defensor del Pueblo, per tal de suggerir-li la intervenció del Ministeri del Treball i Seguretat Social en la protecció a la dedicació de la dona com a mestressa de casa, a la família, a la llar..., no reconeguda ni protegida pels poders públics, reconeixent i valorant les esmentades funcions en una societat en la qual la família és el nucli bàsic d'integració de la persona.

No voldria passar per alt que, en l'Informe de 1989, el 32,67% dels reclamants foren dones, i el que avui ens ocupa són el 46,18%.

En nom del Grup parlamentari Popular, agraeixo la tasca de tot l'equip de la Institució de la Sindicatura, que per a nosaltres, any rere any, no és rutinària, sinó una bona eina de treball, i encoratjar-lo per a l'any vinent, a poder realitzar l'«informe volgut», que, segons ens va manifestar en Comissió, s'adreçarà en la problemàtica de la defensa dels usuaris.

El Grup Popular, tot donant-li el nostre suport, treballarem en la direcció marcada en les conclusions de l'Informe presentat al Parlament de Catalunya, per tal de millorar el funcionament en les nostres administracions catalanes i millorar els problemes suscitats per tots els ciutadans catalans.

Res més, i moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Montserrat.

Pel Grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya, té la paraula l'Ilustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc, felicitar i agrair al Síndic de Greuges, l'Adjunt al Síndic i tots els seus col·laboradors per aquest setè Informe que avui s'ha presentat davant d'aquest Ple. I no només pel que significa el redactat que exposa la situació conflictiva existent entre algunes administracions i els seus administrats, i aquells sectors de la societat que pateixen injustícies o marginació, sinó que el nostre Grup també valora molt positivament l'esforç de la Institució, malgrat la manca de recursos per atendre de manera positiva les queixes que li són adreçades.

L'Honorable senyor Rahola ens ha dit —i ens va dir en Comissió— que la seva gestió podia esdevenir rutinària en la seva relació amb les administracions, perquè la majoria de les queixes són reiteratives. Però això l'únic que significa és que aquest Informe és poc llegit per aquells que exerceixen el poder en certs àmbits.

A través dels informes d'aquests set anys podem apreciar que existeixen situacions que no milloren, com són els conflictes que es donen entre el ciutadà i l'Administració de Justícia, els immigrants estrangers a Catalunya, el Síndic..., perdó, la SIDA i els centres penitenciaris, la situació d'indefensió d'alguns administrats davant de les institucions, etcètera.

El que sí que hem de fer notar és que la Institució del Síndic de Greuges va consolidant-se, per bé que de manera lenta, a Catalunya, com una figura al servei dels ciutadans, útil i necessària en un estat democràtic, tot i que encara roman desconeguda per una gran part de la població, i això es dedueix perquè les queixes sovint parteixen dels mateixos col·lectius. Però també cal dir que existeix un increment de les peticions que es fan davant del Síndic, i el que considerem més important, i que cal assenyalar, van disminuint les queixes que no són admeses

perquè no són de la seva competència. Això vol dir que la població comença a conèixer les funcions exactes del Síndic de Greuges i es va incrementant la confiança envers ell.

D'altra banda, també hem de fer notar un increment de la presència en els mitjans de comunicació, sobretot en algunes de les seves actuacions. El nostre Grup, en els posicionaments dels darrers informes, havia expressat la seva preocupació perquè per als mitjans de comunicació no existia la figura del Síndic de Greuges; però avui, malgrat que aquesta és molt minsa, almenys sí que la seva presència s'ha fet notar en alguna de les tasques desenvolupades, i sobretot, en aquelles en les quals ha intervingut amb la seva acció de mediació en conflictes que afectaven sectors amplis de la societat i que han rebut l'atenció d'aquesta.

D'altra banda, hem de dir que, entre el Síndic de Greuges i aquest Parlament —si exceptuem la presentació de l'Informe anual— les relacions són nul·les, i hem de recordar que el Síndic de Greuges actua com a comissionat parlamentari, com se'ns recorda en aquest Informe. Crec que tots els grups haurien d'examinar aquestes relacions.

La setmana passada se'ns presentava aquest mateix Informe que avui examinem en el Ple del Parlament davant de la Comissió del Síndic de Greuges, i, si bé en principi considerem valuosa aquesta compareixença perquè els grups puguin plantejar les preguntes que creuen convenientes per aclarir punts de l'Informe, i també per fer-li suggeriments, creiem que amb una compareixença per a la presentació de l'Informe seria suficient, i encara més si tenim en compte que en els tràmits parlamentaris no es procedeix a cap votació, sinó simplement al posicionament dels diferents grups.

Entenem, per tant, que té poc sentit que el Síndic hagi comparegut en el termini de set dies dues vegades en aquesta Cambra i que no faci cap altra compareixença fins a l'any proper, per tornar a presentar l'Informe anyal. De manera que no existirà cap altra relació entre els diputats, els grups d'aquesta Cambra, i la Institució, llevat d'aquelles que, al marge del Parlament, puguin mantenir els diputats dels diferents grups i el Síndic, o com aquest any, que, per part del Síndic, es presenti, com s'ha fet per primera vegada, un informe monogràfic sobre els dipòsits municipals a la seva Comissió.

El Grup d'Iniciativa per Catalunya entén que seria suficient que l'Informe es presentés directament al Ple i que la Comissió, durant el període de sessions, pogués gaudir de la presència del Síndic de manera més freqüent, per tal de poder exposar les actuacions que cregui més rellevants, i en el moment que succeeixen, a petició de qualsevol grup d'aquesta Cambra, i sobretot en aquelles intervencions de mediació perquè els diputats poguessin aportar iniciatives i conèixer la situació real en el moment.

Repeteixo: no hem d'oblidar que el Síndic actua com a comissionat parlamentari. Aquest Diputat, en nom d'Iniciativa per Catalunya, ha demanat en dues ocasions la compareixença del Síndic de Greuges davant la Comissió, i el Grup de la majoria de la Cambra s'hi ha oposat sempre, al·legant que no era possible reglamentàriament, tot i que el nostre Grup entén que és possible la seva compareixença sense modificar cap article del Reglament de la Cambra. Ara bé, si el Grup de la majoria i d'altres grups creuen que aquest és l'únic escull que impedeix aquelles compareixences, des d'ara oferim a tots els grups

d'aquesta Cambra —i principalment al Grup de la majoria— la nostra col·laboració per estudiar les modificacions adients per tal de fer-les viables, llevat que, darrere de les manifestacions del Grup de la majoria sobre qüestions reglamentàries, no s'hi amaguin altres intencions polítiques.

Crec que tots els grups d'aquesta Cambra estaran d'acord que els problemes que sorgeixen a la societat catalana afecten aquest Parlament, i és bo que es plantegin en el moment que s'esdevinguin, i no que se'n tingui coneixement al cap d'un any, perquè la majoria de les vegades, o bé ja s'han resolt, o s'han resolt parcialment, o han fracassat, i aleshores els grups d'aquesta Cambra —que representen el poble de Catalunya— no hi poden fer cap aportació.

Voldria recordar també que l'última compareixença que aquest Diputat va demanar el 12 de desembre era per tal que el Síndic, davant de la seva Comissió, expliqués la seva gestió com a mitjancer en el conflicte originat per la construcció d'habitatges socials en el municipi de Sant Adrià de Besòs. Com ja he dit, va ser denegada pels vots del Grup de la majoria, i qui sap, qui sap si aquesta compareixença no hauria pogut aportar una millor solució al cas.

Voldria remarcar l'agraïment del nostre Grup al Síndic de Greuges per les seves manifestacions davant la Comissió, en què ha afirmat que compareixeria davant d'aquesta sempre que li fos demanat.

Per primera vegada, a l'Informe d'enguany es poden apreciar tres diferents formes d'actuació del Síndic: una, respon a la queixa individual o col·lectiva davant d'una situació presumptament injusta, creada per l'Administració, i que, en la majoria de les vegades, els ciutadans no poden acudir a cap instància judicial, bé per haver-se esgotat aquesta via, o bé perquè no hi ha cap reclamació judicial.

Quant a aquestes queixes, voldríem fer notar l'increment de les que fan referència a Cultura i Ensenyament, que ultrapassen les altres àrees i que el Síndic de Greuges ens va aclarir que era una circumstància conjuntural degut a la posada en marxa de la LOGSE.

Pel que fa a altres àrees, no hi ha canvis notables; però sí que voldria remarcar l'increment de les queixes iniciades per les dones i per la gent més jove, i també l'increment de les queixes fetes mecanogràficament i redactades en català. De totes aquestes dades, més el nivell cultural del reclamant, en el qual apreciem un nombre considerable dels que posseeixen estudis secundaris, podem concloure que el qui es dirigeix al Síndic de Greuges són una part —i no pas la més necessitada— de la societat.

Respecte a les actuacions d'ofici —que suposem una iniciació de l'expedient per part de la Sindicatura davant d'uns fets que preocupen col·lectius nombrosos de la societat i que si afecten uns pocs és perquè incideixen en una injustícia manifesta—, nosaltres, el Grup d'Iniciativa per Catalunya, sempre hem demanat la tramitació d'aquest tipus d'expedients, perquè, com dèiem abans, hi ha sectors que, per desconeixement, no es dirigeixen al Síndic, i, malgrat que els expedients d'ofici han disminuït aquest any, considerem que l'esforç que es va fer, per exemple, per presentar l'Informe dels dipòsits municipals per part del Síndic de Greuges, cobreix amb escreix la capacitat que té la Institució per a aquestes actuacions.

I, finalment, per primera vegada apareix en l'Informe la mediació, i a més diferenciada de la resta, com el llibre «volgut»

que cada any presenta el Síndic, que si bé en termes generals podria estar inclòs dintre de la categoria de les queixes col·lectives, té unes diferències essencials, com molt bé consten en l'exposició de l'Informe. Entre d'altres, perquè normalment les situacions que es donen poden tenir encara accés als tribunals de justícia.

Per acabar, senyors i senyores diputats, el Grup d'Iniciativa per Catalunya valora molt positivament l'actuació del Síndic de Greuges, sobretot en el seu aspecte de la mediació, d'intentar fer d'*home bo*, figura que ha desaparegut del nostre ordenament jurídic, o d'aquells jutges de pau dels petits municipis, als quals s'acudia abans d'anar als tribunals, ja que la intervenció d'aquests comporta un enfrontament molt més violent i a vegades considerables despeses.

La mediació del Síndic de Greuges no s'ha produït només —com ens deia ell— en els conflictes entre dues administracions o entre l'Administració i els ciutadans, sinó també entre els ciutadans mateixos. Crec que aquesta experiència ha de fer reflexionar tots els grups d'aquesta Cambra.

En l'última reunió de jutges progressistes es va instar els ciutadans a defensar l'interès social davant dels tribunals o del Defensor del Poble —a Catalunya, el Síndic de Greuges—, perquè els que els denominen *interessos difusos* puguin estar degudament protegits.

A més, amb l'acció de mediació, els requisits que imposa l'Honorable senyor Rahola, impedeixen la manipulació de la Institució per a fins personals. El Grup d'Iniciativa per Catalunya espera que disminueixin els conflictes, però si aquests existeixen, també espera, desitja i confia que la mediació del Síndic de Greuges no sigui mai avortada per cap Administració.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Pel Grup parlamentari Socialista, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Abelló.

El Sr. ABELLÓ: Senyor President, senyores i senyors diputats, fa uns moments el Síndic de Greuges ens presentava el seu Informe anual en aquest Parlament; un informe que va més enllà del text escrit i que, sens dubte, incideix en molts aspectes importants per a la nostra societat de Catalunya.

Aquest Informe, des del punt de vista del Grup Socialista, estem convençuts que pot ser una excel·lent radiografia de la nostra societat, de les relacions entre les administracions i els ciutadans, i també de les relacions amb la mateixa Administració autonòmica.

Per tant, nosaltres el que farem és veure si la Institució connecta amb la realitat social i, per tant, haurem de comparar el contingut d'aquest Informe amb els esdeveniments més importants que han passat a Catalunya durant l'any passat, l'any 1990.

Per tant, des d'aquest punt de vista, com més a prop es trobi l'Informe d'aquesta realitat social, la Institució complirà més estrictament la funció per a la qual va ser creada.

No hi ha dubte que un informe tan exhaustiu com el que ens ha presentat el Síndic de Greuges, i que ha estat publicat en el *Butlletí Oficial del Parlament*, necessita, en aquests moments, fer una prelació de qüestions que, des del punt de vista del Grup Socialista, considerem més importants.

Nosaltres voldríem destacar quatre o cinc qüestions que creiem importants d'aquest Informe: el primer aspecte faria re-

ferència a l'habitatge. No hi ha dubte que hi ha un increment molt significatiu de les queixes, un increment que durant els diferents anys s'ha anat potenciant i que en aquests moments ens trobem molt lluny del que fixa la Constitució en el seu article 47, quan estableix que tot ciutadà ha de gaudir d'un habitatge digne i, per tant, la realitat en aquests moments està molt lluny del que fixa la Constitució.

Les reclamacions més importants respecte a l'habitatge, que s'han fixat per part dels ciutadans, serien: demanda d'habitatges de protecció oficial, manca de «vivendes» assequibles en funció dels ingressos econòmics dels afectats i després també la disconformitat que en moltes queixes manifesten molts ciutadans mancats d'habitatges davant les llargues llistes d'espera existents —això fa referència sobretot a habitatges de tipus social.

Davant d'aquesta qüestió, el nostre Grup es planteja una qüestió, i és quines han estat les actuacions que ha pres el Síndic respecte a les diferents administracions —molt en concret, a la que té més competència respecte a l'habitatge, l'Administració de la Generalitat, el Consell Executiu— per fer respectar aquest dret —que parlàvem abans, constitucional— i, per tant, el dret a tenir un habitatge digne.

La segona qüestió que trobem reflectida en aquest Informe fa referència a unes queixes plantejades per un conjunt de municipis, d'ajuntaments, que van fer al Síndic en el seu moment respecte al Pla de residus. En el seu moment, el Síndic va tenir una actitud mediatra entre aquests ajuntaments afectats i el Departament de Política Territorial.

De l'Informe, ens sembla al nostre Grup que queda molt clar que hi va haver una precipitació pública per part del Govern de la Generalitat a l'hora de presentar aquest Pla; no és el moment de tornar a debatre el Pla, que va ser a bastament debatut en aquest Parlament, però el fet és que va provocar greus enfrontaments entre ciutadans d'aquest país, entre ajuntaments d'algunes comarques i l'Administració autonòmica.

De l'Informe, a nosaltres ens sembla que hi han dues qüestions que es plantegen al voltant de l'actitud mediatra del Síndic de Greuges: la primera, l'actitud del Consell Executiu en el seu començament, no en la part final; nosaltres creiem que l'actitud no va ser prou flexible, no va obrir suficients portes al diàleg i, per tant, des d'aquest punt de vista, en no haver-hi participació i en no haver-hi diàleg, el que va succeir és que durant molts mesos l'actitud d'enfrontament es va radicalitzar. Una altra segona qüestió al voltant del Pla de residus —que em sembla que també es pot treure d'aquest Informe— és que en algunes comarques darrere de la protesta del Pla de residus hi havia altres qüestions, sobretot en aquelles comarques on el desequilibri territorial i la manca d'inversions i, per tant, la manca d'atenció de les diferents administracions —fonamentalment de l'Administració de la Generalitat— va portar a una situació de protesta molt més radicalitzada.

Un altre aspecte que el nostre Grup vol destacar és el que fa referència a la sanitat. Segons l'Informe, hi ha tot un conjunt de dèficits importants, tant des del punt de vista de la sanitat pública com des de la sanitat privada, que quedarien fixats en quatre grans apartats: un primer seria la burocratització de la gestió; un segon, el manteniment, encara, de les llargues llistes d'espera; un tercer, l'escassetat de serveis en els centres sanitaris i, finalment, la lenta reforma de l'assistència primària i la poca inci-

dència dels equips d'atenció primària. Segons dades que ens va oferir en la mateixa Comissió que vam tenir fa una setmana el senyor Síndic, se'ns diu que dels 322 centres d'assistència primària previstos a Catalunya en aquest moment només n'hi han 89 en funció i que, per tant, cobreixen escassament el 25% de la població.

Tercer aspecte que el nostre Grup vol citar, en aquest Informe: fa referència a la protecció de la infància. En línies generals, volem dir que ja el nostre Grup està d'acord amb l'anàlisi que es fa de la situació de la infància, dels seus problemes; amb la manca de coordinació que en aquests moments es produeix entre el Departament de Benestar Social i el Departament de Justícia de la Generalitat, i també en la descoordinació entre les administracions afectades.

Per tant, des d'aquest punt de vista, podem dir que hi estem d'acord, però nosaltres volíem remarcar una qüestió que des del punt de vista del Grup Socialista és preocupant: a l'Informe es diu que la Institució en aquests moments està visitant els centres d'atenció als menors de Catalunya i que tenen —aquestes visites— la finalitat d'acabar en un informe, en un estudi monogràfic semblant al que s'ha fet sobre els dipòsits municipals dels detinguts, per presentar properament al Parlament.

De totes maneres, en aquest mateix Informe s'anticipen algunes d'aquestes anomalies detectades que són preocupants per part del Grup Socialista: s'assenyala que hi ha funcionament discrecional i pràcticament autònom quant a línies formatives que se segueixen en els centres; en segon lloc, que hi ha una inexistència de criteris generals sobre les característiques que han de reunir els infants per ingressar a cada centre; en tercer lloc, que hi ha una manca de coordinació entre els professionals que treballen dintre dels centres i els equips municipals de base, que han de treballar a l'entorn de les seves famílies, i finalment que hi ha dèficit de professionals i de centres.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres esperem amb molta atenció aquest estudi monogràfic que finalment ha de presentar —hi ha el compromís de presentar per part de la Sindicatura— en aquest Parlament.

De totes maneres, no voldríem acabar aquest apartat de protecció a la infància sense assenyalar una qüestió: fa ja prop de dos anys, aquest Parlament va modificar la Llei del Síndic de Greuges aprovant la creació d'una figura d'Adjunt al Síndic, una figura d'adjunt per a temes de menors; han passat dos anys, el Parlament va aprovar per unanimitat de tots els grups polítics aquestes reformes i en aquests moments encara no s'ha creat aquesta figura; segurament hi han problemes pressupostaris, però nosaltres esperem que en el proper Informe sigui possible ja presentar la creació d'aquesta figura. En el moment de presentar la modificació ja vam assenyalar que aquest era un tema important en la mesura que ens trobem davant d'un col·lectiu que, sens dubte, és el més desprotegit de la nostra societat, per les seves característiques especials, el món de la infància, i per tant des d'aquest punt de vista el nostre Grup seguirà insistint en la necessitat que hi hagi un compliment de l'acord que en el seu moment va prendre el Parlament i de la modificació de la Llei.

Cinquè aspecte que volem destacar: fa referència al món penitenciari. El nostre Grup és conscient que el greu problema que tenien, i encara tenen en certa mesura les presons catalanes, el de la massificació, ha estat en alguns aspectes superat en la mesura que en els darrers mesos s'han creat nous centres peni-

tenciaris, que després de molts anys d'estancament comença a resoldre's un dels temes més greus que patien les presons a Catalunya.

De totes maneres, estem convençuts que, si bé és cert que aquest tema ajudarà a millorar les condicions de vida dels interns, tenim encara problemes pendents que nosaltres no hem trobat prou reflectits en l'Informe: fan referència al treball penitenciari —que és fonamental per a la reinserció dels interns—; als dèficits que encara hi ha quant a assistència penitenciària en algunes presons; la situació de les dones internes també en algunes presons a Catalunya, en concret a la presó de Tarragona o la presó de Wad-Ras, a Barcelona, i la situació dels joves a les presons de Catalunya.

Creiem que aquestes quatre qüestions que hem parlat del món penitenciari no estan del tot prou reflectides en l'Informe i nosaltres les hem volgut destacar.

Finalment, la darrera qüestió en què nosaltres només voldríem incidir de passada, perquè va ser objecte de debat a l'Informe de l'any passat, fa referència als immigrants estrangers a Catalunya. L'any passat va ser prou debatut aquest aspecte en la mesura que a l'Informe que va presentar el senyor Síndic en aquest Parlament hi havia una part que feia referència a la marginació social i allí s'estudiava i, per tant, hi havien molts aspectes que ja van ser tractats l'any passat.

Nosaltres només voldríem dir que estem convençuts que després que per part del Govern de l'Estat s'ha presentat la possibilitat de legalitzar la situació d'una part molt important d'aquests immigrants estrangers, tant a Catalunya com a la resta de l'Estat, es pot trobar una nova via a una situació que era francament preocupant: la possibilitat de regularitzar la situació d'aquests immigrants estrangers arribats abans del 15 de maig plantejarà una situació nova, que estem convençuts que en els propers mesos tindrem també ocasió de tornar a debatre en la mesura que pot representar un avenç important per resoldre aquesta qüestió.

Finalment, voldríem incidir en la tasca de mediació del Síndic que s'ha plantejat en la seva exposició. Nosaltres creiem que aquest, sens dubte, és el fet més rellevant de l'Informe, la tasca de mediació del Síndic cal felicitar-la i cal també dir que és un camí molt important per al prestigi d'aquesta Institució i per intentar resoldre problemes greus, i moltes vegades molt difícils de solucionar, entre diferents col·lectius i l'Administració de la Generalitat.

D'aquesta tasca de mediació hi han dos fets, sens dubte els més rellevants des del punt de vista d'opinió pública, que van ser el Pla de Residus i els fets del Besòs i la Mina. El primer aspecte ja ha estat tractat en la primera part de l'exposició que he fet en nom del Grup Socialista i, en tot cas, jo voldria incidir un moment en els fets de Besòs i la Mina. No hi ha dubte que hem tingut oportunitat en Comissió de conèixer quina era l'opinió del Síndic sobre aquesta qüestió, el seu paper de mediació, aquests fets que van tenir una repercussió molt important no solament en el municipi de Sant Adrià, sinó —m'atreveixo a dir— al conjunt de Catalunya, i el nostre Grup està convençut que la tasca del Síndic va ser important. No hi ha dubte que després de les explicacions que ha donat el Síndic, al nostre Grup no li cap cap dubte que realment si no va ser possible arribar o avançar en la solució del problema va ser per l'actitud clarament partidista del Departament de Benestar Social de la Generalitat, que

va fer inviable una solució raonable al problema; jo crec que a tots els grups ens va quedar clar després de l'exposició que es va fer en Comissió.

Finalment, voldria acabar aquesta exposició valorant positivament per part del nostre Grup, en línies generals, aquest Informe, amb les mancances que, evidentment, el nostre Grup ja ha assenyalat en la meua exposició. Nosaltres estem convençuts que en la línia del treball d'aquest Informe, en la línia de les actuacions d'ofici i de l'actuació mediatadora del Síndic es prestigia la Institució. Per tant, estem convençuts que seguint en aquesta línia serà possible complir el mandat estatutari que té el Síndic des del punt de vista del Grup Socialista; és a dir, l'Estatut fixa clarament que l'activitat principal del Síndic, de la seva Institució, és la defensa dels drets fonamentals dels ciutadans i, per tant, des de les llibertats públiques d'aquests.

Per tant, nosaltres estem convençuts que aquesta és la línia a seguir i des d'aquest punt de vista tindrà sempre la col·laboració del Grup Socialista.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Abelló. Pel Grup parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Viñas.

El Sr. VIÑAS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, en primer lloc voldríem agrair a l'Honorable senyor Síndic i als seus col·laboradors la presentació d'aquest Informe que, com hem pogut constatar, ha estat requerit cada vegada de manera més selectiva; ha pujat en qualitat —diria jo— més que en quantitat i ha anat augmentant el nombre de peticions, de gestions i de resolucions. Hem de constatar també la metodologia utilitzada, la seva sistematització, una aclaridora avaluació en gràfics i passaria a destacar els punts que creiem més importants de tota la presentació, com són qüestions no prou resoltes de la funció pública; queixes derivades de la prestació del servei militar; els immigrants estrangers a Catalunya; eliminació de residus; activitats classificades; assistència primària, amb una optimització dels recursos; SIDA; drogues; salut mental; protecció a la infància; Administració de Justícia; ensenyament —amb el desplegament de la LOGSE—, on, evidentment, han aparegut més crítiques però, com a fet curiós, diria que no dels usuaris ni de les associacions de pares, sinó dels mestres, que li dona un caire diferent que s'ha de remarcar; el problema de les barreres arquitectòniques; la marginació de l'emigració i els

seus drets; els dipòsits municipals de detinguts, que en aquests moments està en gestions amb el Ministeri; el tractament de la pobresa, amb la renda mínima d'inserció i el de la gent al carrer, que tot això està en curs i en aquest moment, doncs, no hi ha, diríem, massa queixes.

Jo el que sí que voldria destacar és, com a novetat important, el Segon Llibre, la tasca de mediació del Síndic, la seva actuació medial. Aquesta actuació medial del Síndic adquireix una gran importància quan la mediació entre Administració i administrats és acceptada per les parts litigants; veiem una gran diversitat de temàtiques i entre elles surt per la seva importància el Pla de residus i els problemes que van succeir al Besòs-la Mina.

L'Honorable senyor Síndic que ens va exposar les premisses prèvies per a la mediació, que crec que són molt importants: primer, deposició de tota violència; segon, esperit de diàleg, no tancament, flexibilitat; el tercer, representativitat de les persones que hagin de fer la negociació i, finalment, que s'executi l'acord. Això va ser acceptat totalment en el Pla de residus i va donar lloc a la retirada de la disposició per part de l'Administració i l'acord de totes les parts.

Quant al problema del Besòs i la Mina, la petició del Síndic, per part dels veïns, va ser en un primer moment atesa; al primer punt i el segon punt, el de la deposició de tota violència i el d'esperit de diàleg, doncs, hi va ser, però al tercer punt ja hi van haver unes certes mancances, ja que no hi va haver prou representativitat per part de les persones que anàvem a la negociació. L'Administració va ser dialogant i semblava que els veïns també, però, finalment, aquest diàleg es va trencar i això va ser causa d'un problema, diria jo, de falta de conscienciació per part de totes les parts.

Aquesta acció medial del Síndic, que és la que jo volia ressaltar, dona una nova dinàmica i una nova perspectiva a l'actuació del Síndic, que la fa molt important i operativa; és, per tant —repeteix— una de les accions més importants. La nostra valoració, per tant, és altament positiva.

Gràcies, senyor President; senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Viñas. Havent intervingut tots els grups per fixar la seva posició, s'aixeca la sessió i passem a la sessió ordinària.

(Són tres quarts de dotze del migdia i quatre minuts.)

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 75.1

La sessió s'obre a tres quarts de dotze del migdia i cinc minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Sol.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Cultura, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca i d'Indústria i Energia.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Actuacions Pressupostàries Urgents.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat i Ciutadana sobre el Projecte de Llei de les Polícies Locals de Catalunya.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes.

4. Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat.

5. Interpellació al Consell Executiu sobre la sinistralitat laboral.

6. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de promoció i creació de sòl industrial, de serveis i d'equipaments.

7. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general de subvencions del Departament de Benestar Social.

8. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general en matèria d'educació d'adults per al curs 1991-1992.

9. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general del medi natural.

10. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de patrimoni històric-cultural del Govern de la Generalitat.

11. Interpellació al Consell Executiu sobre el sector de la fruita seca.

12. Interpellació al Consell Executiu sobre l'impacte ambiental del turisme.

13. Interpellació al Consell Executiu sobre la política general de subvencions del Departament de Benestar Social.

14. Interpellació al Consell Executiu sobre la política de conservació i gestió del patrimoni natural.

15. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política General per a la Infància.

16. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Potenciació dels Òrgans de Participació i de Govern en els Centres Docents.

17. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política de Formació Professional.

18. Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la Política d'Habitatge.

19. Preguntes amb resposta oral.

El Sr. PRESIDENT: Comença la sessió.

D'acord amb l'article 133.5 del Reglament ha estat dreçada la llista ordenada de les preguntes que s'han presentat per respondre oralment en el Ple i també el nom de les senyores diputades i senyors diputats que les han formulades. Aquesta llista

serà distribuïda en el curs de la sessió, per la qual cosa la Presidència prega que se l'eximeixi de la seva lectura.

Al mateix temps, d'acord amb l'article 133.3 del Reglament s'anuncia que les preguntes seran substanciades demà, dia 27 de juny, a dos quarts de cinc de la tarda.

Passem al primer punt de l'ordre del dia, que és: debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Actuacions Pressupostàries Urgents i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple. La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa legislativa? Doncs, té la paraula l'Honorable Conseller senyor Alavedra.

Projecte de Llei d'Actuacions
Pressupostàries Urgents

El Sr. CONSELLER D'ECONOMIA I FINANCES (Macià Alavedra): Molt Honorable President, senyores i senyors diputats. El pressupost d'un exercici i la seva llei reguladora estableixen el marc econòmic i financer en el qual ha de desenvolupar-se l'activitat del Govern.

El caràcter limitatiu de la capacitat de despesa pressupostada i de les operacions financeres autoritzades obliguen, davant actuacions que no poden ésser ajornades fins a l'exercici següent, a sol·licitar del Parlament l'ajust de l'esmentat marc.

La Llei de Finances Públiques regula la situació descrita i en el seu article 39 estableix el procediment a seguir quan en el Pressupost no existeix crèdit o el consignat és insuficient per atendre despeses que requereixen una realització immediata. El Govern ha de remetre al Parlament un projecte de llei de concessió d'un crèdit extraordinari amb el supòsit de la no-existència de crèdit, o d'un suplement de crèdit si calgués ampliar el ja previst, que ha d'incloure la proposta dels recursos concrets que han de finançar la major despesa.

El Projecte de Llei que ara presento respon tant a la necessitat d'ampliar els crèdits per a despeses ja pressupostades –suplement de crèdit–, com a la creació de nous crèdits –crèdit extraordinari. Addicionalment, inclou l'autorització per realitzar noves operacions financeres de prestació de garanties de la Generalitat i finalment estableix normes patrimonials d'immediata aplicació. Aquest consum de matèries justifica que s'hagi titulat el Projecte de Llei com d'Actuacions Pressupostàries Urgents.

Per explicar el seu contingut agruparé aquestes actuacions en tres apartats: el primer, augment de la capacitat de despesa pressupostada i el seu finançament; el segon, aval de la Generalitat a les operacions de crèdit que concerta el Consorci del Museu d'Art Contemporani de Catalunya, i el tercer, assumptió per la Universitat Pompeu Fabra de la titularitat dels béns de domini públic de la Generalitat afectats al compliment de les seves funcions.

L'augment de despesa que es sol·licita en aquest Projecte de Llei suma 12.825 milions de pessetes, dels quals 10.812 milions s'articulen com a crèdit extraordinari i els 2.013 milions restants com a un suplement de crèdit al consignat en el Pressupost per al 1991. Aquestes dues operacions tenen en comú que es destinen a operacions de capital, és a dir a inversions reals i a transferències de capital i, d'altra banda, responen a realitza-

cions que han d'iniciar-se o materialitzar-se dintre d'aquest exercici. En concret, les inversions que cal adjudicar a l'any 1991, sumen 8.266,3 milions de pessetes i les transferències de capital a concedir 4.598,7 milions.

Des de la perspectiva de les àrees de despesa, el 47%, és a dir, 6.000 milions de pessetes, es destinen a l'ampliació de l'oferta dels ensenyaments universitaris i a la creació de noves places acadèmiques. Aquestes accions s'articulen al voltant de tres eixos: la Universitat Pompeu Fabra, l'augment de l'oferta a les àrees de Girona, Tarragona-Reus i Lleida, i la potenciació dels estudis tècnics en el Baix Llobregat, dependents de la Universitat Politècnica.

La recent creació del Departament de Medi Ambient, per Llei de 22 de març del 91, posa de manifest, clarament, la voluntat política de potenciar aquesta àrea de despesa, tant respecte a les actuacions que ja venien realitzant-se com a l'ordenació integrada de les entitats que desenvolupen la funció. La despesa que es destina a aquest Departament suma 3.500 milions, que s'assignen a potenciar les activitats d'eliminació de residus, protecció de l'ambient atmosfèric i restauració d'espais naturals, així com a les instal·lacions que necessiten les seves unitats de gestió.

Al Departament de Política Territorial i Obres Públiques se li assignen 2.750 milions de pessetes, que representen el 21% de l'augment de despesa que inclou aquest Projecte de Llei; la major part d'aquesta quantitat —2.000 milions de pessetes— permetrà ajustar en el temps el compliment de les obligacions concretes per a expropiacions i serveis afectats derivats d'obres públiques en curs; la resta —750 milions— tenen com a finalitat fomentar la consolidació i reparació d'habitatges, perquè s'articulen com a transferències de capital a favor dels particulars, propietaris d'aquests habitatges.

Finalment, es destinen 325 milions de pessetes a ajuts extraordinaris per pal·liar la problemàtica financera que han produït en el sector agrari les gelades de principis de la passada primavera i 250 milions de pessetes a potenciar les actuacions inversores de l'empresa pública de la Generalitat ADIGSA, ampliant el seu programa de rehabilitació d'habitatges protegits.

Els recursos que es proposen per finançar aquesta major despesa provenen del producte de l'endeutament; aquesta font de finançament és formalment possible donat que compleix amb els dos requisits que per a la seva utilització estableix la Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes: es destina a despesa d'inversió i la càrrega financera per interès i amortització de 1991 no supera el 25% dels ingressos corrents de la Generalitat.

En relació a aquest darrer punt, és important destacar que la càrrega financera de 1991, un cop disposades les operacions d'endeutament autoritzades en el Projecte de Llei, quedarà situada en uns 50.500 milions de pessetes i això representa el 4,96% dels ingressos corrents pressupostats en aquest any, que sumen 1.019.139 milions de pessetes. És evident que aquest percentatge queda molt allunyat del límit legal al qual em referia anteriorment.

D'altra banda, l'endeutament viu acumulat de 31 de desembre de 1991 serà de 256.357 milions de pessetes i aquesta quantitat és el 27,7% de la capacitat de despesa de l'exercici, percentatge molt inferior al d'altres administracions, com l'Administració del mateix Estat i l'administració de grans ajuntaments.

Quant a l'aval de la Generalitat a les operacions de crèdit que concerta el Consorci del Museu d'Art Contemporani de Barcelona, la finalitat és assegurar que el Consorci, que té per objecte la creació i gestió del Museu d'Art Contemporani, desenvolupi les seves funcions a partir de 1991. L'import màxim de les garanties de la Generalitat és de 2.000 milions de pessetes, quantitat que està en proporció amb la seva participació en el Consorci, integrat, a més, per l'Ajuntament de Barcelona i la Fundació Museu d'Art Contemporani.

La tercera actuació de contingut econòmic que inclou el Projecte de Llei és l'assumpció per la Universitat Pompeu Fabra de la titularitat dels béns de domini públic de la Generalitat, afectats al compliment de les seves funcions. Mitjançant aquesta actuació, la Universitat Pompeu Fabra pot iniciar aquesta assumpció de béns de domini públic, ja que des del 24 d'octubre de 1990 està constituït el seu consell econòmic; la urgència d'aquesta disposició s'empara en el fet que actualment ja està utilitzant béns que formalment són del domini públic de la Generalitat i que es veuran ampliat mitjançant les inversions que ara es preveuen.

Resumint, aquest Projecte de Llei implica un avenç en la política d'ampliació i millora de les infraestructures i equipaments del país que, com ja vaig exposar en presentar el pressupost per a l'any 1991, constitueix un dels eixos bàsics del pla econòmic del Govern de la Generalitat.

Per aquest motiu, sol·licito de vostès el vot favorable al Projecte de Llei que acabo de presentar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. Si no hi ha cap diputat encarregat per la Comissió per presentar el Dictamen, passem seguidament al debat. Hi ha reserves dues esmenes a la totalitat, de retorn: la primera esmena és presentada pel Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula el Diputat l'Illustre senyor Marià Pere.

El Sr. PERE: Senyors diputats, senyor President, el passat 4 de juny va entrar al Parlament de Catalunya el Projecte de Llei d'Actuacions Pressupostàries Urgents, un projecte de llei que entra amb tramitació urgent a la Cambra. El Consell Executiu, i en concret el Conseller d'Economia i Finances, creiem que ha fet curt en la seva consignació pressupostària; per tot això, aquesta Llei atorga un crèdit extraordinari per l'import de 10.812 milions de pessetes, i una ampliació de crèdit de 2.000 milions; tots dos elements estan destinats a operacions de capital —vol dir, inversions i transferències de capital.

Aquesta ampliació de crèdit, segons el Consell Executiu, ve determinada per la necessitat de creació de noves places universitàries, expropiacions i serveis afectats relacionats amb obres públiques, ajuts extraordinaris al sector agrari, rehabilitació d'habitatges i instal·lacions i noves actuacions de medi ambient. D'entrada, cal dir que l'increment de la despesa pública, com és el cas, cal saludar-la convenientment, segons el nostre entendre, però cal veure que quan els comunistes vam presentar l'esmena a la totalitat als actuals pressupostos del 91, ja vam manifestar que la política de reduir l'endeutament no era la més eficaç. Textualment, dèiem: «Incrementem els ingressos no condicionats, que podríem destinar, com ja hem dit, a augmentar la qualitat de vida de la gent, i el que fan el Consell Executiu és reduir l'endeutament, que se situa en un 4,8%». Hem de dir que aquesta ampliació de la despesa no varia la política de continuï-

tat de l'actual Govern de la Generalitat, de reduir o mantenir baix l'endeutament, ja que sols l'augmenta fins al 4,99%, molt lluny del 25% que permet la LOFCA. Les ànsies de situar-se dins dels paràmetres que recomana la Comunitat Econòmica Europea, o l'OCD, del 17%, pel que fa a les operacions de capital, dins del total del Pressupost del 91, va fer reduir el seu endeutament, i, tot esmenant la plana, ara ja no s'han variat els paràmetres recomanats.

Si partim del tema de l'ensenyament, aquesta despesa suplementària, que no deixa de ser insuficient per al que pretenem, que és ampliar noves places, nosaltres ja ho vam plantejar en el debat de pressupostos del 91; els comunistes, en la nostra esmena del Departament de l'Ensenyament, dèiem textualment: «S'han d'acabar les massificacions que es donen a molts centres, la construcció de centres i adequació dels existents; cal tenir en compte, així mateix, que aquest no és un problema sols de l'ensenyament universitari, sinó de tot el sistema educatiu del nostre país.»

Hi ha també 2.000 milions destinats al Departament de Política Territorial i Obres Públiques, per tal d'ajustar en el temps materialitzacions concretes. No es tracta, doncs, de noves obres, sinó de reestructuracions pressupostàries.

Un altre tema són els 750 milions de pessetes que es destinen a aquesta ampliació de despesa, en aquest Departament, a la rehabilitació d'edificis rurals i urbans, i 250 milions a ADIGSA, empresa de rehabilitació d'habitatges adscrita a aquest calaix de sastre de propaganda que és la Conselleria de Benestar Social, a banda de la minsa qualitat en els diners destinats a ADIGSA. Es diu textualment en la memòria de la Llei que són «per potenciar el pla de rehabilitació d'habitatges», i, com ja vam dir a la nostra esmena a la totalitat en tema d'habitatge, molt ens temem que el problema no es resol amb anuncis d'ADIGSA a televisió, sinó que cal ser conscients que falta molt per la rehabilitació i que no es resol amb propaganda, sinó augmentant el 5% d'habitatge actual de la promoció pública; que cal avançar en la municipalització del sòl, d'avanç de sòl públic, de facilitació de crèdits a baix preu, de la necessitat d'una banca pública catalana.

Un altre gruix de diners va destinat al Departament d'Agricultura —en concret, 325 milions— per fer front al sector de fruits secs, afectat per les gelades; un sector que ja estava prou afectat i que amb aquests diners, ja que diuen que és per instrumentar actuacions de transferències de capital, permetin mantenir els ritmes de mecanització. Difícilment tindran per a res amb aquests diners.

Per últim, la recentment creada Conselleria de Medi Ambient, que encara no té les competències suficients i que en alguns casos encara no se sap quines seran; s'hi destinen 4.000 milions, dels quals 2.500 són per a edificis —en els quals considerem que hi ha una desproporció— i, de la resta dels 1.000 milions que queden, alguns van al Pla de Residus Sòlids Urbans. Una Conselleria que no van voler incloure ni crear en els pressupostos d'aquest any, i que en el mateix debat dels pressupostos, el Partit dels Comunistes de Catalunya es va quedar sol reclamant que de poc serviria si en els pressupostos no se'l dotava amb una dotació suficient, si en lloc de policies de bastó no prenem el repte de construir una policia ecològica, si no es castiga qui embruta per delinqüència. Sens dubte, tampoc aquí el Consell Executiu ha variat la seva política.

Aquesta Llei de què parlem avui explicita, com és normal, el tema de com s'aconseguiran els 12.825 milions totals, i es diu textualment que: «es faculta el Govern per emetre deute públic o que faci ús de l'endeutament en qualsevol altra modalitat». Cal dir que «qualsevol altra modalitat» es tradueix, al nostre entendre, en termes més assequibles, en concertar crèdits amb bancs. Som conscients que el que critiquem en la nostra esmena a l'articulat dels pressupostos del 91 —i que, com totes, fou rebutjada— segueix de la mateixa manera i es manté de la mateixa manera.

En tot cas, permeteu-nos una vegada més que citem textualment la nostra exposició, tota vegada, que vam fer en aquells moments en els pressupostos del 91. Hi dèiem: «El Govern Pujol preferentment concerta crèdit amb la banca, nodrint amb diner públic els beneficis bancaris; caldria l'emissió, al nostre entendre, de deute públic, i això no perquè el Partit dels Comunistes de Catalunya creiem que això és l'òptim, ja que estem per la creació d'un sector públic financer català a partir de la nacionalització de la banca, sinó perquè d'aquesta manera s'abarateixen costos a l'Administració catalana, i com ja he dit, s'impedeix que amb el diner públic es nodreixin els beneficis del capital financer.»

Nosaltres entenem que, en aquests moments i per a aquesta situació, queda clar que el Govern de la Generalitat no ha variat la seva posició política; és per això que nosaltres plantegem el retorn de la proposta que està sobre la taula.

Gràcies, senyors parlamentaris, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. Suposo que el torn en contra es voldrà fer juntament amb l'altra esmena a la totalitat... La segona és presentada pel Grup Socialista; per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carnicer.

El Sr. CARNICER: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyor Conseller, jo, d'entrada, permetin que els confessi que la nostra esmena de retorn, la nostra esmena a la totalitat, és més fruit de la perplexitat i la sorpresa que ens va causar el Projecte de Llei que no pas del seu contingut formal i real, en què podríem dir que en una molt bona part d'aquest estem d'acord, i que això motivarà que, després de les esmenes que hi ha hagut en el tràmit de Comissió, segurament, doncs, al final retirem aquesta esmena a la totalitat. Però, en qualsevol cas, permeti'm que aprofiti aquest torn que em dona el Reglament per expressar-los una mica el perquè d'aquesta perplexitat i el perquè d'aquesta situació.

És clar, els que han portat, d'alguna manera, una part del debat pressupostari, fa uns mesos —no massa mesos—, encara tenim relativament fresques totes les qüestions que allí es van plantejar, i aleshores, si un repassa les propostes que avui ens fa el Consell Executiu i que ens demana que aprovem, hi troba moltes —per no dir quasi bé totes— les propostes que ens fan ara; moltes ja van ser plantejades pels diferents grups de l'oposició i també, entre ells, pel Grup Socialista, i varen ser rebutjades per innecessàries, per inoportunes..., bé, pel conjunt de qualificatius que moltes vegades es fan servir aquí.

Nosaltres vam parlar, en el seu moment, de la necessitat d'ampliar les dotacions a les universitats, que l'ensenyament universitari estava infradotat i que era necessari plantejar-nos, sobretot a partir de les ampliacions que es preveïen com a necessàries, una major dotació. Fins i tot el nostre Diputat senyor Magí Cadevall anava més enllà plantejant que no era suficient

solament plantejar un finançament per a aquest any, sinó que s'havia de fer una programació que anés més enllà, en diferents anys, que contemplés les necessitats dels propers anys. No res, senyor Magí Cadevall, vostè s'equivocava; però ara 6.000 milions de pessetes, suplement de crèdit.

Difícilment ningú es creurà que del tema de les expropiacions i el tema del finançament necessari per a un conveni amb els consells comarcals, fa mig any, vostès no n'eren coneixedors, de les xifres aquestes. Segurament pot haver-hi petites variacions, però no variacions que justifiquin que avui ens sigui necessari aportar 2.000 milions de pessetes més. He confrontat amb el company Oliart, també el tema de l'aluminosi —o de rehabilitació de «vivendes», però que essencialment al darrere hi ha tota la problemàtica de l'aluminosi—, també nosaltres el vam plantejar com una qüestió que calia contemplar en el debat pressupostari: tampoc era necessari. I avui se'ns demana que acceptem col·locar-hi 1.000 milions de pessetes. Miri, 1.000 milions de pessetes, segurament, a més a més, és una quantitat bastant petita, jo diria quasi bé ridícula: estem pensant en una xifra per a l'aluminosi, que si es parla de 100 o 150.000 «vivendes» afectades, 2, 3 milions de pessetes per «vivenda», facin vostès mateixos els números i veuran que aquests 1.000 milions que hi posem ara són una quantitat totalment, totalment ridícula. A més a més, el que cal segurament és que ens plantegem aquest tema d'una manera més programada, una visió més llarga en el temps, amb participació de les diferents administracions, amb participació dels afectats, i que ara quí se'ns despengin amb aquests 1.000 milions, sense tampoc concretar massa bé com els faran servir, ens sembla poc i ens sembla, a més a més, que com que no sabem com els faran servir, també quedés una mica desconcertat.

Els 3.500 milions de pessetes que es destinen al Departament de Medi Ambient, nosaltres ens sembla que ho hauríem plantejat d'una manera diferent —som totalment sincers en aquest sentit. Que la primera actuació inversora important del Departament de Medi Ambient es centri en l'adquisició del nou edifici, no ens sembla..., se centri, la seva part més important, en l'adquisició del nou edifici, no ens sembla massa seriós ni, segurament, estèticament massa presentable. Amb l'esmena que es va acceptar a Comissió, el tema queda una mica millorat, però també, com ja els vaig dir en Comissió, malgrat haver acceptat la transacció, nosaltres no ens quedàvem suficientment satisfets, i el que demanem és que s'ho replantegin, que s'ho mirin, que, en qualsevol cas, nosaltres estem d'acord que caldrà fer una inversió en la nova seu, però que segurament el moment i la forma no serien els més adients.

I, finalment, ens queda una partida en què sí, en què sí que hom podria apreciar les característiques necessàries per formar part d'un crèdit extraordinari, perquè era una qüestió que no es podia preveure en el seu moment, que segurament era urgent, i que, per tant, calia abordar-la, que és el tema de les gelades; gelades que, tot i així, vam creure necessari presentar una esmena, que va ser acceptada en el tràmit de Comissió, que és que no solament el sector ametller s'havia vist afectat per les gelades, sinó també el sector avellaner; sobretot en la part baixa de la demarcació de Tarragona hi havia un sector que s'havia vist afectat per això. També ens va ser acceptada aquesta esmena en la tramitació de Comissió, i creiem que, d'aquesta manera, el Projecte havia quedat millorat.

Clar, aleshores, si un analitza, des d'aquest punt de vista aquest Projecte de Llei, arriba a la conclusió que molts dels temes els poden haver previstos vostès en els pressupostos, i que ens hauríem estalviat aquesta discussió, que l'hauríem pogut fer conjuntament en la discussió de tots els pressupostos i que, per tant, ens donés, ens hauria donat una visió molt més global, molt més global del tema.

Per què no varen fer-ho? Això, vostès ho sabran; jo no sé si el portaveu de la majoria ens ho podrà explicar. En qualsevol cas, nosaltres sí que podríem pensar que ha estat un problema d'estètica pressupostària, que potser, en uns pressupostos expansius com els que es van presentar l'any 91, vostès no es van atrevir a anar més enllà i a incrementar encara més l'endeutament que se'ls feia necessari per poder anivellar aquells pressupostos. No ho sé; aquesta és una hipòtesi. En qualsevol cas, vostès veuran si és la correcta o no és la correcta.

Bé, aquest Projecte de Llei va ser tramitat en Comissió; com ja he dit, se'ns van acceptar les dues esmenes parcials que havíem fet, i, a més a més, per a nosaltres, un tema que pot tindre la seva importància simbòlica —en qualsevol cas, el temps ho decidirà o ho dirà amb posterioritat—, que és el fet que en una llei econòmica, en una llei quasi pressupostària, podríem dir, el fet que es puguin..., que se'ns hagin acceptat esmenes que tenguin la seva importància quantitativa no deixa de ser un signe que esperem que, en qualsevol cas, es repeteixi en el futur.

És en virtut de tot això, en virtut que els nostres problemes inicials o les nostres qüestions eren qüestions més de forma i de reflexió per a la majoria, demanant-los que plantegin els temes en el seu moment oportú i no, diríem, fora de context i fora de lloc, com és el que s'ha fet en aquesta Llei d'aquest crèdit extraordinari, i, mentrestant, que en els temes de fons, en els temes de les propostes que se'ns fa, no hi estaríem, en general, en desacord, llevat del tema de l'edifici de Medi Ambient, que seria un tema, creiem, qüestionable, i que es podria haver plantejat d'una altra manera. És per totes aquestes raons que nosaltres retirarem aquesta esmena que hem presentat, de retorn de la totalitat del Projecte.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carnicer. Queda retirada. Per a un torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Coll i Bertran té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Honorable senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats, pujo, efectivament, a la tribuna per fer el torn en contra a aquestes esmenes a la totalitat que ha presentat el Partit dels Comunistes de Catalunya, i també voldria dir alguna cosa sobre el que he sentit al representant del Partit Socialista, malgrat el fet que ell hagi retirat l'esmena.

Efectivament, tal com ja ha dit el Conseller, estem davant d'un crèdit extraordinari de 10.812 milions de pessetes per satisfer les necessitats derivades d'una opció política per a la qual, doncs, no es contemplava crèdit en els pressupostos de l'any, i a la vegada, davant d'un suplement de crèdit de 2.012 milions de pessetes perquè el crèdit consignat era insuficient.

Es tracta, en tots els casos, d'un crèdit per a inversions; en part, inversions reals —capítol sisè, 8.226 milions—, i en part transferències de capital —capítol setè, 4.600 milions de pessetes, gairebé.

S'ha comentat ja aquí en quins grans àmbits o a quines grans accions corresponia la distribució d'aquests diners: Departa-

ment d'Ensenyament, noves places universitàries; Departament de Política Territorial i Obres Públiques, expropiacions i serveis afectats per obres públiques i rehabilitació d'habitatges, 2.750 milions; Agricultura, Ramaderia i Pesca, doncs, atenció derivada del problema de les gelades; Departament de Medi Ambient, unes instal·lacions adequades per poder treballar i una millora econòmica de crèdit per poder exercir les seves competències d'aquí a final d'any amb més amplitud, i, finalment, doncs, una altra vegada el tema de la rehabilitació d'habitatges en el Departament de Benestar Social, concretament a ADIG-SA, no?

S'inclou en la proposta la manera de finançar la major despesa, que, com s'ha dit, degut al tema de què estem parlant, d'inversions, es fa per via d'endeutament. Jo no m'estendré —perquè, de fet, em sembla que, de fet, els dos esmenants a la totalitat, doncs, tampoc ho han fet— en la qüestió de la tolerància en el límit permès d'endeutament. El Conseller ja ha comentat —en tinc aquí les xifres— que estem en un 27,7% d'endeutament viu a llarg termini, i això entra dintre, perfectament, dels marges de tolerància normal, i estem en un 4,96% de càrrega financera per a l'any 91, interès més amortitzacions de l'any, sobre uns ingressos corrents pressupostats de més d'un bilió de pessetes. Està llunyíssim del que és el límit de la LOFCA, que queda marcat en el 25%. Si aquesta xifra del 4,96 la volguéssim calcular incloent el consolidat amb les entitats autònomes, total passarem al 5,04%, i per tant, seguim estant al 20% del límit de tolerància.

Em sembla que el que ens ha dit el senyor Marià Pere, a mi m'ha semblat relativament contradictori en si mateix; perquè, de fet, el senyor Marià Pere ens ve a dir: «Jo estic en contra d'aquest Projecte de Llei, perquè això que vostès volen fer ja els vam dir que ho fessin fa sis mesos». Llavors, vostè està a favor, d'aquest Projecte de Llei, perquè reconeix que es tracta de gastar-se uns diners en una sèrie d'accions que vostè reconeix que són necessàries per al Govern i que estan en línia amb l'activitat del Govern i que vostè hi dona suport.

Diu que ja sabien el tema de la despesa: parla de la no-masificació, de la rehabilitació, el tema de les gelades —pocs diners—, el tema de Medi Ambient... En definitiva, la conclusió que jo he tret és que vostès estan d'acord que nosaltres ens gastem aquests diners o que el Govern es gasti aquests diners i que fem aquest crèdit. Parla que hi ha poc endeutament... És l'únic Grup de la Cambra que en el debat de política general va parlar que hi havia poc endeutament. El Govern de la Generalitat no vol caure en un excés; d'acord que el límit és del 25%, però el fet que el límit sigui del 25% no implica que un govern responsable hagi d'esgotar aquest límit ni hagi de tenir un endeutament que nosaltres consideràriem massa elevat.

El tema del crèdit amb la banca. Jo crec que aquí hi ha una confusió; vostè diu: «No..., no és una bona cosa fer un crèdit interior o un crèdit exterior amb la banca, perquè això és donar beneficis a la banca; podríem resoldre-ho per la via del deute públic...» Bé, el deute públic no té res a veure amb tot això. La banca —a vostè, si li preocupa que faci diners la banca— fa també molts diners col·locant i recol·locant deute públic. Em sembla que aquest és un enfocament que, en qualsevol cas, no fa al cas, no? Aquí el que ens hem de plantejar és com obtenir els diners d'una manera còmoda en el moment de la negociació, i d'una manera barata, i s'ha acabat. I llavors, si derivat de tot això hi

ha uns tercers que n'obtenen un benefici, en qualsevol cas és un tema marginal.

En relació amb l'esmena ja retirada, del PSC, bé, vostès ja havien dit que algunes d'aquestes coses hi podien anar. Del tema de les universitats, n'hem parlat moltes vegades amb el senyor Magí Cadevall: ell parla d'un gran pla, de veritat, que aquest pla ha de tenir una concreció pressupost per pressupost, cada any, no? En el moment que es va fer el pressupost el desembre passat, el pressupost vigent, doncs, es veien clares unes despeses en relació amb aquest pla que el mateix Govern també ja té, no? En aquests moments, passats sis mesos, havien avançat en la programació universitària, veient-se clara ja, doncs, una imminent, si tot va bé, aprovació de les universitats de Girona, Tarragona, Reus i Lleida, i la consolidació de la Pompeu Fabra; es veu més clar, doncs, ampliar la quantitat de crèdit disponible.

En qualsevol cas, estem en aquesta línia d'un projecte global, a llarg termini, d'universitat catalana més completa, no?, amb moltes més places. Ho han estat comentant —jo no m'entretindré en el que ja havien dit i el que no havien dit. Miri, mentre deia això, jo feia uns números que..., m'ha agafat el torn a mitja divisió; però, fet així, amb números grossos, estem parlant d'una correcció sobre el pressupost de 12.000 milions, sobre un pressupost d'un billó. Això vol dir una correcció del 12%, o sigui, de l'1,2%. Simplement, només seguint el seu fil argumental, això vol dir que el Govern va ser capaç de preveure'n un 98,8%, eh?, la despesa necessària per satisfer l'any; i que ha tingut una lleugera —una lleugera— equivocació de l'1,2%, no?, que, a més a més, ha detectat ràpidament i ha sigut capaç de corregir al cap de sis mesos. Em sembla que és un elogi, i ja li dic que faig els números a la lleugera, perquè estic a mig fer una divisió que donaria, aproximadament, 1,05, o sigui que ni tan sols és tant.

Bé, en qualsevol cas, tant li fa, i això és una mica una digressió. Jo agraeixo el fet que vostès hagin retirat la seva esmena a la totalitat en nom del nostre Grup, i evidentment, doncs, del que he dit se'n pot desprendre que votarem en contra de l'esmena que ha presentat el Partit dels Comunistes de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll.

Ara poden intervenir els grups que no han presentat esmena. El CDS. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. La nostra Agrupació parlamentària votarà l'abstenció en l'encara viva esmena de retorn..., ai!, esmena de totalitat a aquest Projecte de Llei.

Aquesta mateixa intenció és la que, en espera del debat, mantindrem a tot el contingut d'aquest Projecte de Llei, mitjançant el qual el Govern demana l'aprovació a la Cambra per tal que se l'autoritzi a un endeutament de 12.825 milions de pessetes. Ningú no pot negar la necessitat d'ampliació de places universitàries ni la necessitat de procedir a les expropiacions dels terrenys afectats per les obres dels cinturons de la xarxa viària de Barcelona. En tot cas, s'han deixat de denunciar la manca de precisió del Consell Executiu sobre ambdues qüestions, quan justament estem a la meitat de l'exercici pressupostari. Se'ns demanen 8.000 milions de pessetes més per fer front a les esmentades despeses.

Destinar 1.000 milions de pessetes per a les despeses de rehabilitació d'habitatges afectats per l'aluminosi ens sembla una mesura correcta, encara que es desconeix quin percentatge de

cost final, total, haurà d'emportar-se l'Administració de la Generalitat.

Finalment, considerem senzillament inacceptable dedicar an aquest exercici els 2.500 milions que figuren per a l'adquisició d'un nou edifici seu del Departament del Medi Ambient. Tan important és o serà l'estructura burocràtica de què es pensa dotar aquest Departament que necessitarà més de deu mil metres quadrats d'oficines? Certament, aquest magnífic edifici millorarà l'ambient dels funcionaris, però quan parlem del medi ambient els centristes volem parlar d'una altra cosa.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín.

L'Agrupació d'Esquerra Republicana? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: De l'escó estant, senyor President, per anunciar la nostra abstenció en les distintes votacions relatives a aquest Projecte de Llei.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Pel Grup parlamentari Popular? (*Pausa.*) Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Curto.

El Sr. CURTO: Senyor President, no hi ha posicionament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Pel Grup parlamentari d'Iniciativa? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Riera.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. Com a diputat de jornada d'Iniciativa per Catalunya (*rialles*), explicaré que ens abstindrem, tant a l'esmena a la totalitat presentada com als... (*Remor de veus.*) No sé què em diu el senyor Coll, però, vaja... (*Rialles.*) Bé, i ens abstindrem una mica per les raons dites, no tant perquè les partides siguin, una per una, poc raonables, sinó perquè ens preocupa el mètode usat. En aquest cas concret, el sofisma del senyor Coll, de dir: «el Govern ha encertat en un noranta-vuit no sé quants per cent i només té un marge d'error molt petit», penso que no és manera d'argumentar, tractant-se de partides, i que moltes d'elles són partides ja finalistes, absolutament previsibles.

Jo recordo que fa dos anys, el 27 de juny de 1989, va tenir lloc una sessió parlamentària paral·lela a aquesta, i recordo justament les paraules de la Il·lustre Diputada senyora Rosa Fabian i del Diputat senyor Martí Carnicer, en què explicaven una mica per què no eren del tot tolerables aquests mecanismes d'urgència. Per entendre'ns: entendríem una llei com aquesta si hi hagués hagut un seguit de desastres caòtics que haguessin capgirat absolutament els paràmetres de normalitat de la vida catalana; per sort, això no s'ha esdevingut, i per tant, no acabem d'entendre que no pugui ser atribuïble a les improvisacions d'un govern, aquesta Llei, que, en tot cas, ens sembla que demostrin el poc rigor amb què es fan algunes de les previsions.

Hi ha tres exemples, en aquestes partides, que em penso que són interessants d'analitzar. Per exemple, entenem molt bé les partides a favor del sector de la fruita seca, que, gràcies a una esmena, inclou ametllers i avellaners, perquè són producte, justament, d'un fet imprevisible com són unes gelades, diguéssim.

En canvi, a mi em preocupa tot el tema relacionat amb la Pompeu Fabra. Recordin que en el debat de la Pompeu Fabra, i en aquest debat justament el senyor Coll feia de ponent del Grup de la majoria també, vam estar parlant sobre l'edifici definitiu de la Pompeu Fabra. Vam estar parlant..., es parlava, ja en

aquells moments, de les casernes de Wellington com a edifici definitiu i del caràcter provisional que tenia tot el que ara és, per entendre'ns, el Fòrum Vergés i tota aquella zona.

És clar, en aquests moments a mi m'agradaria que algú comencés a recordar les argumentacions que es van donar a la Pompeu Fabra, la preocupació sobre el cost final que acabaria tenint la Pompeu Fabra i l'acumulació de costos que ja té la Pompeu Fabra. En aquests moments aprofitem unes partides per comprar de manera definitiva edificis que continuaran essent provisionals en relació amb el projecte d'instal·lació definitiva de la Pompeu Fabra; ho dic perquè segur que són edificis que podran ser utilitzats per deixar-hi alguna facultat o algun servei, però, amb compte!, perquè en la proposta que se'ns feia en el moment d'aprovar la Universtat Pompeu Fabra —nosaltres vam votar-hi a favor— no es parlava d'aquesta provisionalitat tan allargassada.

Estic d'acord amb el que s'ha dit sobre la Conselleria de Medi Ambient. No acaba de semblar clar..., sembla que és una Conselleria que els seus edificis podrien ser una mena de tenda de campanya en una de les zones mediambientalment clares de Catalunya i que la quantitat destinada per fer un edifici tan definitiu no acaba de semblar clara.

Finalment, compte amb el tema de l'endeutament! També aquí voldria recordar les paraules que fa dos anys va dir el senyor Martí Carnicer quan deia que no es podia comparar sense més ni més l'endeutament d'un govern jove, com el de la Generalitat de Catalunya, amb, diguéssim, governs que ja porten més anys endeutant-se, com és el cas del Govern de l'Estat o dels grans ajuntaments no afluïts mai formalment, però amb una referència —em penso— clara a l'Ajuntament de Barcelona. Encara que sigui inferior, aquest endeutament, a l'endeutament de l'Estat, en tot cas, sempre s'ha de pensar que el camí de l'endeutament és sempre, en tot cas, un camí perillós.

Estem d'acord amb les quantitats destinades a obres públiques i en aquest cas també creiem que de cara als pressupostos vinents serà important de preveure ja quantitats superiors per a qüestions importants d'infraestructura de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Riera.

Passem a la votació de l'esmena de retorn.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena de retorn del Projecte de Llei ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 61 en contra i 28 abstencions.

Hi ha una sola esmena a l'articulat, i és a l'article 1, apartat 3, presentada aquesta esmena pel Grup Mixt. Per defensar-la, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pere.

El Sr. PERE: Sí, per fer senzilles les coses, ho faré des d'aquí l'escó, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, senyor.

El Sr. PERE: Es tracta, precisament, de supressió del paràgraf que parla de: «a proposta del Conseller d'Economia i Finances, emeti deute públic», que hi hagi la supressió: «o faci ús de l'endeutament en qualsevol altra modalitat, tant en operacions de l'interior com a l'exterior».

Hi han dos motius: el primer, perquè jo penso que avui donar xecs en blanc d'aquestes característiques no és convenient, i el segon, perquè considerem que en emetre deute públic, si més

no, recau en la majoria dels ciutadans la relació del deute públic, i això entenem que és més positiu que l'altre vessant.

Res més.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Pere. Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Coll i Bertran.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor President. Això, de fet, ja ho hem comentat abans. La Llei Orgànica de Finançament de les Comunitats Autònomes autoritza a instrumentar les operacions d'endeutament «amb crèdit a l'interior, amb crèdit a l'exterior, amb emissions de deute públic» —diu— «o qualsevol altra apel·lació al crèdit públic.»

No es tracta d'altra cosa que de no imposar-nos més limitacions que les que ja marca la LOFCA, i vol dir no complicar les coses en el moment de concretar l'operació i, sobretot, no provocar augments innecessaris, evidentment, de la càrrega financera. El tema de si el deute públic és més democràtic en sentit econòmic, això no té res a veure, perquè a l'última hora els diners tots surten d'allà mateix.

Per tant, lògicament, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Coll i Bertran.

Passem a la votació d'aquesta esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 62 en contra i 32 abstencions.

Es passa ara a la votació del text del Dictamen, de l'exposició de motius i del títol de la Llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen, l'exposició de motius i el títol han quedat aprovats per 62 vots a favor, cap en contra i 34 abstencions.

Ara hi podria haver explicació de vot per part dels Grups. *(Pausa.)* Hi renuncien i, per consegüent, podem passar al punt segon de l'ordre del dia, que és el debat i votació del Dictamen de la Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana sobre el Projecte de Llei de les Polícies Locals de Catalunya, i de les esmenes i els vots particulars reservats per defensar en el Ple.

La Comissió de Justícia, Dret i Seguretat Ciutadana ha acabat els seus treballs i ha emès Dictamen. Algun membre del Consell Executiu vol presentar la iniciativa de la Llei? *(Pausa.)* Té la paraula l'Honorable Conseller de Governació, senyor Gomis.

Projecte de Llei de les Polícies Locals de Catalunya

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Josep Gomis): Gràcies, senyor President.

Molt Honorable senyor President, senyores i senyors diputats, tinc l'honor de presentar avui davant la Cambra el Projecte de Llei de Polícies Locals de Catalunya, un projecte de llei que ha estat gestat en un clima de consens i de participació intensa en el si de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals de Catalunya.

L'origen del Projecte que avui debatem cal trobar-lo, doncs, en una Llei anterior —també aprovada per aquest Parlament l'any 1984—, sota el títol de Llei de Coordinació de les Polícies Locals de Catalunya. Aquella norma instituïa la Comissió de Coordinació com a màxim òrgan consultiu de la Generalitat i com a instrument essencial de la participació dels municipis en les tasques de coordinació dels cossos de policia local.

En els sis anys llargs d'existència, els treballs d'aquesta Comissió han donat molts i molts importants fruits en ordre a l'homogeneïtzació dels cossos de la policia local de Catalunya, però és tal vegada aquest Projecte de Llei el seu resultat més important en establir, per primera vegada a Catalunya, un règim jurídic homogeni que integra les polícies locals en un sistema de seguretat pública, amb un rigorós respecte al principi d'autonomia municipal.

Com diu el preàmbul del Projecte de Llei que avui se sotmet a la consideració d'aquesta Cambra, es tracta d'una ocasió històrica, atès que fins ara cap norma específica no ha regulat amb rang de llei aquest col·lectiu de funcionaris, tot i que cadascuna de les lleis de règim local que han estat vigents han previst un estatut específic que incorporés les característiques especials i els drets diferencials de la policia local en relació amb la resta de funcionaris dependents dels municipis.

No en va, el servei de policia ha constituït històricament a l'Estat espanyol un dels nuclis competencials originaris dels ens locals, com ho continua essent en la nova Llei de Bases de Règim Local i en la Llei Municipal de Catalunya, que atribueixen als ajuntaments competències de seguretat en els llocs públics.

Amb congruència amb el disseny constitucional, la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat regula a grans trets les polícies locals i les considera com un cos de seguretat més al costat de la policia estatal i, en el nostre cas, al costat de la Policia Autònoma-Mossos d'Esquadra.

En el marc constitucional vigent a l'actualitat, els cossos de policia local es configuren com a instituts armats de naturalesa civil amb estructura i organització jerarquitzada, que es regeixen, quant al seu règim estatutari, pels principis generals de la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat, per les disposicions que en l'àmbit de Catalunya dicta la Generalitat i pels reglaments específics de cada cos.

En el marc d'aquestes normes bàsiques neix el Projecte de Llei Reguladora de les Polícies Locals de Catalunya, que dota aquests cossos de policia d'una regulació definida i específica que, alhora, permet als ajuntaments elaborar un reglament intern propi sobre unes bases comunes. Partint d'un rigorós respecte a l'autonomia municipal, la idea clau d'aquest Projecte de Llei és la de coordinar els serveis locals de policia, entesos en el sentit més ampli de serveis públics de seguretat, dotats de plena capacitat funcional i organitzativa i eficaços, que permetin als ajuntaments exercir les competències que la llei els encomana, en ordre a garantir la seguretat.

Però si la seguretat i el respecte a l'autonomia municipal són els dos eixos vertebradors d'aquest Projecte de Llei, hi ha un objectiu que ha inspirat en tot moment la seva elaboració; aquest objectiu no és altre que el de la professionalització dels cossos de policia local. L'esperit d'aquesta Llei és oferir als serveis de policia local un marc jurídic mitjançant el qual puguin accedir a una plena homologació tècnico-professional, un

marc jurídic que homogeneïtzi les diverses policies locals dins un sistema de seguretat en el qual amb el suport material i l'assessorament que es pugui oferir des de la Generalitat es pugui construir una xarxa policial catalana plenament democràtica, moderna i eficaç.

No seria just cloure aquest parlament sense agrair al Consell Consultiu i a tots els il·lustres membres d'aquesta Cambra l'esforç dut a terme per millorar la qualitat d'aquest Projecte de Llei que amb l'aportació constructiva dels grups parlamentaris ha vist perfeccionat el seu contingut.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, Honorable Conseller. No havent-hi cap diputat encarregat per la Comissió per presentar el Dictamen, passem seguidament al debat.

Hi ha reservades dues esmenes a la totalitat. La primera és amb text alternatiu, presentada pel Grup Mixt. Per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Sánchez, Celestino Sánchez. Té la paraula.

El Sr. SÁNCHEZ I RAMOS: Senyor President, senyores i senyors diputats, jo sóc conscient que la tasca de govern, i moltes vegades la tasca parlamentària, té un problema, i és que sempre hem de discutir una llei, una altra, un tema o un altre, i a partir d'aquí es crea una dificultat, i és la capacitat de discutir d'una manera més global alguns dels problemes concrets que tenim plantejats.

I ara tenim una llei, que és la Llei de Policies Locals de Catalunya, però aquest Parlament encara no ha discutit un problema que està estretament relacionat a les policies locals, i és que a Catalunya —si m'equivoco em poden corregir— hi ha Policia Nacional, hi ha Guàrdia Civil, hi ha Mossos d'Esquadra, hi ha el Cuerpo Superior de Policía, hi ha la Policia Local, hi ha la Policia de la Diputació i hi ha les policies privades, i, a més, els serveis d'informació d'algunes d'aquestes policies.

Però, és clar, això no es pot discutir. I una esmena a la totalitat —i una esmena a la totalitat— serveix, necessàriament, per a tots els grups parlamentaris per intentar alçar una mesura el debat polític; tenir capacitat d'entendre que quan es pren una mesura concreta, aquesta mesura concreta consolida una realitat que després és curiós: als passadissos tothom critica, però aquí, no. Als passadissos, sí; als articles a la premsa, a les declaracions de principis dels partits polítics, però aquí, no; aquí, al Parlament de Catalunya, que és on hauríem, necessàriament, de fer-ho.

I, per tant, qualsevol discussió d'una llei de policia local ha de partir d'aquestes premisses i d'aquests límits, perquè suposo que tots i cada un dels diputats que m'escolten són conscients que joestic posant en qüestió l'Estatut de Catalunya i la Constitució; perquè l'Estatut de Catalunya i la Constitució és el que dóna la mesura per tenir set policies a Catalunya. I, a més, una que jo crec que és la més preocupant i és la privada, perquè ara ja, de policia privada, estan a tots els llocs, fins i tot, fins i tot a les dependències de l'aparell d'Estat, de les administracions de l'aparell d'Estat.

Per tant, aquesta és una reflexió que, segurament, a la millor no serveix per resoldre problemes concrets, són idees de caràcter general, que a la millor no serveix encara, però que hem de tenir present en les futures discussions que aquest Parlament ha de fer, perquè, sense posar en qüestió això, no tindrem —i el que

s'ho cregui s'equivoca, des del meu punt de vista—, no tindrem, sense qüestionar aquesta realitat, no tindrem la policia local que de veritat necessita el conjunt dels ciutadans. Aquest és el primer argument que ens ha servit per elaborar aquesta esmena de retorn.

Però, al mateix temps, hem fet una cosa que és necessari fer quan es fa política, i és situar-me en la realitat que no ens agrada, que és aquesta, d'una constitució, d'un estatut, que dóna marge de maniobra per a l'existència de set policies a Catalunya i a partir d'aquí intentar intervindre en el concret per millorar, i el text alternatiu —que segurament una part dels diputats s'ho ha llegit— podeu veure que no anem en la direcció de canviar la Constitució i l'Estatut però sí en la direcció de crear una estructura de policies locals que, sense modificar la Constitució i l'Estatut, si algun dia ho fem —si algun dia ho fem—, tenim una estructura de policia local que es pugui incorporar a una sola policia, que és, des del nostre punt de vista, el que necessitem; aquesta ha sigut la nostra voluntat. És possible que no ho hàgim aconseguit al màxim, però la nostra voluntat de les esmenes i dels articles que hem incorporat, un darrere l'altre, va en aquesta direcció, en la direcció que si s'aprova aquest text alternatiu, tindríem una policia local, que si algun dia modifiquem la Constitució i l'Estatut, estaria en millors condicions d'incorporar-se a aquesta concepció d'una sola policia a nivell de Catalunya.

En quina direcció hem fet aquest text articulat? La primera idea: que quedi clar que és una estructura de caràcter civil, perquè la futura policia no ha de ser de caràcter militar i hem de ser conscients que una part de la policia que en aquest moment existeix té estructura militar. I aquest és un argument molt important per a nosaltres.

Un altre tema és com i de quina manera es crea la policia local. Nosaltres hem plantejat que a partir de cinc mil habitants, a partir de cinc mil habitants es pot crear la policia local, però, a més, hem plantejat una altra idea: sempre que hi hagi voluntat per part dels ajuntaments i en la perspectiva i en la realitat de la construcció de mancomunitats, no tindria per què haver-hi cap poble de Catalunya, d'aquests nou-cents municipis de Catalunya, que no tinguí policia local. Som conscients que un poble de cinc-cents habitants, o de quatre-cents o de mil habitants no pot tenir policia local, però som conscients també d'una altra cosa: hi ha instruments ja creats, com són els consells comarcals o com és la figura de la mancomunitat de municipis per a la creació de policia local. I nosaltres hem optat, amb el nostre text alternatiu, per aquesta perspectiva, i no la que hi ha en el Projecte, que segurament s'aprovarà. Nosaltres pensem que a partir de cinc mil es pot fer i si té menys de cinc mil, si l'ajuntament té voluntat, es pot fer a partir d'un procés de mancomunar esforços, i a partir també de tenir el suport de l'aparell que significa la Generalitat per assegurar això.

Un altre tema és el respecte absolut de la policia local com a competència local. I aquí hi ha un altre debat segurament, que tampoc fem —tampoc fem—, però haurem de fer, mica en mica, i segurament a partir de lleis concretes, perquè mai hi ha la possibilitat de discutir això d'una altra manera, i és: si l'Administració local, els ajuntaments, la Generalitat és aparell d'Estat, i jo crec que amb això, en principi, tothom estem d'acord, això què vol dir? Que si l'ajuntament és aparell d'Estat, com a tal, ha de tenir completes competències respecte a les policies lo-

cals, totes les competències. I això vol dir no simplement una declaració de principis sinó que si s'estigués d'acord quan discutim els pressupostos de l'any que ve, hi hauria d'haver diners per als ajuntaments per a això, perquè no hi ha competències sense diners, i moltes vegades en una llei posem el criteri, però quan es discuteixen els pressupostos de la Generalitat no hi ha diners perquè aquesta competència pugui ser assumida al cent per cent, i per tant quan nosaltres plantejarem aquesta idea de l'Administració local com a aparell d'Estat en el sentit de competències, estem plantejant també —estem plantejant també— la idea de recursos, perquè fer política és tenir diners.

El tema de la coordinació en la defensa de les competències locals, donant suport a aquesta idea que hem plantejat també. I les concepcions d'estructura i organització del servei, nosaltres ho hem plantejat en la direcció d'una millor adequació a la realitat, a les necessitats pròpies del conjunt dels ciutadans. Hi ha tota una sèrie d'articles que parlen d'aquest tema. Hi ha un altre argument que és la professionalització; el senyor Conseller, el senyor Gomis hi ha fet referència.

Però aquí hi ha un problema que jo crec que està connectat a aquesta idea, a la millor una mica filosòfica, que jo en feia referència al començament: professionalització per fer què? Per fer una mica el que fan totes les policies que tenim al nostre àmbit o professionalització per fer el que ara i en el futur hauria de fer la policia local? Nosaltres hem optat per la concepció de la professionalització, a partir del que ara s'ha de fer però també partint com si ja hi hagués un sol cos de policia. Aquesta és la nostra concepció de professionalització, que s'ha vist plasmada en articles i en propostes concretes.

I l'últim tema: la creació del Comitè d'Ètica Policial i de Defensa Jurídica de la Policia. Mireu, hi ha un tema que quan es parla de policies es parla de moltes coses, hem de ser conseqüents. La participació dels ciutadans, la participació de la societat civil, que tothom parla d'això, ha de significar alguna cosa, i alguna cosa quan parlem de policies locals, però hauria de significar alguna cosa quan parlem d'altres coses, de sanitat, d'ensenyament, de qualsevol cosa. Quina participació hi ha? Jo ara no parlo de les estructures participatives d'altres institucions o d'altres organismes per abordar aquest tema. Jo dic: la societat civil *pinta y corta* en aquest tema, sí o no? No, no. Nosaltres pensem: pot i deu de participar. Això és bo per a la policia local, és bo per a l'aparell de l'Estat, és bo per als ciutadans. I hem donat un nom a això, però podria ser un altre nom i és aquest Comitè. Perquè en una tasca tan difícil, i a més al mateix temps si és difícil és una mica entranyable aquesta tasca, que fa les policies locals, si no tenim capacitat que la societat civil participi activament, estem retallant una capacitat important d'intervenció de la policia local en les tasques que té plantejades.

I això en el Projecte de Llei no apareix, i nosaltres hem donat moltes voltes de com i de quina manera intentar resoldre aquest problema: no ho sé, si ho hem aconseguit amb aquesta proposta. Però el cert és que nosaltres ho hem intentat: la proposta del Consell Executiu, ni se la planteja, ni se la planteja, perquè sense participació de la societat civil, aquesta tasca de les policies locals tindrà majors dificultats. I ja ho he intentat, ja ho hem dit: ho hem intentat a partir d'aquesta figura, però si no és aquesta figura, jo sóc conscient que més aviat o més tard la Generalitat i el Govern de Madrid haurà de començar a plante-

jar-se aquests arguments, perquè sense participació també dels ciutadans, solament amb la participació de les institucions i dels organismes, ho tindrem una mica fotut per resoldre els problemes greus que tenim plantejats.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sánchez. Hi ha una segona esmena a la totalitat, presentada per l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya: per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Senyor President, senyores i senyors diputats, en diverses ocasions ens hem referit al desgavell pel nombre i les funcions dels cossos policials existents a Catalunya, a la panoràmica virolada, rica en uniformes, generosa en armaments i diversa en l'estil, representada per les policies locals, els Mossos d'Esquadra i un seguit de cossos més ja esmentats pel senyor Sánchez, Celestino, entre els quals s'ha deixat, posem per cas, els agents forestals, i tot un seguit d'unitats entre les quals cal fer referència al gran negoci de les empreses privades de seguretat.

Enfront d'aquesta realitat pluripolicial no hi ha hagut, per part del Govern de la Generalitat, la proposta d'un model de seguretat ciutadana basat en la racionalitat, l'agilitat, la modernitat i l'eficàcia dels cossos policials. És a dir, basat en la seva necessària reducció fins arribar al marc més convenient: l'estructura bàsica i única de la policia de Catalunya sobre la base de la policia local i els mossos d'esquadra. Si l'assumpció d'aquest model policial s'hagués produït, ara estaríem debatent aquí la Llei de Policia de Catalunya, de tota la policia de Catalunya i, no pas com ara, una llei parcial, que afecta només un sector de la nostra policia i que precedeix, confiem que per poc temps, la llei relativa a la Policia Autònoma.

En no existir, com no ha existit fins ara, la voluntat política d'articular efectivament un sol cos policial català capaç de ser desplegat per tot el territori de Catalunya, no podem tenir, com a Euskadi, el projecte d'una sola llei per a una sola policia, la nostra. I com si la diversitat de cossos policials no fos ja ben rica i plena, el Projecte actual l'enriqueix amb escriu, creant una figura nova: el cos de vigilants, terme i concepte anacrònics, una mena de subproducte policial que no podrà cobrir l'espai i les funcions que haurien pogut correspondre a una mancomunitat de policies, en aquelles poblacions on, pel pes demogràfic i els recursos econòmics, no era fàcil de poder disposar directament de policies locals.

Aquesta serà una llei que naixerà limitada, forçosament limitada, perquè ja va arribar aquí amb l'estretor legal amb què l'estreny cada baula de la cadena de la Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat. El mateix portaveu de la majoria en aquest tema, el senyor Camp, va referir-se en el seu moment a aquesta limitació, però, de fet, el recurs al seu esment fa tota la flaire de coartada, perquè Convergència i Unió té, amb el seu vot favorable a la Llei, la Llei que ara limita, la Llei que ara impedeix, els mateixos drets d'autor a percebre, a repartir, en tot cas, que té el Grup Socialista.

Tot i això, aquest Projecte, millorat a bastament amb les esmenes dels grups —entre els quals el nostre—, conté algun precepte, com ara l'obligatorietat de la funció, del paper i del pas de l'Escola de Policia de Catalunya, pel qual, només pel qual ja val la pena de qüestionar la permanència de la nostra esmena.

Sabem que la policia local necessita un marc legal per a l'exercici de la seva activitat i que aquest marc ja no pot ser retardat per més temps; d'aquí, doncs, el caràcter profundament polític de la nostra esmena a la totalitat, esmena de la qual anunciem ara la retirada, no pas perquè ens satisfaci el text, sinó perquè no volem ser obstacle a una millora —ni que sigui mínima o parcial— d'aquest sector.

Assegura Miquel Martí i Pol, flamant Premi d'Honor de les Lletres Catalanes: «Tenim el que tenim i prou.» I bé, doncs, permetin-me de dir que, nosaltres, amb el que tenim o amb el que volen que tinguem, no en tenim prou, i així ho diem, no a cau d'orella, sinó on correspon: en aquest hemicicle.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Queda retirada l'esmena a la totalitat de la seva Agrupació i, per consegüent, ara procedeix el torn en contra a l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt. Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, el senyor Celestino Sánchez ha començat la seva intervenció qüestionant l'existència de l'organització general de cossos i forces de seguretat de l'Estat i de les diverses policies que hi han actuant sobre el territori, i n'ha fet una enumeració extensiva i fins i tot gratuïta, perquè certament no es correspon amb la realitat. No es correspon amb la realitat perquè vostè sap que certament hi han cossos i forces de seguretat de l'Estat: Guàrdia Civil, policia governativa..., però també hi ha la policia autonòmica; no hi han —no hi han— policies de les diputacions: hi ha la policia local, com la policia municipal; no pot considerar-se, en aquest moment, que existeixen policies provincials, ni tampoc es pot donar la condició de policia a les companyies, diguéssim, privades, als vigilants privats que tenen companyies privades. Fer una enumeració d'aquest tipus està bé des del punt de vista, diríem, propagandístic, però no des del punt de vista seriós i rigorós que es mereix en tractar aquesta Llei tal com l'estem tractant. I d'alguna manera, tant ell com el senyor Carod-Rovira, han qüestionat el model general de policia i han maldat perquè hi hagués una reducció important d'aquest desplegament de cossos en el territori, concretament en el territori de Catalunya.

I jo em pregunto: és que no tenim un punt de referència, a nivell d'aquesta Cambra, de quin és el model policial de què ens volem dotar? Això, no ho hem discutit mai fins ara? Fa concretament dos mesos i mig estàvem discutint una interpellació feta pel senyor Carod-Rovira, amb la moció subsegüent, i en la qual s'establí i es recordava —més que establir, es recordava— el model policial que, des de l'any 85, hem anat configurant en els debats parlamentaris en aquesta Cambra. I quin és aquest model policial? Recordem-ho, perquè, tanmateix, potser en aquests moments no es té prou precís quin és: doncs, que hi ha unes funcions extra i supracomunitàries, que existeixen, dins del concepte de seguretat ciutadana existeixen unes funcions extra i supracomunitàries que pertanyen als cossos i forces de seguretat de l'Estat. A Catalunya, les funcions intracomunitàries de seguretat ciutadana han de pertànyer a la policia autonòmica —aquest és l'objectiu. Dèiem, fa dos mesos i mig, que els ritmes són qüestionats sovint, i aquests ritmes surten afectats i, certament, a vegades afectats negativament. I per nosaltres ens agradaria que en aquests moments el desplegament de la policia

autonòmica tingués un nivell molt superior al que té en aquests moments, però les circumstàncies —i ara no entraré en el detall, que vostès coneixen— fan que el ritme sigui el que en aquests moments és.

Però el model està clar: les funcions de seguretat ciutadana intracomunitàries les fa, les ha de fer en el futur la policia autonòmica. Per tant, les dotacions que moltes vegades, les funcions que fa la policia governativa, en molts casos generals, aquestes funcions seran de la policia autonòmica. Fins i tot algunes funcions de la Guàrdia Civil, també poden arribar a ser de la policia autonòmica. Ara bé, les funcions aquelles extracomunitàries —vigilància de fronteres, de situacions, diríem, de marge que superen l'activitat pròpiament comunitària de la comunitat autònoma, aquestes continuaran en el conjunt de les forces de seguretat de l'Estat.

La policia local és l'altre element que dins d'aquest model policial hem de contemplar i que, a més a més, avui ho podem contemplar amb un plantejament de privilegi, que és el de poder fer per primera vegada a la història normativa de Catalunya, poder fer una llei de policies locals. Moltes vegades s'ha parlat que s'havia de regular la policia local, aquest col·lectiu de funcionaris de la policia local s'havia de regular a través d'un estatut específic, però mai fins ara s'havia fet una norma com aquesta. Aquesta l'anem a fer en aquests moments, i aquesta policia local, amb un esquema, diríem, molt clar de respecte a l'autonomia municipal..., i això ho diu perfectament el Projecte de Llei, ho diu el Dictamen del Consell Consultiu; amb una línia molt clara, també, de professionalitat, com explicava el Conseller de Governació; amb una línia també clara d'homogeneïtzació d'estructura i organitzacions que permeti aquesta coordinació; aquesta coordinació, si no és a base d'una homogeneïtzació per augmentar l'eficàcia no tindria sentit, i tot això dins de..., posant-hi fins i tot alguns elements innovadors, com per exemple el tema del comitè d'ètica policial, a què abans feia referència el senyor Celestino Sánchez, que ha estat recollit en el Projecte..., en el Dictamen de Comissió; hi ha estat recollit i, per tant, el senyor Celestino Sánchez en aquell moment no devia tenir molt fresc el Dictamen de la Comissió quan deia que això no s'havia contemplat.

La policia local ha de tenir un grau d'eficàcia important en el conjunt del territori; per això es marca uns municipis que obligatòriament —obligatòriament..., no s'estableix en cap lloc l'obligació que hi hagi policia local, però sí que hi ha una recomanació clara que en els municipis de més de 10.000 habitants hi hagi cossos de policia local, i també hi ha una indicació per als municipis de menys de 10.000 habitants, que puguin tenir cossos de policia local si assumeixen una sèrie de requisits i una sèrie d'autoritzacions.

Dins del model de què estem parlant —és a dir, funcions supra i extracomunitàries: cossos i forces de seguretat de l'Estat; funcions comunitàries: policia autonòmica, policia local fent les funcions pròpies de la policia local entesa com a policia administrativa i també policia de seguretat ciutadana, entès en el doble ventall— també tenim que la policia autonòmica ha de tenir un grau de col·laboració important dins de les funcions de policia local, i això tindrem un temps de parlar-ne durant el debat d'aquest Projecte de Llei, però certament la policia local, la policia autonòmica podrà, en alguns casos, arribar a fer funcions que es determinaran —aquestes funcions— de caràcter local, de

polícia local, amb què permetrà, també, una major cobertura del territori. En definitiva, tots aquests elements fan que el model policial que en aquests moments s'està construint sigui prou definit, sigui clar, i que aquesta imatge que es vol donar de desga-vell, que s'ha dit aquí, no és una imatge que coincideixi amb el futur, diríem, coincideixi amb el futur. L'objectiu està clar: el model que s'ha de tenir és aquest que estàvem determinant en aquests moments. En l'actualitat estem en un procés de transició cap a aquest model; lògicament, en tot procés de transició hi han situacions de presències múltiples i del que sí que ens hauríem de preocupar és si no tinguéssim aquest model final. Tenint el model, com s'ha determinat per aquesta Cambra, el que nosaltres creiem que avui hem de fer és aprovar aquest Projecte de Llei en la línia que ara discutirem i amb les aportacions que tots els grups hi puguin fer, i dotar-nos d'un cos normatiu que per primera vegada, com deia abans, reguli les funcions de la policia local de Catalunya.

És en aquest sentit que, en relació a l'esmena que es manté, que és la del senyor Celestino Sánchez, ja he d'anunciar el vot en contra del nostre Grup parlamentari que, per altra banda, també, analitzant el text alternatiu que ens oferia el senyor Celestino Sánchez li he de dir que, en línies generals, és molt semblant, és molt semblant, té moltes similituds, té molta..., una línia argumental molt similar al mateix Projecte de Llei del Govern. És a dir, el senyor Celestino Sánchez ha fet aquí un discurs que després, en línies generals, no es correspon amb la seva esmena de text alternatiu que ens ha posat a consideració.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Ara poden fixar posició els grups que no han esmenat; CDS, no; el parlamentari Popular... El senyor Bauzá té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Gràcies, senyor President. Des de l'escó estant. Com assenyala el Dictamen del Consell Consultiu, en relació al Projecte de Llei que hom debat, aquest té per objecte establir un règim jurídic homogeni que integri les policies locals a Catalunya en un mateix sistema de seguretat pública i que en permeti la coordinació amb respecte rigorós al principi d'autonomia municipal. Podria resultar discutible si els esmenats objectius han sigut assolits en la totalitat, tenint en compte, a més, que en els ens directament afectats per aquest Projecte de Llei, com són els municipis, hi ha peculiaritats històriques, hi ha diversitats polítiques.

Però sí que ens consta que hauria sigut important la tasca de negociació, en la fase prèvia de redacció del Projecte, amb les entitats municipalistes, com, una vegada presentat en aquest Parlament, amb els grups de l'oposició. Especialment clarificador ha sigut el Dictamen del Consell Consultiu, que ha vingut a aclarir alguns dubtes sobre la possible inadequació al bloc normatiu constitucional d'alguns articles del Projecte, el qual s'ha vist enriquit en el tràmit de ponència amb l'acceptació de nombroses esmenes, la qual cosa ha reduït el número de les esmenes vives per debatre en aquest Ple.

Respecte al text alternatiu, reconeixent el treball que pot haver comportat la seva redacció, entenem que el nostre Grup, el seu punt de mira, el seu punt de vista, no és compartit; entenem que el text alternatiu en determinats aspectes és excessivament reglamentista, i també entenem que aquest text ha sigut superat pel text presentat pel Govern, en especial el que arriba a aquest

Ple, en el qual s'incorporen, com s'ha dit, nombroses esmenes de l'oposició.

Per tot l'esmentat, considerant la necessitat de regulació d'aquesta matèria i esperant que el Grup de la majoria perfecti encara més el text que ens arriba amb l'acceptació d'esmenes que encara queden vives de l'oposició, el meu Grup votarà en contra l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Mixt.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Bauzá.

Pel Grup parlamentari d'Iniciativa..., té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, per anunciar que el nostre Grup votarà en contra aquesta esmena a la totalitat amb text alternatiu, i no perquè el Projecte de Llei que hagi presentat el Conseller avui, en aquest Ple, sigui la nostra Llei, ni tampoc pels aclariments que ens ha fet el Portaveu del Grup de Convergència i Unió amb el sentit que això beneficiarà el model de policia. Jo no dubto que hi hagi un model de policia, i que estigui clar, aquest model de policia. El que és evident que en aquests moments no es va cap a un model de policia a Catalunya, i jo crec que aquesta Llei tampoc ajudarà aquest nou model de policia, perquè si —em sembla que l'any 84, quan es va presentar la Llei de Coordinació de les Polícies Locals, es parlava que les policies locals serien la policia base a tot Catalunya. Amb aquesta Llei serà possible. Aquesta per mi seria una pregunta, però crec que aquest Projecte de Llei, que dic que no és el nostre, crec que tampoc és el del Grup de la majoria; que si hagués pogut, hauria presentat un altre projecte de llei, però evidentment no l'ha pogut presentar, perquè hi ha una llei orgànica de cossos i forces de seguretat de l'Estat que impedeix un altre tipus de llei.

I crec que nosaltres, en la crítica que fem, no és a aquest Projecte de Llei, sinó el que fem és la crítica d'aquell vot que es va donar a aquesta Llei Orgànica i que avui ens impedeix fer una nova llei i una llei real de policies locals, que fos la policia base, bàsica a Catalunya.

És per això que nosaltres, de totes maneres, creiem que aquesta Llei és la possible, que és una llei que per cert ha sigut molt treballada, que és una llei en què s'ha arribat bastant al consens —sobretot al consens entre la Federació de Municipis, l'Associació de Municipis, la mateixa Conselleria—, en el sentit de buscar el màxim de consens de totes aquestes forces que, en el fons, són les administracions més directes i afectades en aquest sentit; per tant, en això creiem que és positiu, perquè... I nosaltres, per..., per això, i també, perquè crec el que sí que és urgent és que hi hagi una llei de policies locals a Catalunya. Crec que el que es demana per als professionals, el que es demana per a la policia, és que hi hagi una llei que reguli la situació. Per tant, entenem que és urgent. El fet que ara hi hagués un text alternatiu, que nosaltres entenem que el mateix que ha dit el portaveu de la majoria és molt semblant en línies generals al que ha presentat el Govern, féssim aquest..., aprovéssim aquest text alternatiu, hauria d'anar una altra vegada a Comissió i l'únic que faria seria un retard per a l'aprovació d'aquesta Llei. Per tant, per això, i perquè, a més, hi ha una sèrie de punts del text alternatiu que no acabaríem d'estar d'acord perquè entenem que serien més punts de reglament o de conveni col·lectiu,

és pel que el nostre Grup votarà en contra a l'esmena a la totalitat amb text alternatiu. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Pel Grup parlamentari Socialista, i per fixar posició, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. Efectivament, es tracta de fixar posició davant de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu. El nostre Grup parlamentari ha donat finalment suport al Projecte de Llei de Coordinació de Polícies Locals presentat pel Departament de Governació, i hi dóna suport —i ja es veurà al llarg del debat—, en definitiva, perquè pensem que el model que estableix és un model viable, és una llei viable, és una llei pràctica, és una llei positiva... Serà, en definitiva, una llei que podrà aplicar-se a Catalunya en la seva integritat, i que resoldrà els problemes que tenen plantejats els cossos de polícies locals.

Nosaltres hem mantingut, al llarg del Projecte de Llei, dues preocupacions fonamentades, via esmenes, les que feien referència al concepte de coordinació —que mantindrem i explicarem—, les que feien referència, per tant, als temes d'autonomia local. Des d'aquesta perspectiva i en el marc jurídic actual, pensem que aquesta és la millor llei possible, que defineix un model de policia local viable, i que per tant, nosaltres donem ple suport i rebutgem les esmenes presentades pel Grup del PCC.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia.

Es passa ara a la votació de l'esmena a la totalitat.

Vots a favor?

El senyor Masó, que...?

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena a la totalitat del Projecte ha estat rebutjada per 1 vot a favor, 90 vots en contra i 3 abstencions.

Passem ara al debat de la part dispositiva.

Hi ha diverses esmenes reservades. La primera és l'esmena número 3, a l'article primer, presentada per l'Agrupació parlamentària del CDS. Per defensar-la té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Si em permet, defensaria conjuntament amb l'esmena número 1, la 13, la 25...

El Sr. PRESIDENT: A veure, em dóna els números de l'Informe o del Dictamen?

El Sr. MARTÍN: Del Dictamen. La 1, la 13, la 25 i la 219.

El Sr. VICE-PRESIDENT SEGON: És de l'Informe, de l'Informe...

El Sr. MARTÍN: Perdó, perdó, sí, de l'Informe, de l'Informe...

El Sr. PRESIDENT: 1, 13, 25 i...?

El Sr. MARTÍN: 219.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President.

Senyores i senyors diputats, aquestes quatre esmenes tenen un objectiu comú, que és considerar com a polícies locals no només aquells cossos de policia que depenen dels ajuntaments, sinó també aquells que depenen de les diputacions catalanes, i que exerceixen funcions de policia administrativa i de custòdia dels edificis i instal·lacions provincials, fins que no es compleixin les previsions de la Llei 5/1987, de Competències de les Diputacions.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín.

Torn en contra? Té la paraula l'Illustre Diputat senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. De fet, les tres esmenes, les quatre esmenes que planteja el Grup del CDS fan referència a la denominació d'ens locals com a punt de referència d'organització de les administracions..., de les polícies locals, i tenim l'article 51.3 de la Llei Orgànica de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, en la qual es delimita l'àmbit territorial de l'actuació de les forces de les polícies locals a l'àmbit estrictament municipal. És aquesta la raó per la qual posar en el text del Dictamen la terminologia d'«ens locals» ens podria portar a equívocs. Més endavant veurem que la referència que ha fet el senyor Martín Toribio a les diputacions provincials com a organismes els quals poden tenir cossos de policia provincials no és exacta, i tindrà ocasió, en esmenes posteriors, de rebatre-ho amb més extensió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

A aquest article primer també hi han altres esmenes. La número 4, del Grup Socialista. Senyor Lluís Garcia, té la paraula per defensar-la.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, per anunciar la retirada de l'esmena número 4, de l'esmena número 11 —sempre de l'ordenació del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Del Dictamen.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: 4, 11, 14 i 26, que són totes —a excepció de la número 25—, són totes les esmenes al Títol primer, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Queden retirades.

El Grup Mixt té les esmenes números 5 i 6 i 9. Per defensar-les, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. En primer lloc, perquè seria de justícia definir una mica quina ha estat la meva..., la meva actuació en l'esmena a la totalitat, perquè encara la meva adscripció al Grup Mixt, evidentment, també, presentada l'esmena pel Diputat Celestino Sánchez, jo no he pogut votar a favor de l'esmena de retorn, i he votat abstenció.

En qualsevol cas, he de dir que algunes de les qüestions que plantejaven en el text alternatiu s'han recollit en les esmenes que he presentat jo individualment en aquest Projecte de Llei.

En tot cas, l'esmena..., a veure..., la número 5, tindria relació directa amb les esmenes números 66, 68 i 71 del Dictamen, i la número 6 tindria relació directa, també, per la qual cosa vull dir que quedaran defensades en aquest moment, amb la 20, 23, 63, 77, 108, 110 i 117.

Llavors, la primera d'aquestes esmenes, que és la número 5, pretén la supressió de l'apartat 2 de l'article primer, perquè hi ha una referència global al que hi ha, en el Projecte de Llei, als vigilants. Nosaltres creiem que amb la denominació de «polícies locals», globalment, tindríem prou perquè realment el terme semàntic de «vigilants» dóna la impressió que rebaixi una mica la categoria de les polícies locals.

Perquè, pel que fa a l'esmena número 6, és el que nosaltres podem dir, a l'igual que d'altres grups, la possibilitat de constituir, en els municipis que no disposin de polícies locals pròpies, la possibilitat de constituir mancomunitats per proximitat geogràfica. Això seria una possibilitat de prestar un servei comú en una zona concreta, seria el respecte total a l'autonomia municipi-

pal, i en qualsevol cas no existeix cap prohibició legal que no permeti aquesta iniciativa.

A veure: l'esmena número 9 queda retirada en estar acceptada una altra de..., en comissió, que encara que no tingui el text mateix que la nostra, però, de fet, l'argument és el mateix.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas.

El Grup d'Iniciativa manté l'esmena número 7. El senyor Nualart té la paraula per defensar-la.

El Sr. NUALART: Sí, gràcies, senyor President. Agruparia l'esmena 7, 33 i 46.

Aquesta esmena, senyores i senyors diputats, que presenta el Grup d'Iniciativa, és una mica pel que estàvem dient, del model de policia. Entenem que perquè hi hagi realment..., la policia local sigui una policia bàsica, una policia, un primer esglaió d'aquest model de policia, seria necessària la possibilitat de mancomunar les policies locals en aquells llocs en què no és possible la creació de la policia pels diferents conceptes; per dificultats econòmiques, de personal, però que entenem que seria bàsic d'aconseguir aquesta mancomunitat perquè hi hagi la possibilitat de l'existència de les policies locals; i no només per això: perquè sabem que en aquests moments, policies locals —que existeixen en molts municipis— de quatre o cinc agents, no tenen cap valor com a policia local. És necessària aquesta agrupació. Com a mínim s'hauria de tenir..., es considera que perquè una policia sigui realment una policia local i pugui fer aquestes tasques, com a mínim han de ser vint agents. Aleshores, jo em preguntaria, a Catalunya, que hi ha més de nou-cents municipis, que en aquests moments només hi ha prop de dos-cents cinquanta municipis que tenen policies locals, i amb unes..., que aquestes policies realment poguessin fer tasca de policia de base, quants municipis existirien?, si no hi ha aquesta mancomunitat.

Per tant, per això entenem que és fonamental que hi hagi la possibilitat de mancomunar aquestes policies locals, aquests serveis de policia local, entre els municipis.

També creiem que, al mateix temps, seria necessari perquè tots els ciutadans de Catalunya poguessin gaudir, també, dels serveis que donen aquestes policies, no només alguns ajuntaments i alguns serveis en aquests ciutadans, sinó que tots els ciutadans poguessin tenir els mateixos nivells de seguretat ciutadana.

Nosaltres creiem que és possible perquè la Llei de Règim..., la Llei de Bases de Règim Local existeix i regula les mancomunitats, i quan fa..., i regula les mancomunitats, no impedeix que als serveis de policia no hi hagi una mancomunitat. Diu, en tot cas, el que no es poden mancomunar són tots els serveis, però evidentment, entenem que si no hi ha aquesta excepció, hi cap aquesta mancomunitat i per tant és possible, segons a l'article 44 de concebre la mancomunitat per al servei de policia.

A més —i se'n ha dit pel Grup de la majoria, almenys se'n va dir en Ponència i en Comissió—, si bé en el fons, en el contingut de la nostra esmena estaria d'acord, el que impossibilitava donar el vot a favor era una qüestió d'inconstitucionalitat de la Llei. Aleshores, aquest Projecte de Llei, jo crec que amb molt bon criteri per tots els grups, es va enviar al Consell Consultiu, el Consell Consultiu ha emès un dictamen, i en aquest Dictamen en cap moment diu que ni el text —excepte un article— ni les esmenes presentades pel Grup eren inconstitucionals. Per

tant, entenem que és constitucional la nostra esmena, i que si no és per altres qüestions, entenem que aquesta esmena hauria de ser aprovada també o votada a favor pel Grup de la majoria.

I a més, creiem també que el fet que s'aprovis l'esmena ajudaria molts municipis que en moments determinats sí que necessiten de policia local, però en altres no; podria haver-hi, evidentment, un transvasament d'agents de la policia entre municipis que en uns moments —com per exemple els municipis costaners— són necessaris en èpoques d'estiu i, en canvi, als municipis de llocs de neu no són necessaris, i en canvi a l'inrevés, a l'hivern són necessaris en els municipis de neu i en canvi no a la costa; podria haver-hi també un intercanvi en aquest sentit.

Per tant, entenem, i nosaltres li donem la importància que té aquesta esmena nostra d'Iniciativa per Catalunya, perquè les mancomunitats..., perquè sigui possible aquesta mancomunitat de serveis de policies locals a Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

L'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya manté dues esmenes, la 8 i 10. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. La primera de les esmenes fa referència a un aspecte al qual s'ha referit fa uns instants l'Il·lustre Diputat senyor Nualart, és a dir, el fet que aquells municipis en els quals no sigui possible —pel seu pes demogràfic reduït o pel cost financer del mateix Servei— de disposar de mantenir policia local pròpia, que es pugui accedir, així com hi ha mancomunitats de municipis que frueixen de serveis comuns, també en aquest cas d'un servei comú de policia, al qual nosaltres afegim la consideració que en cap dels casos aquest servei no podria ser exercit per la figura d'auxiliar o vigilants, figura que estableix aquest mateix Projecte de Llei.

El Dictamen del Consell Consultiu feia referència només a la inconstitucionalitat —al seu parer, i hi havia encara, en aquest sentit, un vot particular que en discrepava— a la primera part de l'article 23; en cap moment, doncs, feia referència a la possible inconstitucionalitat de mancomunar serveis de policia, motiu pel qual, doncs, entenem que, si més no la primera part de la nostra esmena, seria una esmena perfectament assumible pel grup de la majoria.

Pel que fa a l'altra, l'esmena número 10, ha estat pràcticament ja recollida en la seva integritat com a nou apartat addicional, apartat número 3 de l'article que ara estem debatent, llevat d'un sol mot, i atès que un sol mot és molt poca cosa, estalviarem a la majoria el noble esforç de votar-hi en contra i retirarem aquesta segona esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. Torn en contra, el senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. S'han tocat dos conceptes diferents, un és el concepte de la figura del vigilant i l'altre el tema de l'agrupació de diversos municipis per prestar el servei de policia local mitjançant, per tant, la figura de la mancomunitat.

En el primer dels conceptes que s'han analitzat, el que és evident és que si una de les normes que hem dit es persegueix, un dels objectius que es persegueix amb aquest Projecte de

Llei, amb aquest Dictamen i, per tant, amb aquesta normativa és el de la professionalització i de millorar la professionalització i assegurar aquesta professionalització de la policia local, hem de reservar com a tal policia local –i, per tant, agents de policia local– un nivell determinat que estarà en relació directa amb aquells municipis que tenen un cost de policia..., tenen la disponibilitat de tenir un cos de policia suficient.

Evidentment, en el conjunt del país, per això s'assenyala una xifra, doncs, de 10.000 habitants i també la possibilitat que menys de 10.000 habitants també n'hi hagi, però en el conjunt del país hi ha molts municipis que poden tenir en un moment determinat la necessitat de cobertura d'aquest servei de seguretat ciutadana a través d'algun instrument que li doni resposta. Aquest instrument, quin ha de ser en el cas que no hi hagi cossos de policia? Ha de ser una figura, que és la de vigilant, en la qual no es demanen els requisits, no s'exigeixen els requisits que, degut a la professionalització que es vol per al tema de la policia local en general, sí que se li demanen requisits a la policia local, als agents de policia local.

Aquesta figura, diguéssim, del vigilant, que està també contemplada a la Llei Orgànica, és una figura que ens sembla que permet perfectament cobrir el conjunt d'un territori de forma suficient. Però, encara més, hi ha en el conjunt del Projecte de Llei hi han mecanismes que permeten aquesta cobertura del territori des del punt de vista de garantir la seguretat ciutadana a través de cossos de policia, i concretament a través de la policia autonòmica. L'article 23 determina que la policia autonòmica, en els casos en què no hi hagi policia local, podrà fer, a través de conveni, i establint quines actuacions concretes i de cooperació –com després veurem en una esmena transaccional, producte del Dictamen del Consell Consultiu– podrà establir actuacions pròpies de policia local –repeteix– en llocs on no hi ha policia local. I també en el propi article 23, apartat tercer, s'estableix un mecanisme que és que en casos de necessitat, el Conseller de Governació podrà establir acords de cooperació entre policies, entre llurs policies de municipis limítrofs. Per tant, què vol dir aquí? Que en situacions realment de necessitat, es pot arribar a establir un sistema de col·laboració; un. Dos, en situacions de cobertura de territori està garantida bé per la figura del vigilant, bé per la figura de la policia local, del vigilant o del conveni amb la policia autonòmica.

Crec que en general queda prou explicat i justifica de sobres el manteniment del text del Dictamen, tal com ha estat presentat, que, per altra banda, està en línia amb el que estableix l'article 51.3 de la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a les votacions de les esmenes d'aquest article primer. En primer lloc, votarem l'esmena número 3, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 48 en contra i 22 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació les esmenes 5 i 6, del Grup Mixt, conjuntment.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes dues esmenes han estat rebutjades per 1 vot a favor, 62 en contra i 8 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena número 7, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 6 vots a favor, 67 en contra i 4 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena número 8, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 6 vots a favor, 70 en contra i 1 abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'article primer segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Passem a continuació al debat de l'article segon. Hi ha només una esmena sense defensar, la número 13, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Per defensar-la, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Queda retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Doncs així es pot passar a la votació de l'única esmena viva que ja ha estat defensada, que és la 12, del CDS.

El Sr. MARTÍN: Senyor President, considero que està decaiguda, donada la votació que hi ha hagut en la número 1.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda decaiguda i, per consegüent, votem l'article segon, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article segon ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al debat de l'article tercer. El Grup Mixt té dues esmenes, la 15 i la 17. Per a la seva defensa, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, retirem aquestes dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT: Queden retirades.

L'Agrupació del CDS té la número 16. Per a la seva defensa, té la paraula el senyor Martín i Toribio.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President, aquesta esmena de modificació de l'apartat 1 de l'article 3 pretén canviar el caràcter potestatiu pel caràcter obligatori de la policia local en el municipi de més de 10.000 habitants.

Considerem, tot i respectant el principi d'autonomia local, que les funcions i qüestions competencials assignades a les policies locals en aquests municipis fan imprescindible la seva existència.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. L'Agrupació d'Esquerra Republicana manté l'esmena número 18. Senyor Carod i Rovira, té la paraula per defensar-la.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Moltes gràcies, senyor Xicoy i Bassegoda. L'Agrupació d'Esquerra Republicana retira aquesta esmena, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. El Grup d'Iniciativa manté l'esmena número 19. El senyor Nualart té la paraula per defensar-la.

El Sr. NUALART: Sí, senyor President. Aquesta esmena, el que interessa al Grup d'Iniciativa per Catalunya és que en els informes per autoritzar la creació de policies en municipis de menys de 10.000 habitants hi hagi també l'informe previ del Consell Comarcal.

És evident que la Comissió de Coordinació de Policies Locals, segons veurem més endavant, queda constituïda per membres de diferents ajuntaments, però en canvi no tenen cap representació als consells comarcals. Si bé se'ns podria dir que no és una funció concreta o una competència concreta del Consell Comarcal, nosaltres el que indicàrem és que sí, com que aquest Informe a més no és vinculant, sí que pot conèixer el Consell Comarcal quines són les necessitats de la seva comarca per si algun municipi de menys de 10.000 habitants necessita els serveis de la policia local.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Torn en contra, el senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. En relació amb l'esmena número 16, de l'Agrupació parlamentària del CDS, que postula el fet de fer obligatòria l'existència d'un cos de policies per a poblacions de més de 10.000 habitants, el que s'ha de recordar és que en cap de la normativa que actualment hi ha en vigor s'estableix aquesta obligatorietat, però per no haver-hi ni la Llei de Bases de Règim Local s'estableix en els serveis mínims l'obligació que existeixi aquest servei. Sí que s'estableix com a competència dels municipis la seguretat en llocs públics, però en la relació de competències mínimes no es fixa la necessitat del servei de policia municipal.

I això és un fet important a tenir en compte aquí, perquè alteràrem, de forma significativa, la situació actual si es canviés el text del redactat, que és un text potestatiu i que d'alguna manera la realitat ja indica que va per aquí, quant a les poblacions de més de 10.000 habitants han de tenir cossos de policia local, però l'obligatorietat que el tinguin crec, creiem un excés que no tindria un emparament suficient en la normativa actual.

És per això que es demana el manteniment del text del Dictamen, tal com està actualment redactat.

I referent a l'esmena número 19, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, aquesta esmena té la seva lògica en el context de mancomunitats que abans hem estat discutint; difícilment sense el context aquest de la mancomunitat tindria una intervenció o tindria un encaix el que postula aquesta esmena número 19.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a les votacions. En primer lloc, l'esmena del CDS, la número 16.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 68 en contra i 7 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article..., l'esmena número 19, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 71 en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article tercer, segons el Dictamen.

Vots a favor?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, votació separada de l'apartat 2.

El Sr. PRESIDENT: Votació separada de l'apartat 2. Molt bé.

Doncs, es vota tot l'article menys l'apartat 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article tercer, amb excepció de l'apartat 2, ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Es vota ara l'apartat 2 d'aquest article.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat 2, de l'article tercer, ha quedat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 23 abstencions.

Passem al debat de l'article quart. Esmenes del Grup Mixt, les números 21 i 22. Per a la seva defensa té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. De fet, l'esmena número 21, perquè la 20 ja ha estat defensada en defensar la número 6, es refereix i té coherència directa amb les entitats mancomunades pel que fa referència a la presidència o al comandament de la policia local, però tenint en compte la votació anterior jo entenc que està decaiguda i, per tant, ara renunciarem a les esmenes 21, 22, 93, 94, 95, 133 i 134.

El Sr. PRESIDENT: No vaig tan de pressa. 93, 94, 95.

El Sr. RÓDENAS: 133 i 134, que fan referència al comandament de la policia local.

El Sr. PRESIDENT: 133 i 134. Perfectament.

Doncs, no havent-hi... Sí, hi ha la del Grup Mixt; la 20, la sotmet a votació? L'ha defensat, vostè. La considera decaiguda, perfectament.

Doncs, passem a la votació del text del Dictamen, de l'article quart.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article quart ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article cinquè. Hi ha les esmenes 23 i 24, que han estat defensades. Queda l'esmena 25, del Grup Socialista; per a la seva defensa té la paraula el senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. Aquí estem a l'article... Abans hem discutit de mancomunitats; aquest article cinquè és coherent amb el que disposa la Llei Orgànica de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat en la mesura que vincula l'àmbit d'actuació del Cos de Policia Local al seu propi municipi. Fa una excepció, l'excepció és l'actuació extraterritorial en cas que sigui —diu el text de la Llei— «autoritzat prèviament». La Llei Orgànica de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, article 51.3, diu: «previ requeriment de l'autoritat competent», que era el sentit de la nostra esmena, perquè no hi hagués confusió terminològica.

Donat que el que volem dir és exactament el mateix, nosaltres hem mantingut l'esmena només per explicar-ho i per retirar-la, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada i queda l'esmena número 27, del Grup Mixt, que és per afegir un paràgraf en aquest article. Per a la seva defensa té la paraula l'Illustre Diputat senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Hi ha municipis limítrofs amb recursos econòmics limitats i amb els nuclis urbans molt propers que per qüestions d'economia o per activitat i millor aprofitament dels recursos humans i tècnics disponibles aconsellen cooperar, i també coordinar els respectius cossos de policia local, i per optimitzar i fer possible aquesta col·laboració es fa imprescindible que l'àmbit territorial d'actuació sigui comú als dos municipis.

Existeixen actualment exemples que funcionen correctament amb permissivitat o vista grossa, tant del Departament de Governació com del respectiu Govern Civil, a l'espera que l'aprovació d'aquesta Llei possibiliti regular i legalitzar la situació, que no queda prou clara ni tan sols a l'article 23.3, perquè no es parla de continuïtat. Val a dir que no és la mateixa esmena o no és el mateix contingut de l'esmena d'Iniciativa per Catalunya a l'article 1, perquè aquí es parteix de l'existència dels cossos de policia local en els dos o els tres municipis que es pugui establir, i tampoc no és d'aplicació el que deia el senyor Camp que es poden mancomunar els serveis a través de vigilants perquè, actualment, la legislació, doncs, tampoc no ho permet.

Per tant, doncs, l'esmena que proposem els diputats d'Esquerra Catalana és afegir un nou paràgraf que diria que: «en casos de necessitat continuada es podran establir convenis de cooperació que possibilitin l'ampliació de l'àmbit d'actuació territorial amb reciprocitat entre cossos de policia local limítrofs, prèvia autorització del Conseller de Governació».

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. Torn en contra? Senyor Camp, té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. De fet, l'esmena 27, del Grup Mixt planteja..., o el que planteja està resolt en el punt tercer de l'article 23, quan diu que: «en casos de necessitat els municipis limítrofs, amb l'autorització prèvia del Conseller de Governació, poden establir acords de cooperació entre llurs policies». El contingut d'aquesta disposició tercera de l'article 23 és molt coincident amb el que planteja l'esmena número 27, i, per tant, nosaltres entenem que, en línies generals, pot quedar solucionat el que plantejava el senyor Sabanza, a través del que preveia el Dictamen de la Comissió.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Passem a les votacions. En primer lloc, l'esmena 23, del Grup Mixt, que ja ha estat defensada, la considera decaiguda. Molt bé.

La 24, del CDS, tres quarts del mateix, no?, senyor Martín?

El Sr. MARTÍN: Decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. De manera que només ens resta per votar la número 27, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 72 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota el text del Dictamen, de l'article 5.

Vots a favor?

L'article cinquè ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es voten conjuntament els articles sisè i setè, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a continuació al debat de l'article vuitè. El Grup Socialista manté l'esmena número 28; per a la seva defensa té la paraula l'Illustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Retirada, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada.

El Grup Mixt manté tres..., quatre esmenes: 29, 30, 32 i 34. Algú del Grup Mixt se'n fa responsable? El senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Sí, senyor President. Defensaré la 29, la 30 i la 34.

El Sr. PRESIDENT: 29, 30 i 34. I la 32?

El Sr. SABANZA: Ho farà el senyor Ródenas.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Ródenas? Molt bé.

El Sr. SABANZA: Sí, és per la variació que té el Grup Mixt.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. SABANZA: Gràcies. Tal com es presenta el Projecte de Llei, la policia local ha de dur sempre armes de foc i entenem que la filosofia hauria de ser el contrari. L'article 8.2 diu que l'alcalde ha de determinar les circumstàncies i els serveis en què no s'han de dur armes de foc. Que sigui un cos armat entenem que hauria de significar la possibilitat de dur armes de foc, si bé no té per què donar-se sempre aquest fet.

La nostra esmena, per tant, canvia el plantejament i proposa que l'alcalde determini, en tot cas, les circumstàncies i els serveis en què sí que s'hauran de dur armes de foc.

Respecte a l'esmena 34, podria dir que les garanties i limitacions es refereixen a la mateixa formació i professionalitat que es demana per als policies locals, donat que molts municipis no podran tenir cos de policia local, bàsicament per raons de tipus econòmic i, en canvi, sí que podran tenir vigilants que, amb els mateixos requeriments de formació i especialització, poden complir una funció necessària per a la seguretat ciutadana.

Cal tenir en compte, a més, que actualment, mentre a un vigilant jurat d'una empresa privada de seguretat se li permet dur armes de foc sense més tràmit que un jurament, els auxiliars de policia local i els vigilants nocturns que no siguin funcionaris, doncs, no se'ls ho permet i, per tant, no poden dur armes de foc.

És per aquests motius que proposem a la nostra esmena que els vigilants puguin dur armes de foc, amb les mateixes garanties i limitacions que se li donen o que se li demanen a la policia local.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. El senyor Ródenas per defensar la 32.

El Sr. RÓDENAS: Sí, senyor President. Gràcies. De fet, aquesta esmena és de supressió de qualsevol al·lusió als vigilants i, de fet, estava defensada quan ha defensat l'esmena número 5, i, per tant, com que ha estat votada, també decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El Grup d'Iniciativa manté l'esmena 31; per a la seva defensa té la paraula l'Illustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Perquè la 33 ja l'havia defensada, eh?

El Sr. NUALART: Sí, i a més entenc que decau, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, decaiguda.

El Sr. NUALART: Per a la defensa de l'esmena 31 i una mica en la línia del que deia el Diputat senyor Sabanza, nosaltres entenem que, si bé les policies locals és un institut armat, és de naturalesa civil, i per tant entenem que, pel que fa referència a les armes de foc, no a altres tipus d'armes com podien ser les manilles o bé els esprais o bé les armes de defensa, que aquestes sí que entenem que poden ser d'ús normal de la policia local, en canvi, entenem que per a l'ús de les armes de foc és necessari, en tot cas, que sigui l'alcalde qui motivi les circumstàncies d'aquells serveis en els quals és necessari.

Per tant, l'únic que fem o intentem és que la policia local, si bé pot portar tot tipus d'armes, quan es faci referència a les armes de foc, aquesta sigui realment motivada per l'alcalde.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Passem a les votacions... Torn en contra, és veritat! Senyor Ramon Camp, té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Moltes gràcies, senyor President. Quant a les esmenes que plantejava el senyor Sabanza, efectivament, la policia local és un institut armat, tal com estableix el text del Dictamen, també s'estableix en una altra normativa que la regula, i com a tal institut armat, en principi, la idea que postula el Dictamen és que vagi armat, no desarmat, entre altres coses perquè les situacions d'emergència que pot trobar-se exercint com a tal policia local, són imprevistes i, per tant, la situació de normalitat és que vagi amb el seu equipament reglamentari perquè serveix..., que ho necessiti. I s'autoritza l'alcalde de la corporació per tal d'«excepcionar» aquells serveis que, perquè no tenen una especial perillositat, doncs, no tenen necessàriament de portar armes. És a dir, el mecanisme que està establert en el Dictamen és el lògic en funció dels objectius que s'atorguen a la policia local.

Per altra banda, els vigilants és lògic que no se'ls estableixi l'obligatorietat de portar..., de portar armes de foc, perquè les funcions que han de complir i que s'estableix en l'article 13, normalment, no han de comportar l'ús d'aquestes armes.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Passem a les votacions. En primer lloc, les esmenes 29, 30 i 34, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 74 en contra i 2 abstencions.

Es vota, a continuació, l'esmena 31, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 4 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article vuitè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article vuitè ha quedat aprovat per 78 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a debat l'article novè, que només té una esmena, la 35, del Grup Socialista; el senyor Lluís Garcia té la paraula per defensar-la.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta era una esmena que el Grup Socialista, dintre d'un conjunt d'esmenes, vam plantejar el dubte dels elements per tal que el Consell Consultiu fes un dictamen; el Dictamen ha sortit molt favorable a les tesis del Projecte de Llei. És a dir: hi ha una situació..., en aquests moments ens trobem en una situació per la qual queden validats, des del punt de vista de l'autonomia local, molts dels preceptes continguts en aquesta..., en aquest Projecte de Llei.

L'article 9, apartat 2, diu: «El Dictamen del Consell Consultiu salva els elements de constitucionalitat o estatutarietat, a través de la frase que diu "en els termes que estableixi la legislació vigent"». Això dona cobertura, des del punt de vista legal, suficient, per tal que el que preveu aquest article, en el seu apartat 2 —el qual assumim i votarem a favor—, sigui, des del punt de vista del nostre dubte, adequat a la Constitució i, per tant, anuncio la retirada i la votació favorable a l'article, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. Queda retirada aquesta esmena.

Per consegüent, se sotmet ara a votació l'article novè, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article novè ha quedat aprovat per unanimitat.

Fins a dos quarts de cinc, se suspèn la sessió.

(La sessió se suspèn a les dues del migdia i cinc minuts.)

La sessió es reprèn a tres quarts de cinc de la tarda i vuit minuts. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el lletrat Sr. Vintó.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, i de Cultura.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Continuem amb el debat del Projecte de Llei de Polícies Locals. Entrem en l'article 10: hi ha dues esmenes del Grup Mixt, 36 i 37. Per a la seva defensa, té la paraula l'illustre Diputat senyor Sabanza.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. El Projecte de Llei no parla en aquest apartat d'un tema importantíssim, com és la defensa dels drets col·lectius. Per tant, la nostra esmena tracta d'afegir els principis bàsics d'actuació dels policies locals pel que fa a les relacions amb la comunitat, el de defensar i protegir els drets dels ciutadans i de la col·lectivitat contra les violències, les depredacions i altres actes perjudicials.

Quant a la 37 —si m'ho permet, ho faig a continuació—, és també l'addició d'un altre, d'un nou apartat i en aquest cas, doncs, a l'article 10, també, l'apartat primer, lletra d) es diu que «els policies locals han d'atenir-se, en llur actuació, als principis de jerarquia i subordinació; en cap cas, però, l'obediència deguda no pot emprar ordres que comportin execució d'actes que constitueixin manifestament delictes o que puguin ser contraris a la Constitució, a l'Estatut o a les lleis.» En aquest nou

apartat que proposem aquí es tracta d'afegir el garantiment, encara més, de l'actuació dels policies locals i dels seus drets quan es donin els supòsits de l'apartat 1, lletra d) de l'article 10 que ara he llegit i, per tant, s'establiria, amb aquest nou apartat, que no es podrà prendre cap mesura ni disciplinària ni penal contra un funcionari de policia que hagi refusat d'executar una ordre illegal.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. Torn en contra: té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Moltes gràcies, senyor President. Estem, per tant, a l'article 10, que parla dels principis d'actuacions i les funcions de les policies locals. Les dues esmenes que ha defensat el senyor Sabanza, en una d'elles, concretament, feia referència que —deia ell— no hi havia en el text del Dictamen prou garantida la defensa dels interessos col·lectius. De fet, el punt quart d'aquest article 10 parla que la policia local —dins d'altres funcions— en tot moment i en tot lloc, estiguin o no de servei, ha d'estar en defensa de la llei i de la seguretat ciutadana. És a dir, hi ha un principi prou clar, reconegut, en aquesta línia que ell manifestava, i el text que ens proposava, d'un nou paràgraf de l'esmena 36, concretament, aquest text és un enunciat massa ampli per a la funció policial en sentit estricte i, com he dit abans, queda recollit de sobres l'esperit d'aquesta esmena en el punt quart.

Referent a l'esmena 37, que també parla d'un nou paràgraf per determinar aquesta situació de no adoptar mesures ni disciplinàries ni penals contra un funcionari de policia que hagi refusat executar una ordre illegal, ell mateix ja m'ha fet el torn en contra d'aquesta esmena quan ha dit a la Cambra, ha recordat a la Cambra el que està disposat a la lletra d) de l'article 10, que és precisament aquesta situació en què la policia local no està obligada —un agent— a executar actes que constitueixin manifestament delictes o que siguin contraris a la Constitució, a l'Estatut o a les lleis. Per tant, el que proposa el senyor Sabanza és un tema que és obvi, perquè no constitueix fet punible i ha estat reconegut, ha estat recollit a l'article 10, lletra d).

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem al debat de l'article 11. Hi ha dues esmenes vives, la 39, del Grup Mixt, i la 41, de l'Agrupació del CDS. (*Remor de veus. Pausa.*) Ja ho sé.

Per defensar l'esmena 39, del Grup Mixt...? (*L'I. Sr. Sabanza demana per parlar.*) Senyor Sabanza, té la paraula.

El Sr. SABANZA: No s'ha de votar primer l'article 10? Les esmenes?

El Sr. PRESIDENT: Votarem en el moment que la Presidència ho estimi convenient.

El Sr. SABANZA: Sí, sí. No podem guanyar mai. (*Remor de veus i rialles.*)

Gràcies, senyor President. Es tracta d'ampliar els supòsits d'auxili, no tan sols als casos d'accident, perquè no cal que hi hagi accidents, catàstrofes i calamitats públiques perquè els policies locals hagin d'assistir i prestar auxili als ciutadans, i, per tant, proposem que el redactat de la lletra j) de l'article 11, en lloc de dir «prestar auxili en accidents, catàstrofes», etcètera, digui «assistir i prestar auxili a les persones que en tinguin necessitat i especialment en accidents, catàstrofes», etcètera.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza. Esmena 41, de l'Agrupació del CDS: el senyor Martín i Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Es tracta d'una esmena d'addició a la lletra k) de l'article 11, i pretén no crear zones d'interferència i conflicte entre les policies locals i altres agents de l'autoritat que tenen atribuïdes competències en matèria de vigilància del compliment de la normativa vigent sobre el medi ambient i protecció de l'entorn.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra? (*Pausa.*) Té la paraula el senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Molt breument, perquè l'esmena que acaba de defensar el senyor Martín i Toribio, nosaltres considerem que és innecessari introduir aquesta referència en el context del Dictamen i també amb referència a l'esmena del senyor Sabanza, l'esmena 39, el concepte que proposa introduir, d'ajudar les persones que en tinguin necessitat, és massa genèric, és massa ampli i en conseqüència podria ser distorsionador.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a debatre l'article 12; hi ha una sola esmena, la 44, del Grup Socialista: el senyor Lluís Garcia té la paraula per defensar-la.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. És una esmena de supressió. L'article 12 parla de les funcions de policia judicial a què es refereix l'article 11. L'article 11 correspon —l'hem debatut fa uns moments—..., la lletra e) diu, entre altres funcions o actuacions de la policia local, «exercir de policia judicial d'acord amb l'article 12 i amb la normativa vigent». L'article 12, efectivament, és el que regula quines són les funcions en matèria de policia judicial de les policies locals; estableix dues funcions fonamentals, auxiliar els jutges, els tribunals i el ministeri fiscal en la investigació de delictes, i en el descobriment i la detenció de delinqüents, «quan siguin requerits a fer-ho». A la lletra b), «practicar, bé per iniciativa pròpia o a requeriment de l'autoritat judicial, el Ministeri fiscal o els superiors jeràrquics, les primeres diligències de prevenció i de custòdia de detinguts, la previsió i la custòdia d'objectes provinents d'un delictes o la relació amb l'execució d'aquests, de les quals actuacions han de donar compte o atenció en els terminis establerts legalment a l'autoritat judicial o el Ministeri Fiscal, d'acord amb la normativa vigent.

Fonamentalment, per tant, estem parlant d'una funció: la de policia judicial. Aquesta funció, d'acord amb l'ordenament jurídic vigent..., la policia local té unes funcions fonamentalment de cooperació, de participació en aquestes funcions; malgrat que la Llei Orgànica de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat determina molt precisament aquestes funcions de participació, la nostra Llei, en l'apartat b), fonamentalment, dóna iniciativa pròpia a la policia local i, per tant, del conjunt de l'ordenament jurídic es pot deduir que sobrepassa aquesta funció de participació dotant-lo d'iniciativa pròpia.

A la llum del Dictamen del Consell Consultiu, que declara adequat a la Constitució aquest precepte, nosaltres hem estat meditant quina era la posició política del Grup Socialista en relació al tema; ja no parlem de constitucionalitat o estatutarietat, perquè compartim el sentit del Dictamen del Consell Consultiu interpretat, d'acord amb el bloc jurídic o l'ordenament jurídic vigent, per tant: Constitució, Estatut, Llei de Cossos i Forces, Llei Orgànica del Poder Judicial i normativa que desenvolupa la funció de policia judicial. D'acord amb la interpretació que

es fa d'aquest bloc entenem que, efectivament, la matèria que estem discutint és interpretable jurídicament i políticament molt discutible. Nosaltres entenem que la policia local ha de fer aquestes funcions d'acord, fonamentalment, amb el conjunt de forces i cossos de seguretat: policia autonòmica i forces de seguretat de l'Estat, però ha de participar en aquesta funció.

Entenem que aquí hi ha políticament —insisteixo— una funció nova, una funció que va més enllà del que nosaltres creiem que ha de ser la seva funció prioritària fonamental establerta a l'ordenament jurídic i, per tant, entenem que l'apartat b), quan parla d'iniciativa pròpia, pot provocar molts problemes que entenem que podien ser solucionats amb la mateixa fórmula que estableix la Llei de Cossos: participar en les funcions de policia judicial quan sigui requerida per les autoritats que tenen aquesta competència, sigui Ministeri Fiscal, sigui jutges, sigui l'autoritat o el superior jeràrquic, que és qui té aquesta funció. Això és el que ens preocupa.

Per tant, la nostra esmena anava més enllà que el que en aquest moment estem discutint; nosaltres retiràrem l'esmena que és de supressió perquè entenem que, efectivament, la policia local ha de fer funcions de policia judicial tot i tenint en compte i advertint que el precepte, la lletra b) d'aquest article, des del nostre punt de vista va molt més enllà del que seria necessari.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. Torn en contra? El senyor Ramon Camp? No fa torn en contra.

(Pausa.) Digui, senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Si em permet em repenso, només per...

El Sr. PRESIDENT: És que estava en el seu dret, senyor...

El Sr. CAMP I BATALLA: Sí, per això sí, però de totes maneres escoltant la retirada que el senyor Lluís Garcia feia de l'esmena ens semblava que ell mateix ja feia un acte de contradicció suficient però em permetrà... De contricció, em corregeix el senyor... (*Remor de veus.*) I contradicció, també.

Entre altres coses l'article 4 del Reglament que regula la policia judicial, fa referència, precisament, a les funcions que... Diu aquest article 4: «Tots els components de forces i cossos de seguretat» —en pla genèric— «qualsevol que sigui la seva naturalesa i dependència practican per pròpia iniciativa» —que és el que diu aquest article— «i segons les seves respectives atribucions les primeres diligències de prevenció i assegurament, així que tingui notícia de la perpetració de fets presumptement delictius». I continua aquest article.

És a dir que, certament, l'article 12..., no voldríem que quedés ara aquí una ombra en el sentit que després pogués justificar actuacions polítiques, com deia el senyor Garcia, més endavant. Aquest article és un article plenament ajustat en el bloc general normatiu actual, tant de la Llei Orgànica de Forces i Cossos com les normatives que despleguen aquesta Llei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. A l'article 13 queden dues esmenes: la 45 i la 47. 45, del Grup Mixt.

El Sr. RÓDENAS: Entenc que aquesta esmena està decaiguda, perquè s'ha defensat conjuntament amb l'esmena número 5 i ha estat votada en contra, lògicament.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Gràcies, senyor Ródenas. El Grup Socialista té la 47.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, la dono per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Queda defensada. La dona per contradicció?

El Sr. CAMP I BATALLA: No, senyor President, perquè ja anuncio el vot a favor d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, té la paraula. Ah!

El Sr. CAMP I BATALLA: No, no. Està defensada i està assumida.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

Doncs, ara passem a les votacions d'aquest capítol III, que són els articles 10, 11, 12 i 13. Prego els senyors diputats que s'asseguin, a fi i efecte de no induir a error els senyors secretaris quan procedixin a fer el recompte. I senyores, també.

Esmenes 36 i 37, del Grup Mixt, a l'article 10.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 8 vots a favor, 70 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 10, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 10 ha quedat aprovat per 73 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions.

Esmena número 39, del Grup Mixt, a l'article 11.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 75 en contra i 3 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 41, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 75 en contra i 7 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 11, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 11 ha quedat aprovat per 80 vots a favor, cap en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'article 12, que no té esmenes, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 12 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 13. Esmena 46, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

És una que havia defensat ja... Ha decaigut? Doncs, no es vota i per consegüent es procedeix a la votació de l'article 13... L'esmena 47, del Grup Socialista, s'ha de votar. Sí, senyor.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació es vota l'article 13, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 13 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem ara al títol II, capítol I, article 14. Esmena de l'Agrupació del CDS, número 49; per a la seva defensa té la paraula l'Illustre Diputat senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Mitjançant aquesta esmena pretenem fixar amb molta més precisió i detall del que recull el Projecte de Llei l'abast i els límits de les competències de coordinació de les policies locals de Catalunya, respectant tot allò que es preveu en la Llei Orgànica de Forces i Cossos de la Seguretat i la Llei Municipal de Catalunya.

Pretenem també que aquesta Cambra exerceixi el control parlamentari d'aquesta activitat de coordinació a través de la seva Comissió primera. (Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Silenci, per favor.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Que es respecti, en tot cas, el principi d'autonomia organitzativa i la integritat de les atribucions de comandament de les autoritats locals sobre aquestes policies i que en el supòsit que l'activitat de coordinació generi augment de costos als municipis, aquests siguin compensats pel Govern de la Generalitat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. El Grup Socialista manté l'esmena número 50; el senyor Lluís Garcia la pot defensar.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. Precisament estem en el títol II, que es diu «De la coordinació i de la col·laboració entre policies locals», capítol I, «La Coordinació de Policies Locals. Definicions i funcions», article 14. Aquest..., hem entrat, des del meu punt de vista, en un dels articles, un dels títols fonamentals de la Llei.

Hem de pensar que estem davant d'una competència de la Comunitat Autònoma, que diu «de coordinació de les actuacions de la policia local», en el seu article, de l'Estatut, número 13.

Per tant, el títol habilitador de la competència és de coordinació. Els antecedents: en el Parlament de Catalunya l'any 84 s'aprova la primera Llei de Coordinació de Policies Locals, la qual ve a definir aquesta funció de coordinació i la defineix d'acord a la llum de les sentències de la doctrina del Tribunal Constitucional en matèria de coordinació.

Hem de començar dient que el Grup Socialista, malgrat els dubtes jurídics que ha tingut al llarg de la tramitació de la Llei en matèria de preservació de l'autonomia local, després del Dictamen del Consell Consultiu assumeix la doctrina que dimana d'aquest Dictamen i discrepa políticament de la interpretació que es fa en aquest Projecte de Llei del concepte de coordinació perquè, en definitiva, estem davant d'una interpretació política, no jurídica, d'aquest títol habilitador de competències en matèria de coordinació. Per coordinació, a la llum de la doctrina del Tribunal Constitucional, s'entén allò que diu l'article 14, és a dir, repeteix la doctrina establerta a la Llei 1984, a la qual el Grup Socialista ja en el seu moment va presentar les seves esmenes, es va debatre en el Ple, va discrepar, va votar, en definitiva, en contra del que establia aquesta disposició, i avui es torna a repetir: estem davant d'un projecte de llei que no esgota el concepte de coordinació, que és un model de coordinació, un model imperatiu, omnicomprensiu, un model absolutament esgotador de la matèria, que regula totes les matèries possibles i que no és el model —és un dels models—, no és el model possible que es volia fer.

Nosaltres feiem una esmena, el Grup Socialista feia una esmena, en la línia de definir el model de coordinació necessària, la necessitat del control parlamentari, l'habilitació a la Conselleria de Governació per tal de, a través de l'instrument de coordinació, poder regular totes les matèries per tal de fer una policia local professional, fer una policia local eficient...; és a dir, fer el procés d'homogeneïtzació dels serveis de policia local. I pensem que tan bo era el nostre projecte com el projecte del Govern.

Finalment, la nostra esmena no ha estat aprovada ni en el tràmit de ponència ni en el de comissió. La Llei estableix un model; en definitiva, un model que el Grup Socialista no comparteix des del punt de vista polític; que no posa en qüestió la seva constitucionalitat o estatutarietat, però que defensem com un model omnicomprensiu; és a dir, un model esgotador de tota la competència; un model que, d'acord amb la Llei, doncs, regula tot allò que és possible regular: difícilment, via reglamentària es podrà fer alguna cosa de més. És per això que nosaltres discrepem; és per això que mantenim l'esmena, que la defensem; és per això que pensem que hi ha un model de coordinació diferent, que és el que establim en la nostra esmena. Òbviament, això no vol dir que no compartim, tal com està establert, els elements fonamentals del Projecte de Llei. L'assumim com a jurídicament adequat i no el compartim com a políticament adequat.

Aquestes són les esmenes que fan referència a l'article 14, a l'article 15, a l'article 16; és a dir, al que és el capítol de coordinació, independentment que els òrgans de coordinació i la Comissió de Coordinació de les Policies Locals la compartim, en la mesura en què efectivament per coordinar s'ha de comptar també amb els òrgans coordinats als ajuntaments, que són els titulars de la competència.

Des d'aquesta filosofia, amb ple respecte de l'autonomia local, amb la discrepància política en el concepte de coordinació, és per què defensem la nostra esmena, senyor President, i la posem, òbviament, a votació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. El Grup Popular manté l'esmena 51?

El Sr. BAUZÀ: Senyor President...

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula l'illustre Diputat senyor Bauzá.

El Sr. BAUZÀ: Gràcies, senyor President. Evidentment, aquesta esmena, no reiteraré, senyor President, conceptes que ja han abocat aquí els portaveus del Grup Socialista i de l'Agrupació del CDS, però sí que voldria dir que la nostra esmena participa de l'esperit que tenen les esmenes d'aquests dos grups.

Encara que la seva redacció sigui diferent, pretén conjugar els principis de coordinació de les policies locals, que correspon a la Generalitat, amb el principi d'autonomia municipal.

Nosaltres considerem que el respecte i l'adequada convivència d'ambdós principis fonamentals passa per una revisió del marc general en què s'enquadra aquest Projecte de Llei, com són la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat i la Llei Municipal de Catalunya, així com per un esment exprés de les funcions municipals derivades de l'autonomia local, que en cap cas han de ser vulnerades pel poder de coordinació.

Aprofito, senyor President, per fer notar un error de transcripció en la nostra esmena, que diu: «Llei Orgànica de Defensa

i Cossos de Seguretat»; ha de dir, la nostra esmena deia i ha de dir el text: «Llei Orgànica i de Forces i Cossos de Seguretat».

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Amb aquesta forma serà sotmesa a votació.

Torn en contra? El senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. El text de l'article 14, que es proposa a consideració de la Cambra, no és, com deia el senyor Garcia, una remissió o un recordatori estricte de la Llei de l'any 84, no és així, sinó que reconeix la definició de l'abast de la coordinació; sí que té un punt de referència molt clar amb sentències al Tribunal Constitucional i, concretament, amb una sentència del Tribunal Constitucional que fa referència a un conflicte de competències positiu sobre protecció civil entre la comunitat autònoma del País Basc i l'Estat. Allà hi ha una definició de *coordinació* molt exacta, que és a la qual fins ara el Tribunal Constitucional s'ha referit constantment, que fins el mateix Consell Consultiu també hi fa referència, i és la que dona peu a la redacció de l'actual article 14.

Exactament, aquest Projecte de Llei és de coordinació, i això, què vol dir, en sentit estricte? És a dir, que no es tracta de coordinar les actuacions concretes de les policies locals, sinó d'establir les pautes o models dins dels quals s'han d'organitzar en cada municipi els cossos de seguretat que en depenen, per tal d'homogeneïtzar-los i integrar-los en un cos únic estructurat. És a dir, la coordinació, en aquest cas, ve per establir una sèrie de mecanismes que permeti que, quan es parli de policia local, es parli amb el mateix llenguatge. Es parla amb el mateix llenguatge; es parla, en aquest sentit, amb el mateix llenguatge quant a formació, quant a accessos, quant a mitjans, quant a sistemes de relació. Aquesta és la funció de coordinació que estableix aquesta Llei; no es posa a coordinar accions concretes dels mateixos serveis de cada municipi perquè, lògicament, no seria aquesta la funció, i aquí sí que no entraria en el marc constitucional.

Per tant, l'article 14, que és una pura referència descriptiva del concepte de coordinació, que està en la línia de la que l'any 84 ja establí la Llei de Coordinació que va aprovar aquest Parlament; l'any 84 ja ho establí, i ho establí la sentència del Tribunal Constitucional a què abans he fet referència. Per tant, és una llei, la de l'any 84, que ha estat en vigor fins ara, i el senyor Garcia no pot desconèixer que aquesta Llei ha estat en vigor fins ara i que no ha estat recorreguda, ni suspesa; per tant, és un concepte plenament vàlid que és bo que el tornem a recollir aquí, en l'article 14.

El conjunt d'esmenes que s'han defensat, tant del CDS, Socialista, com Popular, fan referència a altres conceptes; concretament, al concepte de respectar l'autonomia municipal en tota la tasca de coordinació. Això és obvi: el dictamen que es sotmet a consideració de la Cambra també diu això, fins i tot ho diu en un aspecte normatiu l'article 15.2, quan diu: «Les funcions específiques de coordinació s'han de complir respectant, en tot cas, l'autonomia local i les competències dels municipis en matèria de policia local. Per tant, queda l'enunciat perfectament recollit a l'article 15; fins i tot, també, quan feia referència a un cert control parlamentari d'aquestes tasques de coordinació, també està previst a l'article 20 que, a través d'una sèrie de memòries que anyalment els diversos serveis de policia, els diversos cossos de policia local, hauran de trametre a la Conselleria

de Governació, permetrà fer un seguiment d'aquestes actuacions a través dels mecanismes d'informació parlamentaris que reglamentàriament estan establerts.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a les votacions. Esmena 49... (*L'I. Sr. Garcia Sáez demana per parlar.*) Sí? Per què demana la paraula el senyor Garcia?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Per contradicció, senyor President; perquè el senyor Camp ha dit que el senyor Lluís Garcia havia dit que era còpia literal...

El Sr. PRESIDENT: Un minut per formular la contradicció.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, només per llegir l'article 2 de la Llei 84, i perquè els senyors diputats comparin. És que ha dit que no era..., i jo he dit que sí que és còpia literal. I diu: «Als efectes d'aquesta Llei, s'entén per coordinació l'actuació de les policies locals, la determinació dels mitjans i dels sistemes de relació que fan possible llur acció conjunta mitjançant les autoritats competents, de manera que s'aconsegueixi la integració de les respectives actuacions particulars en la globalitat del sistema de seguretat ciutadana que ens es confiat.»

Literals, ni una sola paraula de més, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Sí, el senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Aquest article està avui encara en vigor fins que no es derogui..., s'aprovi la disposició derogatòria; és un article, per tant, totalment constitucional, i com deia abans, respon a la sentència del Tribunal Constitucional en un conflicte de competències entre el País Basc i l'Estat en un tema de protecció civil.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem a la votació de l'esmena 49, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 71 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 50, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 23 vots a favor, 52 en contra i 5 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 51, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 27 vots a favor, 53 en contra i 5 abstencions.

Es vota a continuació l'article 14 segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 14 ha quedat aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

A continuació se sotmet a votació l'article 15, que no té esmenes... (*L'I. Sr. Garcia Sáez demana per parlar.*) Digui?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Vot separat de la lletra c).

El Sr. PRESIDENT: La c); molt bé, doncs, es voten totes les lletres menys la c).

Vots a favor?

Han quedat aprovades per unanimitat totes les lletres menys la c).

I ara, se sotmet a votació la lletra c) d'aquest article 15.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

La lletra c) ha quedat aprovada per 48 vots a favor, cap en contra i 20 abstencions.

Passem al capítol II, article 16. Esmena 59, del Grup Mixt.

Senyor Ródenas, té la paraula.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena, que afecta l'article 16 quant a la constitució de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals, introdueix un element social, diguéssim, en la representació paritària que nosaltres pensem que ha d'haver-hi entre l'Administració local i l'Administració autonòmica, hauríem d'introduir-hi aquest element social, que quedaria representat pels sindicats més representatius en la quantitat de quatre representants.

De fet, el criteri és el mateix que mantenen d'altres grups encara que canviï el nombre total de gent que queda representada en aquest sentit.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. Esmena número 60, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President. Moltes gràcies; en aquest cas, la coincidència amb el Centre Radical de Catalunya és absoluta, en el sentit de defensar la conveniència d'una presència sindical d'acord amb la representació obtinguda en els cossos respectius, i seguint, d'altra banda, el que ja és una realitat en altres lleis aprovades per altres parlaments autònoms de l'Estat espanyol, presència que creiem que completaria la representació més adequada i sense la qual no es podria parlar pròpiament d'un organisme que abastés d'una forma absoluta el conjunt d'elements que hi han de ser presents, i motiu pel qual, com que és d'una lògica al nostre entendre raonable i elemental, no tenim cap dubte que serà assumida per la lògica racional que caracteritza el Grup de la majoria.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira.

El Grup d'Iniciativa manté l'esmena 61. El senyor Nualart té la paraula per defensar-la.

El Sr. NUALART: Sí, senyor President. I amb el mateix sentit que els dos diputats que m'han precedit en el torn de la paraula, perquè entenem que és necessària la representació sindical, sobretot perquè aquesta Comissió debatrà sobre normativa general i també sobre qüestions de tipus laboral, però aleshores seria molt interessant que hi hagués aquesta representació. Entenem que és una comissió que és d'assessorament i, per tant, no hi podria faltar —sobretot si s'ha parlat de professionalitzar les policies locals— que hi hagués la representació dels sindicats en aquesta Comissió.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

El Grup Popular manté l'esmena número 62. Té la paraula per defensar-la l'il·lustre Diputat senyor Bauzá.

El Sr. BAUZÀ: Gràcies, senyor President. Per anunciar la seva retirada.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Moltes gràcies, senyor Bauzá.

Torn en contra. El senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Sí, gràcies, senyor President. Estem parlant de l'article 16, la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals, i aquesta Comissió, que és l'instrument pel qual s'articula aquesta coordinació a què hem fet referència diverses vegades i les funcions de les quals s'han aprovat en els articles precedents, té una composició clarament institucional; és a dir, en aquesta Comissió hi ha representants d'ajuntaments, representants de la Generalitat. I per fer què? Per fer una sèrie d'objectius de coordinació, a què abans hem fet referència i que no es poden confondre de cap manera amb l'anàlisi de les condicions de treball dins de cada cos en cada ajuntament. No és aquesta la funció; és dir, la funció d'aquesta Comissió de Coordinació de Polícies Locals no entra en aquest detall, ni molt menys, sinó que parla i, diguéssim, dictamina de forma consultiva una sèrie de disposicions que en cap mesura es podria entendre que hi entra la funció purament sindical. No entraria en aquest concepte; per tant, per la naturalesa de la Comissió i pels objectius que aquesta Comissió té fixats, no s'escau el fet de que hi hagi una representació sindical en el si d'aquesta.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Procedim a les votacions d'aquest article 16.

Esmena 59, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 48 en contra i 29 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena 60, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 2 vots a favor, 48 en contra i 28 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena 61, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Vots a favor? (*Remor de veus.*) Com? Doncs, queda decaiguda i no se sotmet a votació, i sí que se sotmet a votació l'article 16, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 16 ha quedat aprovat per 76 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem a l'article 17, esmena 63, del Grup Mixt. Per a la seva defensa té la paraula... (*L'I. Sr. Ródenas s'aixeca per parlar.*)

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, aquesta està decaiguda, eh?

El Sr. PRESIDENT: Està decaiguda? Molt bé. Doncs, moltes gràcies.

El Grup Socialista, la 64.

El Sr. GARCIA I SÀEZ: Senyor President, estem davant d'un article, el 17, que el que estableix fonamentalment és la coherència amb el que preveu la Llei de Cossos i Forces de Seguretat de l'Estat, tal com esmenta l'article, de creació de la

Junta Local de Seguretat com a un dels mecanismes de coordinació de les actuacions dels cossos i forces de seguretat.

A l'apartat 2, que és el que estem tractant, diu que la participació dels representants del Departament de Governació en la Junta Local de Seguretat és *preceptiva* en els municipis en què hi ha una presència operativa de la policia autònoma. Aquest ha estat un dels articles que el Consell Consultiu ha fet un dictamen favorable a la constitucionalitat del precepte, des del punt de vista de l'ordenació del principi d'autonomia local.

Nosaltres continuem discrepant, senyor Conseller. Continuem discrepant d'aquesta facultat, de la preceptivitat de la constitució de la Junta; la Junta queda constituïda a la Llei de Cossos i Forces de manera molt precisa, i per tant pensem que l'adequat hauria de ser la seva supressió. No posem en qüestió que una llei del Parlament de Catalunya pugui establir aquesta obligatorietat, però ho considerem des del punt de vista del que defineix el precepte —presència operativa— com un concepte massa ambigu des del punt de vista polític per establir aquest mecanisme de participació. La Junta Local de Seguretat ve regulada de forma molt precisa en la Llei Orgànica; qualsevol element de modificació ens fa preocupar per la seva operativitat. Per tant, com que el que volem és que sigui realment operatiu i precís, nosaltres mantenim la nostra esmena i passarem a votació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Torn en contra? Senyor Ramon Camp, té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Estem, com ha dit el senyor Garcia, cometant en l'article 17, i concretament el punt 2, aquesta esmena de supressió que planteja el Grup Socialista, en la qual es pretén que no participi la Junta Local de Seguretat, la policia autonòmica, en aquells llocs, en aquells municipis on té presència operativa. Lògicament, si es vol —en ares de l'eficàcia—, es vol garantir una efectivitat mitjançant òrgans operatius de coordinació com les juntes locals de seguretat, en aquells llocs on hi ha la policia autonòmica amb presència operativa seria absolutament il·lògic i irracional, fins i tot, que aquesta policia autonòmica no estigués en les juntes locals respectives.

En aquest cas jo diria que el plantejament del ponent del Grup Socialista és un plantejament molt restrictiu, amb unes poques ganes que hi hagi en el futur un desplegament de la policia autonòmica, i em sembla que en el model general, en el model general a què abans hem fet referència, de futur, en què la policia autonòmica haurà de tenir unes funcions intracomunitàries, ens haurem d'anar acostumant tots que a les juntes locals de seguretat tingui presència la policia autonòmica, perquè la policia autonòmica tindrà molta presència en el conjunt del territori.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Se sotmet a votació aquesta esmena, la 64, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 21 vots a favor, 46 en contra i 4 abstencions.

A continuació es vota l'article 17, segons el Dictamen.

Vots a favor? Digui. (*Remor de veus.*) Què vol, separat? L'apartat 2.

Doncs, primer, votarem l'apartat 2.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'apartat 2 de l'article 17 ha quedat aprovat per 52 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la resta de l'article.

Vots a favor?

La resta de l'article 17 ha quedat aprovada per unanimitat.

Passem al capítol III, article 18, esmena 65, del Grup Mixt. (*L'I. Sr. Sabanza s'aixeca per parlar.*) Senyor...

El Sr. SABANZA: Sí, senyor President. Jo crec que ha decaigut, en no estar aprovada la 34, que era a l'article 8.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Doncs, es pot procedir a la votació de l'article 18, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 18 ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article 19 no té cap esmena, en aquests moments. Per consegüent, es pot votar en aquest moment.

Vots a favor?

L'article 19 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 20, en què hi ha diverses esmenes: 69, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Amb permís de la Presidència, faríem referència a la 69, la 70, la 72 i la 73.

El Sr. PRESIDENT: Pel que fa referència a la 69 i a la 72, seria balder de defensar-les, ja que han estat en el seu esperit i concreció democràticament vençudes fa uns articles i, per tant, entenem que decauen la 69 i la 72. L'esmena número 70 la retirem, i defensem l'esmena número 73, que és aquella que fa referència al coneixement que ha de tenir l'alcalde d'un municipi quan es produeixi en el seu terme municipal una actuació de la policia autonòmica, mossos d'esquadra. En aquest cas el caràcter de la nostra defensa se situa, precisament, a l'entorn d'un argument que aquí ha estat repetidament manifestat per diverses forces parlamentàries, «vertit» —com deia abans un diputat del Grup Popular—, «vertit» en uns casos, vessat en uns altres, a l'entorn de situar l'alcalde com a primera autoritat local en matèria de seguretat. Com que entenem que aquest és un punt clau i fonamental, és justament en la defensa de la figura de l'alcalde com a primera autoritat local en matèria de seguretat que la sotmetem a consideració dels il·lustres membres d'aquesta Cambra.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El Grup Mixt manté l'esmena número 71. La considera caducada? (*Pausa.*) Decaiguda. El Grup Popular, la 74. Senyor Bauzá, té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena manté el principi de salvaguarda dels principis d'autonomia local i respecte a les institucions municipals; nosaltres entenem, senyor President, que l'Alcalde, com a màxim responsable i representatiu de la localitat, ha d'ésser prèviament informat de qualsevol servei que la policia autonòmica efectui en el seu àmbit de competència. I per això demanem..., aquest és el sentit de la nostra esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bauzá. L'esmena 75, del Grup d'Iniciativa: el senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Com que en Comissió es va arribar a transaccionar una esmena en el sentit que fóra obligatori notificar-ho a l'autoritat del municipi, entenem que prèviament, de fet, no és important, i, per tant, ho retirarem.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Per consegüent, només queden 73 i 74, esmenes. Si vol fer un torn en contra, el senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Molt breument, perquè, amb referència a l'esmena 73, nosaltres sempre hem manifestat que l'Alcalde actua com a primera autoritat local en matèria de seguretat, a nivell local, però lligant la 73 amb la 74, que la 74 és la que el Grup Popular ens demana el seu vot favorable, concretament, fent referència que s'ha d'informar prèviament a l'Alcalde, el que nosaltres sí que hem de fer constar és que hi ha moltes vegades factors d'immediatesa que fan molt difícil que prèviament, amb una actuació prèvia, es pugui anar a avisar, en aquest cas, l'Alcalde. El que sí que s'ha de garantir, i el Dictamen garanteix, és un mecanisme d'informació, perquè l'autoritat —en aquest cas, l'autoritat local— estigui informada del que succeeix en el seu terme municipal, en un cas com el que estem dient ara, que és que la policia autonòmica actuï en aquest terme municipal. Per tant, no estem parlant aquí, doncs, d'altres situacions que d'aquestes. Moltes vegades, en funcions de policia judicial o bé en funcions de policia de seguretat, aquests factors d'immediatesa es poden produir i poden sovintejar.

Com a conclusió de tot això que estic dient, el text del Dictamen ens sembla que ja garanteix aquest dret d'informació de forma suficient, i també reconeix de sobres la preeminència de la figura de l'alcalde en matèria de seguretat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Procedirem a les votacions.

Esmena 73, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 46 en contra i cap abstenció.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena 74, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 26 vots a favor, 46 en contra i 3 abstencions.

Es vota a continuació l'article 20, segons el Dictamen. *(Pausa.)* Separació? Sí, el senyor... *(Pausa.)* Apartat tercer. I el senyor Bauzá què volia? *(Pausa.)* També el tercer? Molt bé. Doncs es vota en primer lloc l'apartat tercer.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'apartat tercer de l'article 20 ha quedat aprovat per 49 vots a favor, cap en contra i 28 abstencions.

A continuació es vota la resta de l'article 20.

Vots a favor?

La resta de l'article 20 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, es voten els articles 21 i 22, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Els articles 21 i 22 han quedat aprovats per unanimitat.

Passem ara a l'article 23. Esmenes 76 i 80, del Grup Socialista. Té la paraula l'illustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Hi ha anunciada una transacció, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Una transacció a la 76. I a la 80 també? *(Pausa.)* La vol defensar, la 80?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Per retirar-la, senyor President, efectivament.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Molt bé. El Grup Mixt té l'esmena 77?

El Sr. RÓDENAS: Està decaiguda, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Decaiguda. El Grup Popular, la 78. Senyor Bauzá?

El Sr. BAUZÀ: Decaiguda, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I l'Agrupació del CDS, la 79: senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Considerem innecessària l'existència d'aquest apartat tercer, ja que els casos de necessitat que se'ns plantegen no queden ben resolts, donat que es podrien produir conflictes competencials. Creiem que, per a aquests casos, la llei ja fa les previsions adients en els apartats 1 i 2 de l'article 23.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Queda només o resta només l'esmena 81, del Grup d'Iniciativa.

El Sr. NUALART: La retirarem, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda retirada. Per consegüent, al senyor Camp només li correspon un torn en contra a la 79, de l'Agrupació del CDS.

El Sr. CAMP I BATALLA: Sí, senyor President, torn en contra a aquesta esmena 79 perquè l'apartat tercer de l'article 23 garanteix, com hem dit diverses vegades en el debat d'aquest Dictamen, unes situacions en les quals és possible una col·laboració entre policies de diferents municipis —això sí, han de ser limítrofs— amb l'autorització prèvia del Conseller de Governació, i això s'ha de produir en casos de necessitat. Hem dit que aquest era un mecanisme que, quan hem debatut aquest matí totes les qüestions referents als plantejaments que postulaven l'existència de mancomunitats per assegurar el servei de policia, aquest era un dels mecanismes que permetia, en casos de necessitat, mantenir una relació entre diversos cossos de municipis diferents. Per tant, nosaltres creiem que és important el manteniment d'aquests articles 23; fins i tot diria que en els mateixos plantejaments de l'Agrupació parlamentària del CDS hi ha una certa contradicció entre aquesta esmena i els posicionaments que abans s'han mantingut.

Si em permet el senyor President, ja que estic en ús de la paraula, per fer una referència a l'esmena transaccional que el senyor Garcia n'ha fet menció, referent a l'article 76, i que, conjuntament amb el Grup parlamentari de Convergència i Unió, hem fet arribar a la Presidència. Aquesta esmena transaccional —si em permet, la defensaria—, a l'article 23.1, és producte de les recomanacions que el Consell Consultiu ens fa en el seu Dictamen, i que, d'alguna manera, el Consell Consultiu..., no d'alguna manera, sinó directament, el Consell Consultiu deia que tal com està redactat el Dictamen, al seu apartat 1, podia ser, vaja, susceptible de no ajustar-se a la Constitució, a la

Constitució i al bloc constitucional. I entenia això perquè el que es determina en aquest article 23.1, tal com està redactat en aquests moments, és que la policia autonòmica pogués assumir de forma general i es pogués subrogar, per tant, amb funcions de policia local en aquells llocs on no hi hagués policia local, i que s'arribés a un conveni, a través d'un acord amb l'ajuntament respectiu, a un conveni de cooperació.

L'esmena transaccional que es presenta —el nostre Grup i el Grup Socialista— fa referència a la superació d'aquest obstacle que ens assenyala el Dictamen del Consell Consultiu i proposa introduir una referència que aquests convenis de cooperació han de determinar les actuacions concretes i de cooperació que les policies locals poden fer..., però, que les policies autonòmiques poden fer en aquells casos de municipis que no tenen policia local. És a dir, ja no s'estableix una habilitació genèrica per subrogar-se amb funcions de policies locals, sinó que s'estableix que el conveni de cooperació haurà d'acotar aquestes relacions. Creiem que amb aquesta incorporació el text del Dictamen s'ajustaria plenament al que diu el Consell Consultiu i, per tant, no hi hauria problema de constitucionalitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. L'I. Sr. Martín demana per parlar.) Senyor Martín i Toribio?

El Sr. MARTÍN: Senyor President, si m'ho permet, donada l'argumentació del ponent, i si vostè ho creu convenient, retiraria l'esmena número 79.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament, moltes gràcies. I ara la senyora Secretària procedirà a donar lectura a aquesta esmena transaccional.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional a l'esmena número 76, del Grup Socialista, a l'article 23.1: «Els municipis que no disposin de policia local podran establir convenis de cooperació amb el Departament de Governació, per tal que la policia autonòmica exerceixi, en l'àmbit d'aquells, a més de les funcions que li són pròpies, les actuacions concretes i de cooperació corresponents a les policies locals.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Se sotmet a votació, en primer lloc, aquesta esmena transaccional.

Vots a favor?

Aquesta esmena transaccional ha quedat aprovada per unanimitat.

A continuació, se sotmet a votació la resta de l'article 23, segons el Dictamen.

Vots a favor?

La resta de l'article 23 també ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem al títol III, capítol I, article 24. En primer lloc, l'esmena 82, del Grup d'Iniciativa. El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Si m'ho permet, agruparia les esmenes 82, 86, 88 i 150.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé.

El Sr. NUALART: Amb aquestes esmenes, el Grup d'Iniciativa per Catalunya pretén dues intencions: una primera —s'ha dit ja aquest matí— que, si bé les policies locals és un institut armat, també és de naturalesa civil, i el que nosaltres pretenem amb aquestes esmenes és treure tota aquella terminologia militar, com el de caporal, sergent..., i modificar-lo pel d'oficial major i intendent major. Aquesta és, en primer lloc, la direcció d'aquestes esmenes d'Iniciativa per Catalunya.

I, en segon lloc, que nosaltres pretenem, també s'ha dit aquest matí, que hi havia per part del Govern la intenció de professionalitzar molt més les policies locals: el que fan les esmenes presentades per Iniciativa per Catalunya és elevar les escales en cada un dels grups d'aquestes policies locals.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Per l'Agrupació d'Esquerra Republicana, hi ha l'esmena 83. El senyor Carod-Rovira té la paraula.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President. Faríem referència, per la seva coherència temàtica, a l'esmena 83, la 85 i la 87, esmenes que es recolzen sobre dos pilars: un és, per una banda, l'enfortiment d'aquesta voluntat de professionalització dels sectors de la policia local, aquestes escales de comandament en les quals nosaltres els atorguem una adjudicació diferent en les escales a la que inicialment era prevista en el text que se'ns sotmet a consideració, perquè entenem que és més ajustada a les funcions i a les necessitats del cos, i per altra banda també potenciem una higiènica desmilitarització terminològica dels càrrecs de comandament de les policies locals, que creiem que s'ajusta molt més a la seva funció civil.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Carod-Rovira. El Grup Popular té l'esmena 89. Per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Bauzá.

El Sr. BAUZÀ: Per anunciar la seva retirada, senyor President.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada. Torn en contra: el senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Moltes gràcies, senyor President. Molt breument perquè la terminologia que contempla el Dictamen que estem debatent és una terminologia plenament homologable i que ens sembla molt més escaient que no la que postulen tant el Grup d'Iniciativa com el d'Esquerra Republicana.

I quant a les escales a què fan referència..., a què han fet referència els grups corresponents, en el Dictamen s'introdueix una nova escala de l'escala executiva, que correspondrà al grup B, que és el de diplomats, en la qual ja es produeix una millora important respecte al que actualment existeix.

Per altra banda, s'estableixen quatre escales, l'escala bàsica, l'escala intermèdia, l'executiva i superior, que perfectament permetrà enquadrar les diferents categories d'agents i comandaments.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Procedirem a les votacions d'aquest article.

Votarem conjuntament, si no hi ha observació en contra, les esmenes 82, 86 i 88, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 48 en contra i 22 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació, també conjuntament, les esmenes 83, 85 i 87, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 4 vots a favor, 48 en contra i 22 abstencions.

A continuació es vota l'article 24 segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 24 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 25: esmena número 90, de l'Agrupació del CDS. El senyor Martín té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Intentar d'establir, per la via del reglament, com pretén el Projecte de Llei, i a càrrec del Departament de Governació, els criteris per a la determinació de la categoria i el nombre de càrrecs de comandament en funció del nombre d'agents o d'habitants, o de les característiques del municipi, és un atac al principi d'autonomia local, que sempre els centristes hem rebutjat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Esmena 91, del Grup Socialista: per a la seva defensa, té la paraula el senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Per les mateixes raons del senyor que ha intervingut fa un moment en defensa del principi d'autonomia local, pensem, efectivament, que és bastant excessiu, independentment que, jurídicament, el Dictamen del Consell Consultiu validi aquesta opció que fa el Dictamen; des del nostre punt de vista i políticament, el considerem excessiu, i, per tant, mantenim l'esmena, i que es posi a votació.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. Passem a l'esmena 92, del Grup d'Iniciativa: el senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. La nostra esmena, una mica en el sentit dels que m'han precedit en la paraula..., el que passa que nosaltres, en lloc de la supressió de tot aquest paràgraf, el que afegim és l'informe previ de la Comissió de Coordinació de les Polícies Locals i, a més, hi afegim: «dels ajuntaments».

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. Passem a la votació de la... *(Pausa.)* Sí, el torn en contra, senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. El tema que ara han posat a debat els tres grups parlamentaris que han intervingut..., realment és una mica sorprenent que es mantinguin aquestes esmenes per dues qüestions que diré ara tot seguit.

En primer lloc, la Comissió de Coordinació de Polícies Locals, que és la que ha de fer aquesta funció, a què es feia referència, d'establir el nombre d'agents per habitants, nombre d'integrants del conjunt de la plantilla, i també de comandaments, en aquesta Comissió de Coordinació participen també les administracions locals; hi participen a través de les respectives associacions. Per tant, hi ha una presència dels ens locals — una— i, en segon lloc, difícilment es pot fer una tasca d'homogeneïtzació i de coordinació si no hi ha aquesta homogeneïtzació en el nivell d'estructura i organització; si no, difícilment es pot parlar de coordinació de polícies locals a Catalunya: estarem parlant de llenguatges molt diferents.

Aquí es tracta que aquesta Comissió de Coordinació de Polícies Locals arribi a establir quan hi ha d'haver un nombre determinat d'agents en funció del nombre d'habitants; quan hi ha

d'haver un determinat nombre de comandaments en funció del nombre d'agents i d'habitants; és a dir, una sèrie de pautes i de models que permetin l'homogeneïtzació del conjunt del territori i, per tant, la coordinació. Si això no és així, si això no és així, realment no estarem parlant de coordinació pròpiament dita, sinó d'una altra cosa que no tindria cap sentit.

Crec que, per tant, el text del Dictamen tal com està en l'article 25 és perfectament respectuós amb l'autonomia municipal; així ho diu el Dictamen del Consell Consultiu i en aquest sentit ja anuncio el vot contrari del nostre Grup a aquestes tres esmenes dels grups que m'han precedit en l'ús de la paraula.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a les votacions.

L'esmena 90 i 91, es poden votar conjuntament? *(Pausa.)* Doncs, es votaran conjuntament, malgrat ser de grups diferents.

Vots a favor d'aquestes esmenes?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'esmena 92, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 25 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 25 segons el Dictamen.

Vots a favor... *(L'I. Sr. Nualart demana per parlar.)* Vol separació?

El Sr. NUALART: Apartat per apartat. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Votem en primer lloc l'apartat primer.

Vots a favor?

L'apartat primer ha quedat aprovat per unanimitat.

Apartat segon.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest apartat segon ha quedat aprovat per 53 vots a favor, 18 en contra i 3 abstencions.

A continuació el tercer i últim d'aquest article 25.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El punt tercer d'aquest article 25 ha quedat aprovat per 53 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

A continuació se sotmeten a votació els articles 26, 27 i 28, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 29: esmena 96, del Grup Popular. Per a la seva defensa, té la paraula l'illustre Diputat senyor Bauzá.

El Sr. BAUZÀ: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena entenem que decau en haver-se alterat la redacció en Comissió... *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Va, si el senyor Diputat creu que ha decaigut, ha decaigut.

El Sr. BAUZÀ: En favor de la transacció, que està anunciada.

Gràcies, senyor President. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: Aquesta transaccional, la trobarem en la disposició transitòria tercera. És així? *(Pausa.)* Perfectament. Doncs, llavors d'aquesta esmena, no en parlarem més en aquest moment i passem a l'esmena 97, del Grup d'Iniciativa, que és el mateix tipus de transacció.

El Grup Mixt: hi ha les esmenes 98, 99 i 101. *(Pausa.)* Senyor Sabanza, té la paraula.

El Sr. SABANZA: Per a la 98, senyor President; gràcies. A l'article 29, apartat segon, del Dictamen s'estableix que s'han d'incloure en l'oposició com a mínim proves culturals, físiques mèdiques i psicotècniques i nosaltres entem que és bo especificar com a mínim les matèries a incloure en les proves culturals i que haurien de ser les qüestions apropiades en matèria de problemàtica social, de llibertats públiques sobre drets humans, especialment pel que fa referència a la Convenció Europea dels Drets Humans i també les físiques, mèdiques i psicotècniques que deia el Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. El senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, senyor President, gràcies. Per defensar l'esmena...

El Sr. PRESIDENT: 99 i 101.

El Sr. RÓDENAS: 99... També una mica en el sentit, que deia el senyor Sabanza, que nosaltres creiem que per desenvolupar de forma més adient la seva tasca, difícil tasca moltes vegades, de les policies en general seria convenient que aquests funcionaris tinguessin uns mínims de nocions de dret constitucional, dret català i pel que fa a l'administració de Catalunya, per la qual cosa entre les proves culturals s'haurien de determinar aquest tipus de nocions, com a mínim.

Respecte a l'esmena número 101... Realment té relació amb les esmenes 96 i 97, que han plantejat abans el Grup Popular i el Grup d'Iniciativa i que, pel fet, sembla ser que quedaran transaccionades a la disposició transitòria, per la qual cosa les retirarem.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Rest a l'esmena número 100, de l'Agrupació del CDS: té la paraula el senyor Martín.

El Sr. MARTÍN: Gràcies, senyor President. Si em permet, per evitar més ús de la paraula per part meua en aquesta Llei, avanço la retirada de les esmenes 186, 202, 209 i 212. *(Pausa.)*

El Sr. PRESIDENT: M'ha donat la numeració de l'informe.

El Sr. MARTÍN: Exacte, President: 186, 202, 209 i 212.

Bé, passant a la defensa de l'esmena, per part de la nostra Agrupació entenem que, únicament, o pretenem únicament incloure en la fase d'oposició per a l'accés a la categoria d'agent de les policies locals algun tipus de coneixement legal, que, en tot cas, s'ampliarien en els procediments de formació posteriors.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Martín. Torn en contra? *(Pausa.)* El senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Moltes gràcies i breument, senyor President, perquè el text del Dictamen en el punt 2, quan parla de quines proves s'han d'incloure en l'oposició, parla que, com a mínim, hi ha d'haver entre les físiques, mèdiques i psicotècniques, específicament, proves culturals. Aquest és un tema molt més ampli que no el que proposa el Grup Mixt i el Grup de..., el Grup Mixt, concretament, i, per tant, ens sembla que,

tal com està redactat en el Dictamen de la Comissió, permet de sobres tocar totes les disciplines que abans s'han anomenat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Passem a les votacions.

Les esmenes 98 i 99, del Grup Mixt, es poden votar conjuntament? *(Pausa.)* Doncs, es voten conjuntament.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 22 vots a favor, 47 en contra i 2 abstencions.

Es vota a continuació l'esmena número 100, de l'Agrupació del CDS.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 7 vots a favor, 64 en contra i cap abstenció.

Es vota a continuació l'article 29, segons el Dictamen. *(L'I. Sr. Garcia i Sáez demana per parlar.)* Sí? Senyor Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Votació separada de la lletra d).

El Sr. PRESIDENT: La lletra d).

Doncs, es vota en primer lloc la lletra d).

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'apartat d) ha quedat aprovat per 53 vots a favor, 20 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota la resta de l'article 29.

Vots a favor?

La resta de l'article 29 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació es voten els articles 30 i 32, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests dos articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem ara a l'article 31: esmena 102, del Grup Popular; senyor Bauzá, té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena..., el nostre sentit de l'esmena es fonamenta en el principi d'igualtat d'oportunitats. No ens sembla correcte que s'estableixin diferències en el sistema d'ascens a les diferents categories perquè pensem que, a part de vulnerar-se aquest principi, s'està establint un greuge comparatiu. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bauzá. Pel Grup Socialista, hi ha l'esmena 103; per a la seva defensa, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Lluís Garcia.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Bé, senyor President. A l'article 31 estem regulant el procediment d'accés a les diferents categories establertes en els articles precedents de la Llei. L'apartat 2 diu: «L'accés a la categoria de superintendent en el municipi que compleixi les condicions de l'article 25.3», és a dir, siguin superior a un número d'habitants, que penso que són de 100.000 habitants, per tant, molts pocs municipis, l'accés a aquesta categoria es farà per promoció interna, mitjançant concurs, entre els intendants majors que tinguin la titulació adequada. Nosaltres pensem que s'ha d'establir un règim general, és a dir, el concurs-oposició, l'establert a l'apartat 1, en torn lliure, per a totes

les categories, i, per tant, el que defensem és la supressió de l'apartat número 2 de l'article 31, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. Esmena número 104, del Grup d'Iniciativa: senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Senyor President, nosaltres la donaríem per defensada perquè són els mateixos arguments que han fet els anteriors diputats.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Torn en contra?

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. El nostre Grup parlamentari ha estat analitzant aquestes tres esmenes que s'han defensat —la 102, 103, 104— i, certament, creiem que seria una millor regulació el fet d'introduir la figura del superintendent, que és per a municipis de 250.000 habitants, no de 100.000, sinó de més de 250.000 habitants, per tant, estem parlant de situacions, molt poques en el territori de Catalunya, que el sistema de nomenament d'aquesta categoria de superintendent no sigui com està en aquests moments en el text del Dictamen, que és per promoció interna, sinó que sigui per concurs-oposició lliure.

Per tant, com que les esmenes 102, del Grup Popular, la 103, del Grup Socialista, la 104, Iniciativa per Catalunya, plantegen la inclusió del superintendent juntament amb l'inspector intendent i intendent major en la fase de concurs-oposició per accedir a aquestes categories, i afegir-hi, per tant, la de superintendent, faríem aquesta incorporació, el que, senyor President, el punt segon, d'aprovar-se aquestes esmenes, el punt segon es podria entendre que decauria, perquè, si no, hi hauria una contradicció *in terminis* entre el que s'aprova i el punt segon. Si la Presidència creu que és millor votar el punt segon, doncs, també no hi hauria inconvenient, però, vaja, d'alguna manera el que és evident és que, aprovant-se l'esmena 102, 103 i 104, entraria en contradicció amb el que hi ha postulat en el punt segon del Dictamen.

El Sr. PRESIDENT: Quina de les tres s'aprova?

El Sr. CAMP I BATALLA: Les tres són idèntiques, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Com diu?

El Sr. CAMP I BATALLA: Són idèntiques.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, llavors, queda substituït l'article pel contingut d'aquestes esmenes. Llavors no cal votar la resta. És així?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, seria bastant més segur per a tots votar a favor de les esmenes totes conjuntament, que és el mateix, i en la votació del Dictamen, separatament, votar l'article 2 en contra, al qual no tindríem cap problema. (Pausa.) Apartat 2, perdó.

(Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Fem la votació de la forma que ha proposat el portaveu senyor Lluís Garcia.

En primer lloc, es voten les esmenes 102, 103, 104, conjuntament.

Vots a favor?

Aquestes esmenes han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació se sotmet a votació el punt 2 de l'article 31.

Vots a favor?

Vots en contra?

El segon punt d'aquest article ha quedat rebutjat per unanimitat.

Passem a l'article 33. (Veus de fons. Pausa.) Com? (Pausa.)

Es vota, doncs, la resta de l'article, exceptuant el punt 2, naturalment.

Vots a favor?

La resta de l'article ha quedat aprovada per unanimitat.

Article 33: esmena 105, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor? (Pausa.) No, té la paraula l'illustre Diputat senyor Nualart.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Abans, quan hem demanat que, en la Comissió de Coordinació, hi figuressin els sindicats, se'ns ha dit que no tractarien matèries de temes sindicals. Aquí entenem que la nostra esmena d'addició, en què demanem que siguin escoltats també els sindicats, pel pla de carrera professional, entenem que sí que entren qüestions professionals i, per tant, creiem que sí que els sindicats, en el cas del pla de carreres professional, han de dir alguna cosa.

Per tant, aquesta esmena d'addició és que els sindicats també puguin informar, juntament amb el Consell de Governació i la Comissió de Coordinació de les Polícies, sobre el pla de carreres.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart. El Grup Mixt té l'esmena 106: el senyor Ródenas té la paraula.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Donat el caire excessivament reglamentarista d'aquesta esmena, aprofito ara per retirar-la.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. Torn en contra? (Pausa.) El senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. De fet, aquesta esmena 105, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, té la seva lògica amb la incorporació que plantejava el Grup d'Iniciativa abans en la Comissió de Coordinació de Polícies Locals d'aquesta presència dels sindicats. Com en aquell moment, doncs, ja hem manifestat, dono per reproduïts els mateixos arguments, per la qual cosa tampoc en aquests moments..., aquí, a l'article 33, que es parla de la carrera professional, doncs, i que s'està parlant d'un temari, s'està parlant de coses diferents, lògicament, molt diferent del tema de la Comissió, que ara són dues coses diferents, però aquí a tot el tema de la carrera professional s'està fent referència a uns nivells de formació, fonamentalment, que no depenen ni molt menys de tasques sindicals.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Procedim a la votació d'aquesta esmena: 105, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 24 vots a favor, 50 en contra i cap abstenció.

A continuació es vota l'article 33, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 33 ha quedat aprovat per 72 vots a favor, cap en contra i tres abstencions.

Passem al títol V, capítol I, article 34. Esmena 107, del Grup Popular. El senyor Bauzá té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Gràcies, senyor President. Amb aquesta esmena el Grup Popular pretén que es recordi que els membres de la policia local —com a funcionaris municipals que són— han de tenir els mateixos drets laborals que els altres funcionaris, reconeixent sempre l'especificitat de les seves funcions, especificitats que no deuen donar lloc en cap moment a abusos contra els polícies locals, amb el que respecta a horaris, vacances, etcètera. Aquest és el sentit de la nostra esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Bauzà.

La 108, del Grup Mixt, deu considerar-se...

El Sr. RÓDENAS: No, senyor President, no està decaiguda; estaria decaiguda la primera part, quan fa referència a mancomunitats.

El Sr. PRESIDENT: No està decaiguda però està defensada.

El Sr. RÓDENAS: No, només la primera part, la que fa referència a mancomunitats, però al final hi ha una addició en el sentit que ha manifestat el senyor Bauzà, que l'especificitat del servei dels polícies no ha d'anar en contra seua i ha de respectar-se la plena igualtat amb la resta de funcionaris. Això queda viu o vigent per votar. Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Queda redefensat, doncs.

La 109, de l'Agrupació parlamentària d'Esquerra Republicana de Catalunya. Té la paraula el senyor Carod-Rovira.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Aquesta esmena fa referència a l'horari laboral, les vacances, els dies festius i els permisos relatius als cossos de policia local. El caràcter de cinc paràgrafs relatius a aquest tema el fan més propi d'un reglament que no pas pròpiament d'un projecte de llei de les característiques que estem debatent. En conseqüència, idò, retiram aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, queda retirada i cedim el torn en contra al senyor Ramon Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. El que planteja el representant del Grup Popular, el senyor Bauzà, d'incorporar al Dictamen una referència a la Llei de Bases de Règim Local, creiem que és innecessari. Nosaltres som contraris a les remissions normatives per sistema, perquè no fan res més que enfarfegar els textos legislatius; evidentment, si la Llei de Bases de Règim Local està en vigor, doncs, s'aplica i punt; no pel fet que es faci constar aquí, doncs, tindrà ni més ni menys validesa, ni més ni menys força. En conseqüència, per tant, no votariem a favor d'aquesta esmena, igual que tampoc votariem a favor de l'esmena del Grup Mixt, que fa referència a aquesta situació d'igualtat amb la resta de funcionaris, perquè això ja ho contempla, també, la normativa actual en funció pública.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Anem a les votacions d'aquest article 34.

Esmena 107, del Grup Popular, vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 70 en contra i 2 abstencions.

Se sotmet a votació l'esmena 108, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 8 vots a favor, 69 en contra i 2 abstencions.

Es vota l'article 34, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 34 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 35. El Grup Mixt té tres esmenes: 110, 111, 112. Per a la seva defensa té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, senyor President. La 110 està decaiguda, per al·lusió a mancomunitat.

El Sr. PRESIDENT: Decaiguda.

El Sr. RÓDENAS: I la 112, retirada aquest moment.

El Sr. PRESIDENT: Queda retirada. I la 111? Cap-i-cua. El senyor Sabanza té la paraula.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena és en el sentit de garantir un dret fonamental de tot treballador, d'associar-se i no ser mal vist ni que li ocasioni, aquesta associació o afiliació, un perjudici. Per tant, és bo d'especificar-ho, per no tenir dubtes d'interpretació de cara al futur. I amb aquest sentit, doncs, proposem l'addició d'un nou apartat que digui que per la naturalesa civil de les polícies locals els seus funcionaris podran constituir organitzacions professionals, afiliar-s'hi i participar-hi activament, i que a més no se'ls pot, doncs, prendre represàlies per aquestes activitats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Sabanza.

El Grup d'Iniciativa té l'esmena 113. El senyor Nualart té la paraula.

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Aquesta esmena d'Iniciativa per Catalunya, l'únic que pretén és que hi hagi una homologació salarial entre totes les polícies locals, però no una homologació salarial que dictamini exactament quines són les escales de salari, sinó que simplement hi hagi un mínim, per salari, per a les polícies locals, a fi que no hi hagi moltes diferències entre una policia local i altres, sobretot tenint en compte que hi ha municipis de poca població, amb poc pressupost, i que hi pot haver grans diferències i grans injustícies amb alguns polícies locals.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Nualart.

Torn en contra? El senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. En referència a l'article..., a l'esmena 111, que ha defensat el senyor Sabanza, recordar que això ja està regulat ara, actualment. La Llei Orgànica de Representació Sindical és la que s'aplica a aquests funcionaris, i això és així perquè la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat remet, per al col·lectiu de funcionaris de polícies locals, a aquesta Llei Orgànica de Representació Sindical. Per tant, el tema està perfectament regulat en aquests moments.

I respecte a l'esmena 113, del Grup d'Iniciativa per Catalunya, el que planteja el senyor Nualart, que es faci una negociació col·lectiva a nivell general, concretada en el tema de les retribucions, nosaltres creiem que aquest és un tema que s'ha de parlar, lògicament, perquè els compromisos s'han d'adoptar per cada corporació municipal; si no, el concepte d'autonomia municipal es faria valer per a unes coses i no es faria valer per a una altra.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

En primer lloc, sotmetem a votació l'esmena 111, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 73 en contra i 3 abstencions.

A continuació, se sotmet a votació l'esmena 113, del Grup d'Iniciativa.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 1 abstenció.

Es vota a continuació l'article 35, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 75..., 35!, ha quedat aprovat per unanimitat.

A veure, el senyor Portaveu del Grup Mixt considera vigent l'esmena 114, a l'article 38?

El Sr. RÓDENAS: No, realment no, senyor President, perquè té relació directa amb l'esmena número 111, que ha estat decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament. Moltes gràcies.

Ara procedirem a la votació dels articles 36, 37, 38, 39, 40 i 41, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Article 42, esmena 115, del Grup Popular. El senyor Bauzà té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Sí, senyor President. Nosaltres retirem aquesta esmena en favor del redactat del nou capítol II i l'article 41, perquè entenem que recullen l'esperit que nosaltres propugnàvem en aquesta.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies.

Torn en contra? (Pausa.)

Procedim a la votació de l'article 42, que ara no té cap esmena.

Vots a favor?

L'article 42 ha quedat aprovat per unanimitat.

Article 43. Esmena 116, del Grup Mixt.

El Sr. RÓDENAS: La retiro, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Sabanza... Ai!, senyor Ródenas, queda retirada.

Es procedeix a la votació de l'article 43, que no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 43 ha quedat aprovat per unanimitat.

L'article 44... Hi ha l'esmena ja defensada del Grup Mixt, 117, i la 118, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana, que queda decaiguda.

La 118 la considera vigent, senyor Ródenas?

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, la 118 no és meva.

El Sr. PRESIDENT: No, 117.

El Sr. RÓDENAS: No, no, no, està decaiguda.

El Sr. PRESIDENT: Decaiguda. Perfectament, doncs, l'article 44 no té esmenes i el 45 tampoc, i el 46 i el 47.

Votem tots aquests articles.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 48. Esmena 120, del Grup Mixt: 120 i 121, 123 i 124, del Grup Mixt. Per defensar-les té la paraula l'Illustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. La 120, de fet, quedaria decaiguda en haver estat votada en contra la 114 amb anterioritat.

El Sr. PRESIDENT: Decaiguda, doncs.

El Sr. RÓDENAS: Pel que fa a l'esmena número 121, això es refereix a l'article 48, el que es defineixen com a «faltes molt greus», i nosaltres, amb aquesta esmena, intentem suprimir el terme «ajudar», perquè nosaltres considerem que «perjudicar» en el sentit que ho faria la policia, seria tenir-ho en compte en un sentit, i «ajudar» seria, en compte, tenir-ho més afavorit per a la persona que ha causat aquesta qüestió, i per això posaríem això en faltes greus, simplement.

I després, la 123 parla de facilitar determinades substàncies i a més la possibilitat de facilitar begudes alcohòliques; nosaltres posem una addició en el sentit d'aclarir què és una beguda alcohòlica, perquè evidentment no és el mateix segons el divers grau d'alcohol que tingui, i per això diem que «per la seva composició i grau d'alcohol pugui ser perjudicial per a la seva salut»; per tant, entenem que una ampolla de cervesa no podria fer mal a la salut i això s'hauria de tenir en compte.

Després, a la lletra u) hi ha una esmena de supressió, a l'esmena 124, perquè aquí es pena una cosa que jo no trobo el criteri jurídic de la reincidència. O sigui, no es poden penar com a faltes molt greus qüestions o faltes que no s'hagin comès; o sigui, no es poden fer acumulacions de faltes greus en tres, en dues, en cinc o en deu si no s'ha comès la falta que dóna lloc a la sanció. El que podem fer és, si hi ha reincidència en les faltes greus, és posar un grau diferent de penalització, però no castigar, per posar un símil, un delictes que no s'ha comès.

Això seria també evidenciat quan parlem de les esmenes al següent article, de les faltes greus, i en l'esmena 128 parlaríem del mateix, que també demanem la supressió, donat que es castigarien com a faltes greus la comissió prèvia de diverses faltes lleus, i pel mateix plantejament, evidentment, no podria ser així.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. Dóna per defensades les esmenes de l'article següent, el 49? (Pausa.) 127, 128 i 129, o només hi ha fet una referència tangencial?

El Sr. RÓDENAS: Sí, sí, perdoni, senyor President. De fet, hi havia una referència..., és que n'hi ha una, la 127, que és dels companys de l'Esquerra Catalana; després n'hi ha una altra, que és la 129, que té relació directa amb la qüestió de la 121, del perjudici o de l'ajuda que es faci a l'encausat, i que nosaltres la col·locàvem, precisament, com a falta greu, simplement. Ja està.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. El Grup Popular té l'esmena 122, a l'article 148. El senyor Bauzà té la paraula per defensar-la.

El Sr. BAUZÀ: Sí, senyor President. Un estudi més aprofundit del tema ens indueix a retirar-la.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Moltes gràcies, senyor Bauzà. El senyor Camp ho té fàcil, només té unes esmenes per contestar; té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Entre altres coses perquè la facilitat de la rèplica de l'esmena 121, que ha defensat el senyor Ródenas, és, simplement, de posar atenció al redactat que actualment té la lletra b) de l'article 48,

quan es qualifica com a falta molt greu l'ocultació o l'alteració d'una prova amb la finalitat de perjudicar o d'ajudar l'encausat.

Per a nosaltres, perjudicar o ajudar, venint d'un agent de la policia, li hem de donar el mateix valor; és a dir, no tindria cap sentit que si fos per perjudicar un encausat, doncs, tingués una valoració determinada com a falta molt greu, però si s'hagués d'ajudar, doncs, no fos tan greu. Si el que es busca i es persegueix, la finalitat última que es persegueix és la fidelitat als fets, lògicament, no es pot, de cap manera, donar un tractament diferent a un que a l'altre.

Així mateix, les esmenes que ha fet referència també el senyor Ródenas..., nosaltres creiem que el text que contempla el Dictamen està molt més ajustat que no pas les argumentacions que ell mateix ha fet.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Procedim a les votacions d'aquest article.

Votarem conjuntament les esmenes del Grup Mixt: 121, 123 i 124.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes han quedat rebutjades per 1 vot a favor, 72 en contra i 5 abstencions.

A continuació es vota l'article 48, segons el Dictamen.

Vots a favor?

L'article 48 ha quedat aprovat per unanimitat.

(Pausa. L'I. Sr. Ródenas demana per parlar.) Sí?

El Sr. RÓDENAS: No he votat a favor, jo. (Pausa.)

El Sr. PRESIDENT: Doncs, és unanimitat menys un. (Remor de veus i rialles. Pausa.)

Són: 77 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

Article 49: esmena 127, del Grup Mixt. Senyor Sabanza?

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. És per diferenciar, perquè entenem que quan en la desobediència als superiors en l'exercici de les seves funcions s'ocasionés..., fos una desobediència que configurés un acte il·legal o atemptatori contra els drets fonamentals, entenem que això llavors hauria de passar a ser una falta molt greu.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. (Pausa.) L'esmena 128, qui reconeix la seva paternitat?

El Sr. RÓDENAS: Ja han estat defensades, senyor President: la 128 i la 129.

El Sr. PRESIDENT: 129.

El Sr. RÓDENAS: I aprofito aquest moment per retirar-les.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé. Doncs, queden retirades. Torn en contra a la 127: senyor Camp.

El Sr. CAMP I BATALLA: Simplement, senyor President, el text del Dictamen recull amb molta més fidelitat el que la mateixa esmena pretén.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Procedim, doncs, a la votació de l'esmena 127.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 5 vots a favor, 73 en contra i cap abstenció.

Es vota l'article 49, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 49 ha quedat aprovat per 75 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació es voten els articles 50, 51 i 53, que no tenen esmenes.

Vots a favor?

Aquests articles han quedat aprovats per unanimitat.

Passem a l'article 52: esmena 131, del Grup Mixt. El senyor Sabanza té la paraula.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. També, doncs, aquestes esmenes és per especificar quan serà obligatòria i no discrecional la separació del servei i entenem que sempre que es donin els supòsits de les faltes tipificades a l'article 48, apartats a), b), c), d) i u), i també en la denegació d'auxili quan comporti conseqüències irreparables serà obligada la separació del servei.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Torn en contra? (Pausa.) No hi ha torn en contra.

Procedim, doncs, a la votació d'aquesta esmena 131, de l'article 52.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 52, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 52 ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

Passem a l'article 54: esmena 132, del Grup Mixt; per a la seva defensa, té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Ródenas.

El Sr. RÓDENAS: Sí, gràcies, senyor President. Aquesta esmena és de supressió de l'últim paràgraf de l'apartat primer de l'article 54, que fa referència al procediment disciplinari. Diu en aquest article que no es poden imposar sancions per faltes greus o molt greus si no és en virtut de l'expedient instruït a aquest efecte. Nosaltres volem ampliar el tràmit d'instrucció de l'expedient també encara que siguin faltes lleus per motius de seguretat jurídica per a l'imputat o encausat en aquell moment.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. I la 135, senyor Ródenas? També és del Grup Mixt, que és un nou punt.

El Sr. RÓDENAS: Sí. Es retira en aquest moment, senyor.

El Sr. PRESIDENT: Retirada. Torn en contra? (Pausa.) Sí, el senyor Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. Perquè aquí el que es pretén assegurar en el text del Dictamen és que en aquests expedients no es produeixi indefensió i no es produeixi indefensió a partir del moment en què hi ha un tràmit d'audiència a l'interessat.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp.

Se sotmet a votació l'esmena 132, del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 1 vot a favor, 77 en contra i 2 abstencions.

A continuació es vota l'article 54, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 54 ha quedat aprovat per 79 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

A continuació se sotmet a votació l'article 55, que en aquest moment no té esmenes.

Vots a favor?

L'article 55 ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a l'article 56: esmena 137, del Grup Mixt. Senyor Ródenas, té la paraula.

El Sr. RÓDENAS: Sí, senyor President. Aquesta esmena ho és a l'apartat primer —la 137— de l'article 56, quan parla de la suspensió provisional quan s'ha encausat un policia. Nosaltres creiem que hauríem d'escurçar una mica els termes aquests fins, màxim, una durada de tres mesos, perquè en el Projecte crec que posa sis mesos i això representa un perjudici molt important de cara al funcionari policial quan, sobretot, està *sub iudice* i encara no s'ha definit el seu grau de culpabilitat.

En relació amb aquest article, també, a l'apartat tercer, diem nosaltres que hauríem d'afegir..., perquè podria donar-se el cas que a un policia local se li imputés un tipus de falta i després de fer totes les comprovacions, amb la instrucció de l'expedient adequat, realment aquest senyor fos innocent o no es declarés la seva culpabilitat. Llavors, nosaltres diem exactament: «donat el cas que l'expedient fos resolt en favor de l'agent, la corporació està obligada a l'abonament de les retribucions no pagades per la suspensió provisional i tornar l'agent al seu lloc de treball original, si s'escau». Amb això, lògicament, es vol recompensar, o almenys pal·liar tots els greuges que ha patit aquest agent.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ródenas. Torn en contra, el senyor Camp? (*Pausa.*) No fa torn en contra.

Per consegüent, passem a la votació d'aquesta esmena 137, a l'article 56.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions.

Es vota l'article 56, segons el Dictamen.

Vots a favor?

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, s'ha de votar l'esmena 139, encara del mateix article.

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT: Sí. Seguin, per favor. (*Pausa.*)

Es vota l'esmena 139, a l'article 56; esmena del Grup Mixt.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 2 abstencions.

Ara sí, ara es vota el 56, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest article 56 ha quedat aprovat per 77 vots a favor, cap en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'article 57, que no té esmenes.

Vots a favor?

Aquest article 57 ha quedat aprovat per unanimitat.

A continuació, es debat l'esmena 140, del Grup Mixt, que és la incorporació d'un nou article. El senyor Sabanza té la paraula.

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. La donaria per defensada.

El Sr. PRESIDENT: Doncs queda defensada. El senyor Camp no vol fer torn en contra? Doncs passem a la votació d'aquesta esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 75 en contra i 3 abstencions.

Passem a l'article 58, esmena 141, del Grup Mixt.

El Sr. RÓDENAS: Senyor President, retirem la 141 i la 142.

El Sr. PRESIDENT: Retirades la 141 i la 142. Moltes gràcies. Se sotmet ara a votació l'article 58, segons el Dictamen.

Vots a favor?

Aquest article ha quedat aprovat per unanimitat.

Passem a les disposicions addicionals. La primera, segona i tercera no tenen esmenes.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Senyor President, retiro l'esmena a la disposició transitòria quarta, i la podem votar conjuntament.

El Sr. PRESIDENT: Molt bé, però hi ha una esmena del Grup de CiU, a la Quarta: la 144. La vol defensar?

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. És per introduir en les funcions dels vigilants una de les funcions també previstes per a la policia..., per als agents de policia local, i que no estava recollida en el text del Dictamen.

Es planteja aquí que sigui també funció dels vigilants la de ser mitjancers en casos de conflicte entre particulars.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Passem, doncs, a votar, en primer lloc, l'esmena aquesta 144, del Grup de la majoria.

Vots a favor?

Aquesta esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Ara se sotmeten a votació les disposicions addicionals primera, segona, tercera i quarta. I cinquena i sisena. Totes les disposicions addicionals.

Vots a favor?

Aquestes disposicions addicionals han quedat aprovades per unanimitat.

Ara hi ha tres esmenes que pretenen incorporar noves disposicions addicionals: la 145, del Grup Popular... El senyor Bauzá té la paraula.

El Sr. BAUZÀ: Moltes gràcies, senyor President. La finalitat d'aquesta esmena és evitar que les actuals policies dependents de les diputacions provincials quedin fora de la regulació catalana de forces de seguretat i sotmeses exclusivament a la regulació estatal.

Aquest és el sentit de la nostra esmena i demanem el seu vot favorable.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Les esmenes 146 i 147, de l'Agrupació del CDS i d'Esquerra Republicana de Catalunya, queden decaigudes.

Es procedeix a la votació d'aquesta esmena 145, del Grup Popular... Ah!, torn en contra.

El Sr. CAMP I BATALLA: Senyor President, si em permet, hi ha diverses esmenes coincidents: la 145, la 146...

El Sr. GARCIA I SÁEZ: La 156.

El Sr. CAMP I BATALLA: I la 156. Si la Presidència ho cregués convenient podria fer la 156 ara, o acumular el torn en contra posteriorment,...

El Sr. PRESIDENT: Però això són transitòries.

El Sr. CAMP I BATALLA: Sí, però són idèntiques en tant que unes estan..., uns grups han plantejat fer-ho com a disposicions addicionals noves i uns altres grups ho han plantejat com a transitòries noves.

El Sr. PRESIDENT: Bé, doncs, faci el debat com vostè proposa.

El Sr. CAMP I BATALLA: Doncs sí, jo proposaria, en tot cas, senyor President, si la Presidència cregués convenient, que el Grup Socialista, que té l'esmena d'una transitòria nova, coincident amb el que s'acaba de defensar, doncs, pogués fer ara el torn a favor.

El Sr. PRESIDENT: Perfectament.

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, el senyor Lluís Garcia té la paraula.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Gràcies, senyor President. Efectivament, aquí el que es tracta és de regular una situació de transitorietat, per tant, entenem que des del punt de vista dispositiu és més adequat el que proposem nosaltres, malgrat el contingut idèntic del Grup Popular. Es tracta, fonamentalment, de mantenir una situació actualment vigent, és a dir, diu la nostra esmena: «Mentre no es compleixin les previsions de la Llei 5/86, de 4 d'abril, del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions Provincials, i les altres lleis d'organització territorial, les policies que depenen de les diputacions provincials continuïn exercint les funcions de policia administrativa i de custòdia d'edificis i instal·lacions provincials, i es regiran per allò que preveu aquesta Llei.» Es tracta d'habilitar, en aquest moment, en aquesta Llei, l'existència de les policies dependents de les diputacions provincials, de forma transitòria, efectivament, fins que no es produeixi el fet que la mateixa..., la nostra esmena defineix com a transitori, és a dir, la regulació d'allò que preveu la mateixa Llei del Règim Provisional de les Competències de les Diputacions.

Efectivament, existeix una situació actualment en vigor, i és que existeixen uns cossos determinats de policies de les diputacions; també ens hem assabentat que existeix una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que invalida el reglament d'organització fet per la mateixa Diputació d'aquest servei, i, per tant, res millor que aquesta Llei habiliti l'existència, reconegui l'existència de forma transitòria d'aquest cos, perquè estem en una situació, en tots els casos, òbviament, malgrat la possibilitat que la Diputació pugui recórrer aquesta sentència, d'indefinició i d'indefensió. Per tant, seria bo que aquesta Llei reconegui el fet que existeix aquest cos, li doni habilitació legal, malgrat que sigui de forma transitòria.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Garcia. El senyor Ramon Camp té la paraula.

El Sr. CAMP I BATALLA: Moltes gràcies, senyor President. Per fer el torn en contra a aquestes tres esmenes que, com deia el senyor Garcia ara, el que plantegen és que les diputacions puguin tenir cossos de policia. Ell ha parlat de «les diputacions», en plural, i el text també diu «les diputacions», en plural; de fet, l'única Diputació que en aquests moments té un cos que intenta assimilar-se al de policia és la Diputació de Barcelona, que, doncs, amb molt d'entusiasme, el 31 de maig de l'any 88 va aprovar un reglament de creació d'un cos de policia provincial. Això és el que el Tribunal Superior de Catalunya ha decretat nul —aquest reglament—, no ajustat a la constitucionalitat i, concretament, no ajustat a la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, que el senyor Garcia més d'una vegada ens ha dit a què ens havíem d'ajustar. L'article 51.3 d'aquesta Llei és el que determina que l'àmbit territorial de les policies locals és el municipi, no la província; per això també algunes de les argumentacions a què abans he fet referència en el terreny de les relacions entre municipis diversos.

Cohherentment amb tot això, el que s'escau aquí és recordar aquesta sentència del Tribunal Superior de Catalunya, d'1 de març de l'any 91..., 1 de març de l'any 91, exactament, i, per tant, en què determina molt clarament el que deia abans, de la nul·litat d'aquest reglament en funció de la impossibilitat que existeixin, que es reconegui en els ens provincials la potestat de crear veritables cossos de policia. És per això que creiem que aquesta Llei ha de mantenir una estructura en la línia del que es deia al començament del debat, de no proliferació de nous cossos de policia; queda molt clar que la policia local és la policia base a nivell d'ajuntaments, i en aquests ajuntaments que no tenen policia local hi haurà la figura dels vigilants, que se sumen tots els actuals vigilants, auxiliars..., diverses figures d'aquest tipus que existeixen actualment en municipis de Catalunya.

Una vegada més, per tant, anuncio el vot contrari del nostre Grup en aquestes tres esmenes que, com deia abans, estarien clarament en contra del model que aquí s'ha plantejat, en contra de la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat de l'Estat, i, en fi, per tant, en contra de la sentència del Tribunal Superior de Catalunya, que fa tres mesos ha dictat.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Ara, la senyora Secretària procedirà a donar lectura a unes esmenes tècniques que hi ha en aquestes disposicions transitòries.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: A la disposició transitòria primera, a la lletra d), una esmena tècnica de supressió de les paraules «o inspector». I a la disposició transitòria primera, al punt 2: «...que hi ha actualment en plantilles, que no reuneixin els requisits establerts en l'article 25.3, s'equiparen...»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Ara prego al senyor Garcia que m'aclareixi què passa amb l'esmena 151, socialista.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Doncs dono per retirades, l'1, la 2, la 3, la 4 i la 5.

El Sr. PRESIDENT: Aquestes les tenia. Molt bé. Esmena 148, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana. El senyor Carod-Rovira? A la disposició transitòria primera.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, moltes gràcies, senyor President, per permetre ara, en aquest moment, la defensa d'aquesta

esmena. Fa referència, com havia estat apuntat ja abans, a una voluntat de desmilitaritzar la terminologia referida als noms dels comandaments interns dels cossos de policia local, perquè entenem que, tot i tractar-se —com ja s'ha dit repetidament avui aquí— d'un cos armat, es tracta, al mateix temps, d'un cos civil, i creiem que aquesta és més adequadament la terminologia que hi escau.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies. Vol fer torn en contra, el senyor Camp?

El Sr. CAMP I BATALLA: Senyor President, abans ja hi he fet referència amb els mateixos arguments que ara hauria de repetir. Sí que recordar que la terminologia que utilitza el Dictamen és, com deia abans, la més homologable, però també hi ha una part nova, quan fa referència a la figura de l'intendent, la figura de l'intendent major i la figura del superintendent, que són els tres graus màxims de comandament.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. L'esmena 149, del Grup de la majoria, l'ha defensada?

El Sr. CAMP I BATALLA: Gràcies, senyor President. És un vot particular que el nostre grup va mantenir del treball en Comissió, i que fa referència al fet que els oficials existeixin en plantilles de més de cent agents..., més ben dit, els oficials que actualment estan en plantilles de més de cent agents, tinguin la nova nominació d'intendent. Tal com està en el Projecte, es va variar en Comissió a dos-cents cinquanta agents, i això pràcticament faria inviable que existís aquesta figura d'intendent, amb la utilització que és necessari que existeixi.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Camp. Procedim a les votacions de les disposicions transitòries. La primera: disposició transitòria primera; esmena 148, de l'Agrupació d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha quedat rebutjada per 3 vots a favor, 76 en contra i 3 abstencions.

A continuació es vota l'esmena 149, el vot particular del Grup de la majoria.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions.

Aquest vot particular ha quedat aprovat per 77 vots a favor, 2 en contra i 44 abstencions.

Ara es procedeix a la votació de la disposició transitòria primera segons el Dictamen.

Vots a favor?

La disposició transitòria primera ha quedat aprovada per unanimitat.

Ara la senyora Secretària procedirà a la lectura de les transaccionals que hi ha a la disposició transitòria segona i tercera.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Esmena transaccional a l'esmena 162, presentada com a nova disposició final, punt 2: «Les corporacions locals disposaran d'un termini de tres anys per a l'acompliment del que estableix l'article 26.2 referent a l'obligarietat que el cap del cos pertanyi, com a mínim, a l'escala executiva.»

I disposició transitòria tercera, esmena transaccional a les esmenes 96 i 97: «Els ajuntaments amb policia local a l'entrada

en vigor d'aquesta Llei poden convocar, en el termini d'un any, per una sola vegada, un concurs-oposició restringit per a l'accés a les places de policia local del personal de la corporació que durant més de tres anys hi hagi estat contractat per a complir tasques de vigilància, que hi estigui prestant serveis en fer-se la convocatòria i que li falti més de deu anys per a la jubilació forçosa.»

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Secretària. Procedirem a la votació d'aquestes dues transaccionals.

Vots a favor?

Aquestes dues transaccionals han quedat aprovades per unanimitat.

A continuació es voten totes les disposicions transitòries que no tenen esmenes. (*L'I. Sr. Garcia i Sáez demana per parlar.*) Sí?

El Sr. GARCIA I SÁEZ: Votació separada, senyor President, de la transitòria sisena.

El Sr. PRESIDENT: Doncs, es voten totes excepte la sisena.

Vots a favor?

Han quedat aprovades per unanimitat.

I ara es vota la disposició transitòria sisena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Aquesta disposició transitòria sisena ha quedat rebutjada per 81 vots en contra i 1 abstenció. (*Pausa.*)

Ara hi ha unes esmenes que pretenen unes noves disposicions transitòries del Grup d'Iniciativa, la 157...

El Sr. NUALART: Gràcies, senyor President. Agruparia l'esmena 157 i l'esmena 160.

(*L'I. Sr. Vice-president Primer substitueix el M. H. Sr. President en la direcció del debat.*)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

El Sr. NUALART: I fer notar, senyor Vice-president, que en l'esmena 157, on diu: «no és promulgui el Pla de Carrera Professional previst a l'article 34», ha de dir: «article 33». I a l'esmena 160, on diu: «el Pla de Carrera Policial a què fa esment l'article...», ha de dir també: «l'article 33.1».

Bé, nosaltres entenem, i les esmenes estan dirigides en aquest sentit, que ha de ser una llei del Parlament la que aprovi el Pla de Carrera Policial. I una vegada aprovat aquest Pla de Carrera Professional, entenem que el sistema d'accés a les diferents categories establertes en els articles 31 i 32 ha de ser vigent només fins al moment en què es promulgui aquest Pla de Carrera; després ha de ser el mateix Pla el que digui quins són els accessos a cada una de les diferents categories.

Gràcies, senyor Vice-president.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Correspon, ara, la defensa de l'esmena 158, de l'Agrupació Parlamentària d'Esquerra.

El Sr. CAROD-ROVIRA: Sí, senyor President. En la mateixa línia que en la indicada per l'il·lustre Diputat senyor Nualart, nosaltres entenem que, d'acord amb el model policial sòlid i rigorós, la defensa del qual ha estat feta aquest matí per l'il·lustre portaveu de la majoria senyor Ramon Camp, el Pla de Carrera Policial de Catalunya mereix el màxim rang institucional, de tal forma que estigui a l'alçada que exigeix un model —insisteixo— de la solidesa, del rigor i de l'ambició policial que ens plantejava el senyor Camp.

Per aquest motiu, cap lloc més adequat que aquest mateix hemicle per aprovar-hi, per llei del Parlament de Catalunya, aquest Pla de Carrera Policial de Catalunya.

Amb el permís de la Presidència, nosaltres retirarem l'esmena 161, la darrera de les que quedava a aquesta Agrupació Parlamentària.

Moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. L'esmena 159, del Grup Socialista; el senyor Garcia té la paraula.

El Sr. GARCIA I SÁEZ: S'ha dit pràcticament tot el que volia dir, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. El senyor Camp vol fer torn en contra en aquestes esmenes?

El Sr. CAMP I BATALLA: Sí, senyor President, perquè, seguint aquesta rigorositat que sembla que inspira les intervencions del senyor Carod-Rovira, dir-li que el Pla de Carrera Professional és una actuació que es preveu, en la qual es contemplarà la manera que s'ha de seguir la formació dels diversos cossos de policia local per permetre anar pujant de grau en funció d'uns estudis i en funció de les titulacions que s'han d'adquirir. Si els estudis i titulacions que s'han d'adquirir, que ha d'adquirir la policia local, que és un instrument, és una actuació purament instrumental —aquí la Llei ho preveu; més ben dit, el Dictamen preveu que sigui el Govern que determini això—, si això s'ha de fer per llei del Parlament de Catalunya, estem bloquejant un sistema molt poc..., amb molt poca rigorositat, en la línia del que plantejava el senyor Carod-Rovira.

L'esmena del senyor Carod-Rovira planteja un bloqueig total d'una cosa que ha de ser molt més flexible.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, senyor Diputat. Votarem, per tant, aquestes noves disposicions transitòries.

En primer lloc, la 157 i 160, del Grup d'Iniciativa per Catalunya.

Totes?, es poden votar totes? (*Pausa.*) Doncs, les votarem totes conjuntament.

Vots a favor, es posin drets si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquest conjunt de disposicions transitòries, de noves disposicions, han estat rebutjades per 22 vots a favor, 49 en contra i 3 abstencions.

Votarem ara el text del Dictamen de la disposició derogatòria i de les disposicions finals...

El Sr. CAMP I BATALLA: Senyor President, és que manca votar les esmenes aquelles que proposaven noves disposicions addicionals i una nova disposició transitòria que feia referència a un cos de policia provincial; concretament, la 145, la 146 i la 156.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 145, 146 i cent...?

El Sr. CAMP I BATALLA: 156.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 156, no; les altres creia que s'havien votat. D'acord.

Votarem, per tant, la 145, 146 i 156, que és també de nova disposició.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra, es posin drets.

Abstencions?

Les esmenes 145, 146 i 156 han estat rebutjades per 25 vots a favor, 50 en contra i 3 abstencions.

Ara sí, la disposició derogatòria i la disposició final primera i segona, text del Dictamen —no tenen esmenes.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

La disposició derogatòria i la disposició final primera i segona han estat aprovades per unanimitat.

La darrera esmena d'aquesta Llei és l'esmena 162 a una nova disposició final, d'Iniciativa per Catalunya.

Per defensar-la, senyor Nualart... (*Veus de fons.*) Ha estat transaccionada, es veritat.

Per tant, correspon votar ara, en tot cas, l'exposició de motius i el títol de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius i el títol de la Llei han estat aprovats per unanimitat.

Correspon ara el torn d'explicació de vot.

No havent-se demanat explicació de vot, passem al punt tercer de l'ordre del dia, debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost sobre la Proposició de Llei de Modificació de la Llei de Sindicatura de Comptes i de les esmenes i vots particulars reservats per defensar en el Ple.

La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Algun membre del Consell Executiu...? Algun membre de la Comissió...?

Passem ja, per tant... Vull advertir que, d'acord amb l'article 111, aquesta Llei té una votació final —per a coneixement dels senyors diputats—; per tant, que estiguin amatents a aquesta votació final que farem després del debat.

Correspon ja, per tant, la defensa de la primera esmena en aquesta, que és l'article primer, esmena primera, del Grup Socialista.

El senyor Martí Carnicer té la paraula per defensar aquesta esmena.

Proposició de Llei de Modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes

El Sr. CARNICER: Senyor President, crec que hi ha una primera transaccional d'una sèrie de transaccionals que ens anirem trobant en aquesta Llei que el portaveu de la majoria deurà fer arribar.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Doncs, aquesta Presidència reclama aquesta transaccional, per favor, a l'article primer (*Pausa.*)

Passarem ara a l'esmena número 2, d'Iniciativa per Catalunya.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Sí, gràcies, senyor President. En un sol torn, per explicar la nostra intenció de vot pel que fa a l'esmena número 2, la 7, la 12, la 18, la 25, la 27, la 33, la 35 i la 39.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Torni a repetir, si li plau. L'11...

El Sr. RIERA I GASSIOT: Són totes les esmenes d'Iniciativa per Catalunya: la 2, la 7, la 12, la 18, la 25, la 27, la 33, la 35 i la 39, si no m'he errat a l'hora de recomptar-les.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Molt bé, gràcies, senyor Diputat.

El Sr. RIERA I GASSIOT: Totes aquestes esmenes tenien sempre un redactat idèntic i un mateix sentit; es proposava la supressió de tot el text de l'article. La raó és perquè ens semblava més interessant el text anterior que el text que aquesta Llei pretenia modificar.

Com que se'ns ha dit que hi ha un seguit de propostes, en concret, una proposta important d'una futura Llei de funcionament de la Sindicatura de Comptes, que permetrà de resoldre alguns dels inconvenients que veïem nosaltres en aquesta modificació de la Llei, creiem més prudent d'esperar aquesta futura llei de funcionament, i retirarem totes les nostres esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, illustre senyor Diputat. Correspon ara l'esmena tercera i quarta, del Grup Socialista, en aquest article primer, que també aquesta Presidència...

El Sr. CARNICER: No, no, senyor President...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, no; a l'article tercer.

El Sr. CARNICER: Aquesta no. Senyor President, al moment de plantejar les esmenes que el Grup Socialista havia de fer en aquesta Llei, el Grup es va plantejar que hi havia dues possibles actituds a prendre: una possible actitud prenia com a referència únicament la sentència del Tribunal Constitucional, i per tant el que feia era un conjunt d'esmenes que l'única motivació que tenien era deixar l'antiga Llei estrictament adaptada a la sentència que ens donava el Tribunal Constitucional.

Aquesta esmena número 3 és una d'elles, i el que passa és que en la negociació que hi ha hagut sobre aquesta Llei i sobre les esmenes del Grup Socialista, finalment, s'ha optat per l'altra via que també en un altre conjunt d'esmenes el Grup Socialista havia previst, que és la d'entrar a discutir, si més no, algun o alguna de les qüestions que calia plantejar i que valia la pena modificar. És per això que algunes d'aquestes esmenes han quedat, diríem, obsoletes en el sentit que no tenen sentit, i són les que passaria a retirar, senyor President. Corresponen als números d'ordenació del Dictamen de Comissió números 3, 13, 19, 34, 37, 40, 43 i 53.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Fer repetir: el 3, el 13, 19...

El Sr. CARNICER: 34, 37, 40, 43 i 53.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Totes aquestes les dona per defensades?

El Sr. CARNICER: Per retirades, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per retirades. Perfecte. Moltes gràcies, illustre senyor Diputat.

Correspon ara, per tant, ja, a la votació, primer, de l'esmena transaccional que tot seguit la Il·lustre senyora Secretària procedirà a la seva lectura.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: L'article 2 incorpora un punt 2 redactat de la manera següent: «També serà funció de la Sindicatura de Comptes qualsevol altra que li sigui delegada pel Tribunal de Cuentas i acceptada segons es preveu a l'article 15».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Senyor Martí Carnicer, l'esmena número 4 o 6 del Dictamen s'ha de votar, perquè almenys en la relació que vostè ha referit no... (*L'I. Sr. Carnicer s'aixeca per parlar.*) Digui, digui.

El Sr. CARNICER: Senyor President, aquesta esmena crec que té una transacció que correspon al seu primer apartat...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Esmena número 4, a l'article tercer, segon apartat.

El Sr. CARNICER: Exacte.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: És aquesta?

El Sr. CARNICER: És aquesta.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Llegeixi aquesta esmena, si li plau.

El Sr. CARNICER: I després, amb el permís del senyor President, defensaré el tercer apartat.

La Sra. SECRETÀRIA TERCERA: Article 3.2, quedarà redactat: «La Sindicatura de Comptes s'organitzarà d'acord amb la seva Llei de funcionament».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: En tot cas defensi, senyor Martí Carnicer, el tercer apartat.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. Per manifestar inicialment el nostre acord a la transacció, i així mateix per defensar el tercer apartat de l'esmena número 4, que aprofitaria per defensar conjuntament amb l'esmena número 42 del Dictamen de Comissió.

Aquestes dues esmenes tenen per missió retornar la Sindicatura al que nosaltres entenem que ha de ser la seva situació dins de l'organigrama institucional, i també tant en aquest cas amb dues referències molt concretes: el seu encaix pressupostari i el seu encaix amb relació a tota la temàtica de personal.

Entenem que la seva situació s'ha de configurar com la d'un organisme dependent del Parlament i que, per tant, la seva normativa, la normativa que li és escaient, és la que correspon també a aquest Parlament.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per tant, votarem aquesta esmena transaccional. O vol fer un torn en contra a aquesta part?

El Sr. COLL I BERTRAN: No, no, més aviat el que voldria és posicionar-nos a favor tant del que fa referència a on s'ubica el pressupost de la Sindicatura de Comptes com el que fa referència al fet que el personal, d'ara endavant, doncs, depengui dels estatuts i del règim d'ordre i del Govern interior del Parlament de Catalunya en lloc de la funció pública general.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Votarem ara aquesta transacció.

Vots a favor. Sisplau, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Votaríem ara el text del Dictamen de l'article 1, si no hi hagués inconvenient, senyor Martí Carnicer?

El Sr. CARNICER: Senyor President, si s'ha votat la transacció, jo entenc que l'apartat tercer de l'esmena no es deu haver sotmès a votació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No cal votar, no, no. Ja anava a dir «en allò que no ha estat modificat». No?

El Sr. CARNICER: Senyor President, correspondria votar l'apartat tercer de l'esmena número 4.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: L'apartat tercer de l'esmena número 4. Doncs, apartat tercer de l'esmena número 4.

Vots a favor —el que ha defensat el senyor Martí Carnicer.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

L'apartat tercer aquest ha estat aprovat per unanimitat.

Podríem passar ara, senyor Coll, senyor Martí Carnicer, a la votació del text del Dictamen corresponent als articles 1 i 2, perquè després, abans del tercer, hi ha nous articles que potser fóra bo defensar-los primer, abans de passar a la votació de l'article tercer.

Per tant, de l'article 1 i l'article 2, el text del Dictamen en allò que no ha estat modificat per les transaccionals.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article primer i segon han estat aprovats per unanimitat.

Correspon la defensa dels nous articles, les esmenes 5 i 6 del Dictamen, o vuitena i novena de l'informe de ponència, del Grup Socialista. Senyor Martí Carnicer, té la paraula per defensar-les.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. Una altra de les òptiques que en la negociació que s'ha mantingut ha canviat és com s'ha de regular el futur de la Sindicatura de Comptes. En la modificació inicial que va sortir del Dictamen de Comissió, aquesta es regulava a partir d'una llei de règim interior, situació amb la qual nosaltres manteníem una clara discrepància en tant que enteníem que això condicionava excessivament l'organització del conjunt de la Sindicatura i la nostra posició era per estar per una llei de funcionament que em sembla que és el que està previst en la normativa i el que considerem més escaient.

L'acceptació per part de la majoria d'aquesta tesi, que vindrà reflectida en un conjunt de transaccions que anirem veient, també fa que un altre tipus d'esmenes que nosaltres havíem plantejat, que eren coherents, o que intentaven ajustar-se al marc de la Llei de Règim Interior en la mesura que significava una organització i que aquesta organització comportava unes modificacions —modificacions que nosaltres esmenàvem—, també fa que en aquest moment anunciï a la Presidència la retirada de les esmenes números 5, 6, 17, 21...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Del text del Dictamen o...?

El Sr. CARNICER: Sempre de l'ordenació del Dictamen de Comissió. La 5, la 6, la 17...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 5 i la 6 ja han estat...

El Sr. CARNICER: Senyor President, són els dos nous articles que estem discutint ara, del Dictamen de Comissió. La 5, que...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 5 i 6, val, d'acord, sí. Retirades.

El Sr. CARNICER: La 5, la 6, la 17, la 21, la 22, la 23, la 31, la 32 i la 51. Queden retirades, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Passem ja a la discussió de les esmenes a l'article tercer, ja que han estat retirades d'aquests nous articles. Queda l'esmena número 8, del Grup Socialista.

El Sr. CARNICER: Senyor President, crec que hi ha una transacció entre la 8, 9 i 10.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: A l'article tercer, 8, 9 i 10, transacció. Senyor Ramon Camp, vol llegir, sisplau?

El Sr. SECRETARI PRIMER: Article 6.1. Es proposa el següent redactat: «La Sindicatura de Comptes compleix la funció fiscalitzadora mitjançant informes o memòries que, una vegada aprovades pel Ple, juntament amb les alegacions i justificacions que haguessin pogut presentar els ens fiscalitzats, s'exposaran formant part d'una memòria que la Sindicatura remetrà anualment al Parlament perquè aquest la publiqui íntegrament al *Butlletí Oficial del Parlament* i l'aprovi, si s'escau, tot trametent-la al Govern de la Generalitat, el qual n'ha de disposar la publicació de les resolucions en el *Diari Oficial de la Generalitat*, un cop aprovades pel Parlament».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

Sotmetem a votació aquestes tres esmenes transaccionals.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes tres esmenes han estat aprovades per unanimitat. Correspon votar ara el text del Dictamen de l'article tercer en allò que no ha estat esmenat.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article tercer ha estat aprovat per unanimitat.

El nou article, nou article que és l'esmena número 11 també ha estat transaccionada juntament amb el nou article corresponent a l'esmena número 16.

Demanaré al senyor Secretari que tingui l'amabilitat de llegir aquesta transacció.

El Sr. SECRETARI PRIMER: L'article 103 de la Llei 6/1984, de 5 de març, de la Sindicatura de Comptes, quedarà redactat com s'indica a continuació: «En tots els informes o en les memòries, la Sindicatura de Comptes hi ha de fer constar les informacions, els abusos o les pràctiques irregulars que haurà observat, i indicar la responsabilitat en què, a criteri seu, s'hagués incorregut i les mesures per exigir-la».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Aquestes són la 11 i la 16, i potser fóra bo que també ara es llegís l'esmena 14 i 15, que també és una transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Al final de l'article 8.2, afegir el següent: «que s'haurà d'aprovar d'acord amb el que determina el Reglament del Parlament».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per tant, sotmetrem a votació aquestes esmenes transaccionals que després ens permetran votar el text del Dictamen de l'article 4. Haurien quedat totes fora i només quedarien aquestes transaccionals.

Vots a favor d'aquestes transaccionals, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes transaccionals han estat aprovades per unanimitat.

Correspon votar el text del Dictamen de l'article quart, llevat en allò que ha estat modificat per aquestes transaccionals.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article quart ha estat aprovat per unanimitat.

Votaríem ara l'article cinquè, que no té esmenes.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article cinquè ha estat aprovat per unanimitat.

Article sisè. L'esmena 18 ha estat retirada; l'esmena 19, del Grup Socialista, per defensar-la té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Senyor President, no per defensar la 19, que ha estat retirada, sinó la 20, de la qual retiraria el primer apartat de supressió, el que textualment diu: «als que fa referència l'article 6», i així mateix, també la modificació, amb què l'esmena quedaria viva en la part de modificació que diu: «en la forma que regularà la Llei de Règim Interior», que és de supressió, de suprimir aquest paràgraf.

Igualment la defensaria conjuntament amb les esmenes 38 i esmenes 41, que el que fan és substituir l'expressió de la «Llei de Règim Interior» per la «Llei de Funcionament», d'acord amb les manifestacions que ja he fet en l'anterior intervenció.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per torn en contra?

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, no és un torn en contra, sinó que és un torn a favor, perquè ja hem comentat anteriorment, doncs, que enteníem que el que s'havia de fer era trametre a una futura llei de funcionament totes aquestes qüestions que no s'arriben a regular per aquesta Llei i que convé determinar amb una certa precisió. Llavors, per tant, estem d'acord a votar a favor aquesta part que queda viva de l'esmena número 20, l'esmena 38 i també l'esmena número 41.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per tant, votarem aquesta part que diu: «En la forma en què regula la Llei», etcètera, que és l'única que ha quedat viva, retirada l'altra part de l'esmena.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta part de l'esmena ha quedat aprovada per unanimitat.

Votaríem tot seguit, per tant, el text del Dictamen de l'article sisè en allò que no ha estat modificat.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'article sisè ha estat aprovat per unanimitat.

Podem votar l'article setè, ja que les esmenes han estat retirades —les dues esmenes.

Vots a favor, es posin drets?

Vots en contra?

Abstencions?

L'article setè ha estat aprovat per unanimitat.

A l'article vuitè hi havia una esmena, la 24, que ja ha estat defensada... No!, perdó, que tinc una transaccional. Hi ha una transaccional a l'article vuitè, que demanaré a l'Il·lustre senyor Secretari que la llegeixi.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Article 14 c). Quedaria redactat de la següent manera: «Elaborar l'avantprojecte de pressupost de la Sindicatura i trametre'l al Parlament de Catalunya perquè el prengui en consideració.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Votarem aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Text del Dictamen, de l'article vuitè en allò que no ha estat modificat per la transacció, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta... El text del Dictamen de l'article vuitè ha estat aprovat per unanimitat.

Resta la defensa de l'esmena 26, del Grup Socialista. El senyor Martí Carnicer té la paraula.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. L'esmena 26 i l'esmena 28 són, si els meus comptes no van errats, les dues úniques esmenes en les quals no ha estat possible assolir un acord amb la majoria.

Aquesta... La proposta de modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes, que ens ha proposat la majoria, en aquestes..., en aquests articles, que són l'article 15 i l'article 16, si mal no recordo, el que fan és distribuir les funcions entre el Síndic Major i la Comissió de Govern. I en relació amb l'anterior Projecte de Llei es produeix el que nosaltres podríem anomenar una centralització, en mans del Síndic Major, d'un conjunt de funcions, cosa que ens sembla a nosaltres que la dinàmica que ha tingut el funcionament de la Sindicatura, en el temps que porta de funcionament, en cap cas —en cap cas— justifica que s'hagi pres aquesta mesura i a nosaltres —crec— ens ve bé, per dir-ho d'alguna manera, que les funcions quedin en la mateixa situació que estaven en l'anterior Llei.

Per tant, mantenim les esmenes 26 i 28, en el que fa referència a aquest tema, i això vol dir que de l'esmena 26 retirariem l'apartat primer i mantindríem l'apartat segon, i l'esmena 28 la mantenim en la seva totalitat. Aquesta és la nostra posició davant d'aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Per a un torn en contra, el senyor Coll té la paraula.

El Sr. COLL I BERTRAN: Bé, ja ha anunciat el ponent socialista que, efectivament, en aquest tema no ens hem posat d'acord; és un tema que, al nostre entendre, és molt de to menor. Efectivament, el que es tracta és de discutir on s'ubiquen una sèrie de competències més de tipus administratiu que d'altre tarannà i bé, doncs, hem pensat que valia la pena centralitzar-ho en la figura del Síndic Major i del que es tractava, precisament, és que quan els síndics actuen d'una manera col·legiada, doncs, entrin més en qüestions més estrictament pròpies de la seva tasca i deslliurar-los, precisament, d'aquestes altres, d'aquest caire més administratiu o de funcionament intern.

Aquest és el motiu del canvi; està basat, doncs, en l'experiència de funcionament de la Sindicatura durant aquests anys i pensem que, en qualsevol cas, doncs, no, no ha de crear cap mena de distorsió.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Votarem, per tant, aquesta esmena ja que correspon a l'article 9, en allò que resta, ja que ha estat retirada..., l'apartat primer i segon. L'apartat primer, sí; sí, perquè si fos el segon, desapareixeria tota l'esmena.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 18 vots a favor, 58 en contra i 1 abstenció.

Text del Dictamen de l'article 9.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen ha estat aprovat per 59 vots a favor, cap en contra i 18 abstencions.

Correspon ara la defensa de l'esmena 27, del Grup d'Iniciativa per Catalunya o considera que són totes, no?, que han estat retirades. Per tant, també està retirada.

Correspondria ara votar l'esmena 28, del Grup Socialista, que ha estat anteriorment defensada.

Vots a favor, es posin drets, per favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena número 28 ha estat rebutjada per 19 vots a favor, 58 en contra i 2 abstencions.

Votarem ara el text del Dictamen de l'article 10.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 10 ha estat aprovat per 60 vots a favor, cap en contra i 19 abstencions.

Passem ja a l'article 11; hi ha una esmena a defensar i una transaccional: l'esmena número 29, del Grup Socialista. La dona per retirada o defensada?

El Sr. CARNICER: Senyor President, la 29 és del Grup d'Iniciativa per Catalunya i em sembla que la deu haver retirat. I a la 30 hi ha una transacció.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Perdoni, aquí jo tenia anotat que era del Grup Socialista, per això no l'havia retirada.

La transaccional a l'esmena número 30, senyor Secretari, tingui l'amabilitat de llegir-la.

El Sr. SECRETARI PRIMER: «Article 16 bis.1. La Sindicatura s'organitza en set departaments, al capdavant de cadascun dels quals hi ha un síndic. 2. La distribució interna de les tasques de cada Departament és establerta per la Llei de Funcionament.»

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Sotmetem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Votarem ara els articles... (*Remor de veus.*) Tenint en compte que aquesta esmena transaccional crec que substitueix tot el text del Dictamen, no caldria votar el text del Dictamen de l'article 11; votariem, en tot cas, el 12 i el 13, ja que les esmenes han estat retirades.

Text del Dictamen de l'article 12, 13 i 14, sí, perquè fins a la 15 no hi ha la transaccional.

Per tant, 12, 13 i 14, vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen dels articles 12, 13 i 14 han estat aprovats per unanimitat.

A l'article 15 hi ha una esmena transaccional, que demano al senyor Secretari que tingui l'amabilitat de donar-hi lectura.

El Sr. SECRETARI PRIMER: Es proposa suprimir de l'article 20.1 la referència «en nombre màxim de set».

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Sotmetem a votació aquesta esmena transaccional.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta esmena transaccional ha estat aprovada per unanimitat.

Text del Dictamen, de l'article 15, es posin drets, si us plau, els que votin a favor.

Els que votin en contra que facin el mateix.

Els que s'abstinguin?

Per tant, la transaccional 36 ha estat..., aquesta transaccional a l'article... Perdó, el text del Dictamen de l'article 15 ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara votar l'esmena defensada número 38, del Grup Socialista.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena número 38 ha estat aprovada per unanimitat.

Text del Dictamen de l'article 16, llevat allò que ha modificat aquesta esmena.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Aquesta..., l'article... El text del Dictamen de l'article 16 ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon votar l'article 15 bis del Dictamen, que no havíem votat anteriorment.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'article 15 bis del Dictamen ha estat aprovat per unanimitat.

Correspon ara votar l'esmena 41, que és l'única que resta de l'article 17, que és una esmena del Grup Socialista.

Vots a favor d'aquesta esmena, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

L'esmena 41, del Grup Socialista ha estat aprovada per unanimitat.

Correspon votar el text del Dictamen llevat allò que no ha estat modificat per aquesta esmena.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article dissetè ha estat aprovat per unanimitat.

Hi ha una esmena d'un nou article, que és l'esmena 42, del Grup Socialista, que aquesta Presidència considera que s'ha de defensar o la dóna per retirada? Ha estat defensada?

El Sr. CARNICER: Ha estat defensada, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Defensada. Doncs, per tant, la votarem.

Esmena 42, que correspon a un nou article.

Vots a favor, es posin drets.

Vots en contra?

Abstencions?

Per tant, l'esmena corresponent en aquest nou article ha estat aprovada per unanimitat.

Correspondria ara l'esmena 43, a l'article 18, del Grup Socialista. Per defensar-la... Ha estat retirada.

Per tant, podem votar el text del Dictamen de l'article 18.

Vots a favor, es posin drets, si us plau.

Vots en contra?

Abstencions?

El text del Dictamen de l'article 18 ha estat aprovat per unanimitat.

A un nou article hi ha l'esmena 44, que no la tinc ni per defensada ni per retirada. En tot cas, els agrairia que m'ho aclarissin: si l'esmena 44, del Grup Socialista, és una esmena d'addició... La defensa ara el senyor Martí Carnicer.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. Defensaré conjuntament la 44, la 45, la 46 i la 47.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: La 45 havia estat retirada.

El Sr. CARNICER: Perdó, senyor President. Jo, en les meves notes, no la tinc retirada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: No, no. Si vostè ho diu, d'acord.

El Sr. CARNICER: En les meves notes no la tinc anotada.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: 44, 45, 46...

El Sr. CARNICER: I 47.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies.

El Sr. CARNICER: Són les esmenes que fan referència a les disposicions transitòries i, per tant, a les esmenes..., als canvis que cal introduir en aquestes disposicions transitòries, per fer-les coherents amb el que en el Dictamen que ha sortit en aquest moment o que sortirà..., en la Llei que sortirà aprovada d'aquest Ple, relacionades sempre amb el tema de la Llei de Funcionament de la Sindicatura, així com la supressió de les disposicions transitòries, segona i tercera de l'antiga Llei que, evidentment, no tindria cap sentit mantenir-les. Gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Coll.

El Sr. COLL I BERTRAN: Bé, com diu el senyor Martí Carnicer és una qüestió purament tècnica. Es tracta de derogar les disposicions transitòries de la Llei vella i d'introduir-ne, doncs, una de nova la qual digui, simplement, que les normes de règim interior regulen la responsabilitat disciplinària del Síndic Major i dels síndics. Lògicament, no hi estem d'acord.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. El senyor Martí Carnicer, si desitja defensar els nous articles 48, 49 i 50 o separatament o com us sembli oportú.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. 48, 49, 50...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: I 52.

El Sr. CARNICER: ...i 52, que són...

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ...la resta d'esmenes.

El Sr. CARNICER: Una mica les esmenes que resten en aquest moment per defensar, i que corresponen a les adaptacions, en aquest cas, de les disposicions finals, també, de l'antiga Llei, per fer-les coherents amb la Llei que estem aprovant en aquest moment.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per a un torn en contra, el senyor Coll. Desitja fer un torn en contra? *(Pausa.)* Per tant, ja...

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: ...sotmetrem a votació... El senyor Coll fa un torn en contra.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, sí que vull fer un torn en contra. Perdó, només una pregunta al senyor Martí Carnicer. La primera part de l'esmena 52, l'ha retirat? *(Pausa.)*

El Sr. CARNICER: No recordo si ho he explicitat; però, en qualsevol cas, si no hi ho he fet, ho faig en aquest moment, modificar el primer apartat de l'esmena 52. Sí, senyor, sí.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Modificar? O retirar?

El Sr. CARNICER: Retirar, retirar l'apartat que es refereix a la modificació.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: A l'exposició de motius; correspon a l'exposició de motius.

El Sr. COLL I BERTRAN: Sí, senyor. Val. Llavors, vist això, nosaltres votarem a favor la segona part, que és la part de supressió, i també l'esmena 49 i 50, que són les que estableixen les noves disposicions finals, que parlen de com s'articula la presentació al Parlament de la Llei de Funcionament, i com es regulen en les normes de règim interior aquesta Llei, mentre no sigui presentada, i lògicament també la 48, que és la que elimina la disposició final, que queda substituïda.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Per tant, podríem votar totes aquestes esmenes conjuntament; és a dir: la 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50 i 52, perquè la 52 ja s'ha anunciat... O prefereix votar la 52 a part? *(Pausa.)* I la 52, perquè la part que hi havia objecció ha estat retirada, i per tant es pot votar conjuntament.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

Aquestes esmenes, conjunt d'esmenes, han estat aprovades per unanimitat.

Correspon votar ara l'exposició de motius i el títol de la Llei.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

L'exposició de motius i el títol de la Llei han estat aprovats per unanimitat.

Tinguent en compte que aquesta Llei necessita un quòrum especial, aquesta Presidència suspèn per dos minuts la sessió, tocaran els timbres, i votarem el conjunt de la Llei.

Se suspèn la sessió i es reprendrà d'aquí a dos minuts.

(La sessió se suspèn a les vuit del vespre i tres minuts i es repren a les vuit i quatre minuts.)

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Es reprèn la sessió.

Votació final del conjunt del text d'aquesta Llei.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

La Llei, la Proposició de Llei sobre Modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes i les esmenes corresponents han estat aprovades per unanimitat, és a dir, per 84 vots.

Correspon ara l'explicació de vot. El senyor Martí Carnicer té la paraula.

Silenci, sisplau!

El Sr. CARNICER: Senyor President, senyores i senyors diputats, molt breument, i segurament tan sols per fixar la posició, que de vegades la rapidesa de les votacions podria haver..., o podria no haver permès que es pogués copsar el sentit polític d'aquestes.

La Sindicatura de Comptes, el seu funcionament ha estat sempre, per part del nostre Grup, i també per part de la majoria de la Cambra, un tema que s'ha volgut regular amb el màxim de consens possible, amb el màxim d'acord, perquè entenem que aquest és un organisme que dimana del mateix Parlament, i que calia, que cal, que és necessari aquest consens.

En plantejar aquesta modificació de la Llei de la Sindicatura per adaptació a la sentència del Tribunal Constitucional, corríem el perill, en algun moment, que aquest consens s'hagués trencat i que, aquest acord que s'havia anat mantenint al llarg del funcionament de la Sindicatura, des del moment de la seva creació, i que ha permès conformar una institució que ha fet creïbles les seves actuacions, ha fet creïbles els seus informes, a partir dels raonaments tècnics, a partir de la seriositat dels seus treballs, corríem —ho repeteixo— el perill que, en aquests moments, a partir de la modificació d'aquesta Llei, això no s'hagués continuat mantenint.

Sortosament, en els darrers moments ha estat possible recompondre aquest acord, i ha estat possible fer-ho mercès al treball de la majoria parlamentària, al treball, evidentment, de l'honorable Conseller, i al treball de tots plegats, que han permès trobar aquells punts d'acord que avui puguem continuar dient que la Llei de la Sindicatura, el funcionament de la Sindicatura continua essent un tema de consens de tota la Cambra.

Crec que tots ens hi hem deixat un tros, com és normal en els acords, en els pactes. El nostre Grup, del conjunt d'esmenes que ha presentat, de les quasi cinquanta esmenes que mantenia vives en aquest plenari, un terç han estat votades per la majoria, un terç han estat transaccionades i un terç les hem retirat. Crec que això mostra, d'alguna manera, l'equilibri, l'equilibri suficient que ha fet possible, que ha permès que puguem continuar mantenint aquest consens. I és per això que nosaltres ens felicitem d'haver pogut assolir aquest acord, i ens felicitem de poder continuar mantenint el consens a l'entorn de la Sindicatura de Comptes, perquè creiem que això és el millor que podem fer en relació amb aquesta Institució i és el millor que podem fer en relació amb els treballs pressupostaris que després tenen el seu control per part d'aquest organisme.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Algun altre grup? L'il·lustre Diputat senyor Coll té la paraula per fer la corresponent explicació de vot.

El Sr. COLL I BERTRAN: Bé, pujo a la tribuna només —entenc que és molt tard, i per tant ho faré molt curt— per valorar aquesta Proposició de Llei de Modificació de la Llei de la Sindicatura de Comptes que acabem d'aprovar amb aquest consens realment important, bàsicament, entre el Grup Socialista i el Grup de Convergència i Unió, que han sigut els dos artífexs de la novetat.

Hi ha..., hi havia, vaja, dues qüestions a tenir en compte en el moment de la presentació de la Proposició de Llei: una, l'adaptació a la sentència del Tribunal Constitucional de l'any 89, que requeria una sèrie de modificacions, i una altra, doncs, recollir l'experiència de funcionament des de l'any 84 i, per tant, fer també una sèrie d'adaptacions de tipus més funcional.

Això és el que hem fet. Jo vull destacar una sèrie d'aspectes que s'han vist —no sé si han passat desapercebuts— durant el debat d'aquesta tarda, que són, doncs, la introducció o, més ben dit, la concreció que cal una llei de funcionament, que properament el Govern portarà al Parlament abans de sis mesos, tal com acabem d'aprovar. Hem definit millor —jo ho penso—, doncs, tot el tema de la publicitat que ha d'envoltar l'informe anual que presentarà la Sindicatura, hem resituat el règim de personal en el context del que és estrictament el personal del Parlament; hem donat un estatus al pressupost, que creiem més adequat del que tenia fins ara, i sobretot, hi ha dues qüestions que poden haver quedat desapercebudes perquè no han sortit d'una manera clara en el debat, però que em sembla que són molt importants: una és que, d'ara endavant, la Sindicatura treballarà durant tot l'any fent informes i fent dictàmens, però no els portarà al Parlament d'una manera periòdica, doncs, com venia fent fins ara, cada mes, cada dos mesos, sinó que recollirà tot aquest material i el presentarà com un informe únic a final d'any. Aquest és un canvi molt important; jo penso que és el més important de tots els que introdueix..., d'entre tots els que introdueix aquesta Proposició de Llei.

L'altra és que s'estableix un ordre intern dintre de la Sindicatura, de manera que es creen set departaments al front de cada un dels quals hi ha un síndic, que s'hauran de repartir les diferents tasques o, més ben dit, els diferents agents objecte de la fiscalització dels diferents entitats i organismes objectes de la fiscalització de la Sindicatura.

Aquests dos elements, que ens semblen molt importants, que són claus en la nova lectura de la Llei, doncs, no han aparegut tant en aquest debat perquè, d'alguna manera, han estat acceptats pel Grup Socialista, i la pila d'esmenes que han estat retirant han permès que això es quedés concretat d'aquesta manera. Jo no m'havia fixat en aquest tema dels terços que ha dit el senyor Carnicer: efectivament, un terç de les esmenes que havia presentat l'oposició han estat retirades, un altre terç han estat votades per la majoria parlamentària i un altre terç han estat transaccionades.

És, em sembla, doncs, una tasca de consens important, i jo penso, simplement, que ens n'hem de felicitar.

Res més, i moltes gràcies.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies. Algun altre grup desitja fer explicació de vot? *(Pausa.)* No sent així, passem al quart punt de l'ordre del dia: presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català dels Serveis a la Tercera Edat, presentada per l'il·lustre Diputat senyor Joan Sabanza.

Prèviament, aquesta Presidència voldria indicar als il·lustres diputats una carta que ha adreçat a aquesta Presidència el Conseller honorable senyor Comas, que diu: «Us prego que excuseu la meua absència davant dels membres del Parlament el dia 26 d'enguany, motivada per l'assistència, juntament amb altres membres del Departament que titulo, a la Primera Conferència sobre Política Social de les Quatre Regions Motor d'Europa, que se celebrarà els propers dies 24, 25 i 26.»

Correspon ja el torn de defensa d'aquesta Proposició de Llei, que el fa l'il·lustre Diputat proposant, senyor Sabanza.

Presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català dels Serveis a la Tercera Edat

El Sr. SABANZA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, l'actualitat política dels últims temps a Catalunya ha girat, desgraciadament, massa cops a l'entorn dels vells, a la tercera edat.

No cal ni recordar els problemes de les residències, de les pensions, de l'assistència domiciliària, de rebuig en alguns casos, i més ara, que s'apropa l'estiu i que hi ha cases i famílies a les quals, per anar de vacances, els fan nosa el gos o el gat o l'avi.

Aquest és, per tant, un problema que ens afecta en major o menor grau a tots, i avui, els diputats d'Esquerra Catalana volem fer la nostra particularitzada aportació per intentar resoldre —o si més no, facilitar— l'actuació de l'Administració per millorar els problemes d'aquest important col·lectiu amb la presentació de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat i, si ho estimen oportú, la seua presa en consideració.

La Proposició que posem a la seua consideració es fonamenta, per a la creació d'un institut català de serveis a la tercera edat, en allò que preceptua l'article 8 de l'Estatut, que estableix que els ciutadans de Catalunya són titulars dels drets i deures fonamentals establerts en la Constitució, i l'article 50 de la Constitució, on diu que els poders públics garantiran, amb independència de les obligacions familiars, el seu benestar mitjançant un sistema de serveis socials que atendran els seus problemes específics.

Amb la creació de l'ICSTE es dona compliment, doncs, a l'imperatiu legal pel qual els poders públics han de promoure el benestar dels ciutadans durant la tercera edat mitjançant un sistema de serveis que tingui cura dels problemes específics, de salut, habitatge, cultura, lleure, i des de la perspectiva de la defensa dels drets fonamentals de la persona.

L'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat és, doncs, l'instrument adequat per realitzar amb eficàcia tot allò que al respecte estableixen les lleis, tot assumint que és un deure col·lectiu de la nostra societat l'atenció als ciutadans, a la seua vellesa, i fer-ho dins d'un marc de prestacions suficients, al marge del que suposa una pràctica voluntarista basada en l'assistència social o amb criteris de benestar social de beneficiència. Perquè, si bé aquestes funcions són pròpies d'organitzacions i entitats civils encomiables i necessàries, els elements fonamentals d'una política social veritable i adreçada a la tercera edat correspon als poders públics, i tenen, per tant, totes les altres un caràcter de complementarietat.

Es constitueix, per tant, l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat com a organisme autònom adscrit al Departament de Presidència, amb l'objecte que els ciutadans, en la seua tercera edat, puguin seguir mantenint amb eficàcia els seus drets i la seua dignitat com a persones, conjuntament amb la recepció de les prestacions que el seu estat requereix i molt especialment pel que fa a la salut, habitatge, cultura i lleure.

En aquesta Proposició de Llei s'estableix també que tots los ciutadans de Catalunya amb seixanta-cinc anys complerts tenen el dret a rebre les prestacions de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat, i podran percebre-les a la seua demanda. I en el cas de trobar-se en un estat de disminució física o psíquica que els impedeixi actuar per si mateixos, es trobin en un entorn absent o mancat de suport familiar, l'Institut, com a dipositori de la tutela que la societat, a través dels seus poders públics, exerceix sobre els seus membres amb mancances greus, actuarà d'ofici exercint les seues funcions.

Aquestes funcions, que tindrà encomanades el nou Institut Català de Serveis a la Tercera Edat són les de prendre les mesures adients per tal que els ciutadans que en la seva tercera edat estiguin en situació d'aïllament social o mancances familiars greus, gaudeixin del necessari suport humà i social; coordinar i, si s'escau, donar directament o mitjançant concerts amb d'altres entitats els serveis de tractament, rehabilitació o d'atenció especialitzats que la salut dels ancians requereixi; promoure, coordinar i crear les llars de residència geriàtrica, exercint el control i inspecció de les que en sigui titular la iniciativa privada o les administracions locals; establir un programa d'ajuts amb col·laboració de l'Administració local, perquè les famílies que tenen al seu càrrec i residint amb ells gent gran amb problemes específics puguin portar a terme les seues obligacions familiars; a promoure directament, o en col·laboració amb els departaments del Govern corresponents, l'Administració local i les entitats privades, activitats feineres de cultura, esports i lleure adients per tal de mantenir l'activitat dinàmica i integradora dels ancians en el si de la societat; a crear un servei d'assistència jurídica i, si s'escau, de tutoria i percepció de drets econòmics; a elaborar i actualitzar periòdicament un cens dels ciutadans de la tercera edat en totes les seues circumstàncies, tenint en compte la seua ubicació territorial; a organitzar i col·laborar en programes d'investigació sobre les diverses problemàtiques de la tercera edat; a col·laborar, si s'escau, amb entitats públiques o privades per tal de promoure les activitats o serveis que li són propis, i informar i mentalitzar la societat sobre la problemàtica de la tercera edat i donar públicament a conèixer, almenys una vegada a l'any, el resum de les seues activitats i prestacions.

També l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat podrà establir convenis amb les entitats d'àmbit local que hagin de coadjuvar a les finalitats de l'Institut des del marc de les obligacions i competències d'aquestes entitats. Quant a la seua organització interna i els seus òrgans rectors, es preveu que sigui la Junta Rectora, de la qual serà President el de la Generalitat i Vice-president el Conseller de Benestar Social, i vocals el Director de l'Institut i un representant dels Departament de Sanitat, Treball, Cultura, Ensenyament i Finances, tres persones de reconeguda competència i dedicació dins de la problemàtica de la tercera edat, que seran designades pel President de la Generalitat, i quatre representants de les entitats locals amb més cens d'habitants de Catalunya; el Director, que serà nomenat pel

Consell Executiu de la Generalitat, i a qui correspondrà la direcció de l'Institut i l'execució dels acords de la Junta Rectora, i que estarà obligat a donar compte al Parlament, almenys un cop a l'any, del desenvolupament de les tasques de l'Institut, el compliment dels seus programes i el detall de la seua hisenda; finalment, un consell assessor, que serà presidit pel seu Director, i estarà format per un nombre de persones no inferior a deu ni superior a trenta, en la forma i funcions consultives que reglamentàriament s'establirà un cop aprovada la Llei.

És evident, senyores i senyors diputats, que la nostra Proposició de Llei no és perfecta i que li calen esmenes, aportacions noves i, en definitiva, modificacions –i, fins i tot, substancials–, per assolir els objectius que perseguïem en presentar-la, però han d'entendre les senyores i senyors diputats que alguna cosa calia fer per intentar millorar l'actual situació de l'atenció a la tercera edat, tot i que cal reconèixer que a través de la intervenció del Departament de Sanitat prou que s'ha millorat, amb el programa «Vida als Anys», que és quasi l'únic que funciona dels programes socio-sanitaris. Ara bé, el problema no tan sols és de tipus sanitari i, per tant, entenem que cal una atenció unificada, sota uns mateixos criteris, i amb l'agilitat que possiblement se li pot donar des d'aquest Institut, sempre que no caigui en els vicis, servituds i, en moltes ocasions, partidisme que se'n fa des del Departament de Benestar Social.

Per tant, em permeto, senyor President, senyores i senyors diputats, sol·licitar, en nom dels diputats d'Esquerra Catalana, el seu vot favorable a la presa en consideració per la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Per a un torn en contra? No havent-hi torn en contra, passem ja a oferir el torn de posicionament. El Grup del CDS? El senyor Martín Toribio té la paraula.

El Sr. MARTÍN: Molt honorable President, il·lustres senyores i senyors diputats, l'Agrupació parlamentària del Centre Democràtic i Social donarà el seu vot favorable a la presa en consideració de la Proposició de Llei de Creació de l'Institut Català de Serveis a la Tercera Edat per un doble ordre de raons: d'una banda, tal com venim repetint reiteradament en cadascun dels tràmits de presa en consideració d'una proposició de Llei, perquè ens sembla saludable que la iniciativa legislativa no quedi limitada als projectes de Llei que ens presenta el Govern, realitat que conforma la pràctica totalitat de les tramitacions d'aquest Parlament, donada la rigorositat amb què el Govern de Convergència i Unió utilitza l'article 107.2 del Reglament de la Cambra i que tots els grups patim. D'altra banda, i sense entrar minuciosament en el contingut de la Proposició de Llei, sí que vull manifestar que per tal d'organitzar les competències que en matèria d'assistència a la vellesa té la Generalitat de Catalunya, ens sembla adient escollir la fórmula de l'organisme autònom per tal de superar la situació actual, caracteritzada per una assistència a la tercera edat parcial i basada fonamentalment en criteris de beneficència.

Aquest matí hem aprovat l'Informe del Síndic de Greuges de l'any 1990, i vèiem, en aquest Informe del Síndic, en tractar de la marginació social –i, malauradament, un gran nombre dels nostres avis s'hi poden incloure, en aquest apartat–, que per

cercar l'atenció necessària a la gent gran s'advocava per fer-ho a través del foment de l'associacionisme. És clar que l'associacionisme és un element important en el marc dels serveis socials, i que cal impulsar-lo des de l'Administració, però una societat moderna i justa ha de garantir la prestació dels serveis socials bàsics als ciutadans en la seva vellesa, i això només es pot fer des de l'Administració.

No es pot deixar en la solitud i el desemparament els nostres avis, perquè no només –que també– és un deure de la col·lectivitat, sinó dels poders públics, i per això, tal com deia a l'inici de la meua intervenció, la creació d'un institut de serveis a la tercera edat és un bon instrument per tal que l'Administració compleixi, de forma coordinada, amb les obligacions que té amb un col·lectiu que podem considerar com a integrat per un dels membres més desfavorits de la nostra societat.

Moltes gràcies, senyor President, il·lustres senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyor Diputat. Passarem ara al Grup parlamentari Popular. Té la paraula la il·lustre Diputada.

La Sra. MONTSERRAT: Gràcies, senyor President. Molt breument, solament per anunciar el nostre vot favorable a la presa en consideració de la Proposició de Llei que ha presentat Esquerra Catalana.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Gràcies, senyora Montserrat. Correspon ara el Grup d'Iniciativa: la senyora Rosa Fabian.

La Sra. FABIAN: Gràcies, senyor President. També des de l'escó estant, molt breument, per anunciar el vot favorable d'aquesta presa en consideració. En primer lloc, perquè el nostre Grup parlamentari té la tradició de votar a favor de totes les proposicions de Llei que presenten els altres grups i, per altra banda, perquè ens sembla bé endegar aquest Institut per a la tercera edat, perquè creiem que la política cap a la gent gran serà un dels eixos fonamentals en les decisions polítiques dels propers anys.

Per altra banda, dir que en el cas de que aquesta Proposició de Llei fos acceptada, el nostre Grup faria moltes esmenes, esmenes molt importants, perquè estariem en discrepància amb algun dels articles que aquí es redacten, i sobretot anunciem ja que aquestes esmenes serien fonamentalment en els òrgans de govern i de representació en aquest Institut.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyora Diputada. Ara correspon al Grup Socialista; per fer-ho, té la paraula la il·lustre Diputada senyora Rosa Barenys.

La Sra. BARENYS: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, senyor Diputat que ha presentat aquesta Proposició de Llei, manifestar que el Grup Socialista –com han manifestat els portaveus dels altres grups– també votarà a favor d'aquesta Proposició de Llei per dues raons: perquè és tradicional ja que el nostre Grup doni suport a totes les iniciatives parlamentàries que vénen dels grups parlamentaris en relació a les proposicions de Llei, i en segon lloc perquè creiem que qualsevol iniciativa orientada a debatre la política de la tercera edat, cal posar-s'hi al costat. El nostre Grup, en més d'una ocasió, ha presentat iniciatives parlamentàries per impulsar el debat i els aspectes organitzatius de la política assistencial i de serveis socials a la tercera edat; donat que aquesta és una proposició de

lleï i estem en el tràmit de presa en consideració, en el supòsit que el Grup de la majoria aprovés aquesta iniciativa —ho hem parlat ja amb el senyor Sabanza—, el nostre Grup presentaria un conjunt d'esmenes per orientar aquesta iniciativa de cara a aprofitar al màxim els recursos, els plans i els objectius que en aquest moment estan en marxa dintre del Departament de la Generalitat respecte a la política per a la tercera edat.

Gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, il·lustre senyora Diputada. Resta ja el Grup parlamentari de Convergència i Unió: per posicionar-se té la paraula l'il·lustre Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA: Gràcies, senyor President. Senyores i senyors diputats, bé, en primer lloc voldria felicitar el senyor Sabanza com a diputat del Grup Mixt, en preocupar-se d'un tema tan important com és la tercera edat. El que passa és que les visions que es poden tenir des de diferents grups, doncs, lògicament no tenen per què ser coincidents.

Jo, per respecte a vostè, li faré una rèplica del que vostè proposa en aquesta Proposició de Llei, perquè em sembla que és important; jo podria fer dues coses, a partir d'aquest moment: dir que nosaltres, doncs, no li donem suport, per la qual cosa sempre quedaria la porta oberta de parlar-ne a l'hora que, si li donéssim suport i entrés com a proposició de llei, a base de fer esmenes, doncs, poguéssim arreglar i fins i tot consensuar un text en què podríem estar d'acord o no; però el que passa és que jo no el vull enganyar i li vull explicar per quines raons, ni de forma ni de fons, podem estar-hi d'acord. Vostè, en aquesta Proposició no de Llei..., al final li diré què és el que en penso, però, en definitiva, quan es llegeixen els articles d'un a un, jo crec que tots i cadascun d'ells tindrien i tenen motius per mostrar posicionaments diferenciats amb el de vostè, i encara que sigui d'una forma ràpida voldria fer-li algun comentari.

Pel que fa a l'exposició de motius, senyor Sabanza, li vull dir —suposo que vostè ho coneix, però en tot cas no passa res perquè li ho recordi— que tant en el primer com en el segon paràgraf, el primer paràgraf està absolutament contemplat en la Llei de Serveis Socials, el segon paràgraf està contemplat en la Llei de la creació de l'Institut Català de Serveis Socials, l'ICASS, que suposo que és un institut que vostè deu conèixer.

Pel que fa a la part dispositiva, a l'article primer, doncs, vostè situa aquest institut en el si de Presidència, i jo li vull dir que en l'època en què no hi havia el Departament de Benestar Social i només hi havia la Direcció General de Serveis Socials, i fins i tot l'ICASS, tenia sentit, en aquells moments, possiblement, que pogués estar a Presidència; quan estava a Sanitat —i no ens hem pas d'enganyar—, quan estava a Sanitat, la Direcció General de Serveis Socials i l'ICASS eren una mica els germans petits, però una vegada hem que aconseguir tenir un Departament de Benestar Social, no ens sembla adequat que estigués a Presidència.

Pel que fa a situacions com... —ja també la Diputada Fabian ha fet algun comentari al que són els òrgans de govern i la representativitat—, jo li vull recordar, senyor Sabanza, que actualment l'ICASS, doncs, té en els seus òrgans de govern representació molt més àmplia que la que vostè proposa: només l'ICASS té tres consells, el Consell General de Serveis Socials, el Consell General de l'ICASS i el Consell Assessor de la Ter-

cera Edat, que, en fi, abasten absolutament, doncs, no només el que vostè proposa sinó molt més enllà, amb representacions molt més àmplies: patronal, sindicats, administració..., i vostè, de tot això, no en parla.

Però, en definitiva, senyor Sabanza, jo, el que li vull comentar és que si l'haguéssim admès a tràmit, com li deia, les esmenes haguessin sigut tantes que segurament haguéssim hagut d'anar per un text alternatiu, des de la nostra perspectiva, i, fins i tot, m'atreveixo a pensar que des de la perspectiva d'altres grups polítics també seria així. Però com que, en el fons, el que passa és que vostè, quan fa aquesta redacció, arriba, adonant-se'n o no adonant-se'n, a la conclusió de dir o bé que no coneix l'ICASS, que no coneix l'existència de l'Institut Català de Serveis Socials, que contempla tot el que vostè —i més encara—, tot el que vostè proposa. Altra cosa seria que estigués d'acord o no, estigués conforme o no amb la forma en què l'ICASS està funcionant en aquests moments, i fins i tot si ha de ser, doncs, un institut que ha de continuar en el futur; això podria ser discutible, però el que vostè avui ens planteja és exactament el que l'ICASS està fent i encara ho està fent més.

Però a més, doncs, vostè..., s'arriba a la conclusió que una de dues: o no coneix l'ICASS, que jo penso que sí, o bé el vol fer desaparèixer, que seria una altra opció.

Per a nosaltres, arribar a fòrums de debat en el tema de la gent gran, els que vulgui, de la forma que vulgui, i ens posarem o no d'acord, però podrem discutir sempre. Però que per aconseguir això s'hagin de presentar proposicions de llei que que són més curtes que la realitat actual, doncs ens sembla que no és la fórmula —insisteixo: sempre des del respecte que a vostè li pugui semblar que el que s'està fent des de l'ICASS, doncs, sigui suficient o no ho sigui. Però no; seria, en tot cas, el fons, però no la forma. La forma, avui per avui, com li dic, està a bastament coberta amb l'ICASS. L'ICASS, amb un pressupost de l'any 90, que van ser 29.500 milions de pessetes, i l'any 91, de 34.200, dels quals, a vellesa, s'hi van dedicar 11.035 milions. És a dir, quan vostè parla de finances de l'Institut de la Tercera Edat, en la mateixa línia, amb el mateix respecte que li deia abans, serà suficient o no, però la quantitat que avui es destina a aquest capítol, doncs, és important. I no per crear l'Institut de la Tercera Edat podria ser més gran; són altres conceptes.

I, ja per acabar —i m'he compromès que seria curt—, una mica jo crec que arriba una mica fora de temps, aquesta Proposició. En part, perquè vostè la va presentar el mes d'octubre de l'any passat; han passat llargament, doncs, set o vuit mesos. En aquests set o vuit mesos jo crec que l'evolució que ha experimentat la voluntat del Govern, doncs, ha estat manifesta. Fa molts pocs dies —em sembla que vostè no hi era present, però— el Conseller de Benestar Social va presentar el Pla Integral de la Gent Gran, que jo diria que dona resposta sobradament, doncs, a totes les qüestions que vostè es planteja. No que sigui la resposta definitiva, ni la millor, però hi ha un avenç important i per això li dic que des de la nostra perspectiva arriba, doncs, fins i tot, un pèl fora de temps.

En qualsevol cas, també per tradició —ja que ha sigut un argument que han utilitzat els grups de l'oposició en el sentit de donar suport a la presentació d'aquesta consideració—, nosaltres també, entre altres coses per tradició, la hi votarem en contra.

Gràcies, senyor President. *(Rialles.)*

El Sr. VICE-PRESIDENT PRIMER: Moltes gràcies, Il·lustre senyor Diputat. Posarem a votació aquesta presa en consideració.

Vots a favor, es posin drets, sisplau.

Vots en contra?

Abstencions?

La presa en consideració de l'esmentada Proposició de Llei ha estat rebutjada per 25 vots a favor, 53 en contra i cap abstenció.

Se suspèn la sessió, que es reprendrà demà a les deu del matí.

(Són dos quarts de nou del vespre i tres minuts.)

MANUAL PARLAMENTARI

Publicacions del Parlament de Catalunya
21,5 x 17 cm.

Collecció de fulls intercanviables i actualitzables amb les referències de consulta més freqüent per al treball parlamentari.

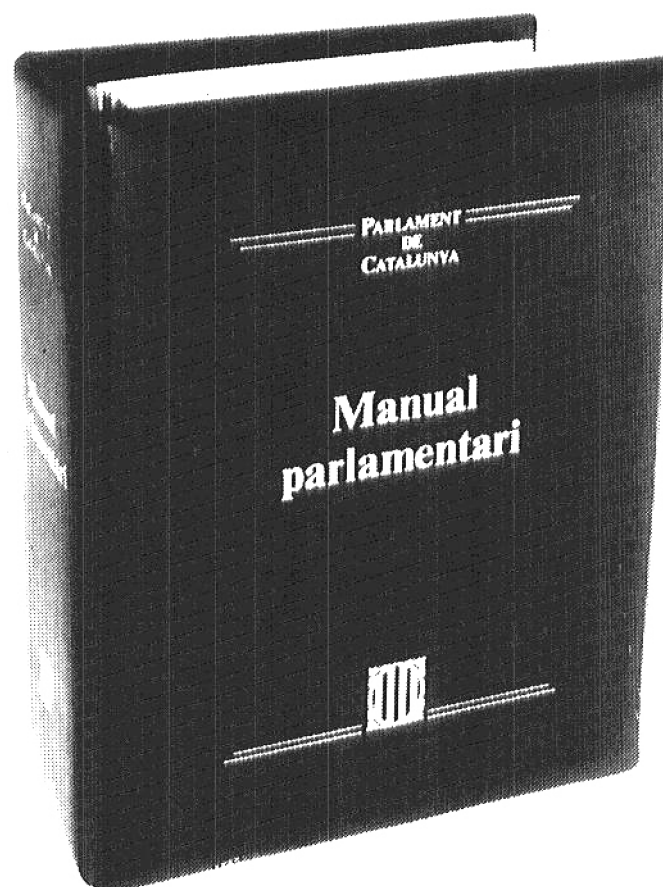
Cada full porta en lloc destacat l'índex de la secció, la subsecció i l'apartat a què pertany, i, si escau, un número de foli, de manera que no hi hagi dubtes quant a la seva col·locació.

L'obra consta de :

- a) Arxivador de plàstic termosoldat estampat en or i amb anelles, amb capacitat per a 500 fulls.
- b) Separadors de seccions de cartolina plastificada.
- c) Blocs de fulls corresponents a una secció o una subsecció tancats en bosses de plàstic soldades.

SECCIONS

- A. Normes bàsiques
 - A.1 Constitució Espanyola
 - A.2 Estatut d'Autonomia de Catalunya
 - A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic de l'Estatut
 - A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament
 - A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat
- B. Els Diputats i els Grups parlamentaris
 - B.1 Resultats Electorals
 - B.2 Diputats de la Legislatura Actual
 - B.3 Grups Parlamentaris
- C. Els òrgans de la Cambra
 - C.1 El Ple del Parlament
 - C.2 El President i la Mesa del Parlament
 - C.3 Junta de Portaveus
 - C.4 Diputació Permanent
 - C.5 Comissions Parlamentàries
 - C.5/1 Comissions permanents legislatives
 - C.5/2 Comissions permanents no legislatives
 - C.5/3 Comissions de legislatura
 - C.5/4 Comissions creades per llei
 - C.5/5 Comissions d'investigació
- D. Règim i govern interior i serveis del Parlament
 - D.1 Estatuts de Règim i Govern Interior
 - D.2 Normes Complementàries de Règim Interior
 - D.3 Horaris Generals i Calendari Parlamentari
 - D.4 Organigrama dels Serveis del Parlament
 - D.5 Gabinet de Presidència
 - D.6 Oficialia Major del Parlament
 - D.7 Serveis Generals
 - D.8 Servei d'Òratoria de Comptes i Caixa
- E. El treball parlamentari
 - E.1 Resum de Dades del Treball Parlamentari
 - E.2 Índex de Tramitacions
 - E.3 Referència dels Textos Aprovats en Anteriors Legislatures
- F. Directori institucional
 - F.1 Generalitat de Catalunya
 - F.2 Administració de l'Estat a Catalunya
 - F.3 Principals Serveis d'Administració Local de Catalunya
 - F.4 Altres Institucions de Catalunya
 - F.5 Institucions i Administració Central de l'Estat
 - F.6 Parlaments i Govern Autònoms
 - F.7 Organismes Internacionals

PREUS

	PTA
— Obra completa, amb els 457 fulls editats fins ara	1.500
— Arxivador	200
— Joc de separadors	60
— Blocs de fulls disponibles:	
A.1 Constitució Espanyola (i Índex analític)	220
A.2 Estatut d'Autonomia (i Índex analític)	100
A.3 Lleis de Desenvolupament Bàsic (Conté:	
A.3/1 Llei del Parlament, el President i el Consell Executiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/2 Llei del Consell Consultiu de la Generalitat (i Índex analític)	
A.3/3 Llei del Síndic de Greuges (i Índex analític)	
A.3/4 Llei de la Sindicatura de Comptes (i Índex analític)	
A.3/5 Llei de Finances Públiques de Catalunya (i Índex analític)	
A.3/6 Llei de Normalització Lingüística a Catalunya (i Índex analític)	280
A.4 Normes d'Autonomia Reglamentària del Parlament (Conté:	
A.4/1 Reglament del Parlament de Catalunya	
A.4/2 Apèndix del Reglament del Parlament	
A.4/2.1 Normes interpretatives o supletòries dels articles del Reglament del Parlament	
A.4/2.2 Normes supletòries dels preceptes del Reglament del Parlament	
A.4/3 Índex analític del Reglament del Parlament i de l'Apèndix del Reglament)	150
A.5 Lleis Orgàniques de l'Estat (Conté:	
A.5/1 Ley Orgánica 2/1979, de 3 de octubre, del Tribunal Constitucional, i Índex analític)	75
B.2 Diputats de la Legislatura Actual (Edició 01.12.84)	420
B.2 1. ^a actualització (01.03.86)	45
C. Els òrgans de la Cambra	75

2.ª EDICIÓ

Jaume Sobrequès
Francesc Vicens
Ismael E. Pitarch

Prefaci dels M. H. Srs.
Heribert Barrera
i Miquel Coll i Alentorn

Publicacions
del Parlament
de Catalunya

Barcelona 1987. 504 pàgines. ISBN 84-505-6832-3
Preu: 10.000 PTA.

Paper couché i religadura en
símil pell, estampada a 4
colors, protegida amb
sobrecoberta d'ace-
tat transparent

231
fotos a tot color
i a tota plana, originals
de Francesc Català i Roca
i altres fotògrafs i arxius

78 fotos històriques en blanc
i negre, reproduïdes en bitò

15 gràfics i esquemes sobre l'organització
i el funcionament parlamentaris

C O N T I N G U T

Prefaci del M. H. Sr. Heribert Barrera
Prefaci del M. H. Sr. Miquel Coll i Alentorn

**La institució parlamentària en la
història de Catalunya**, per Jaume
Sobrequès i Callicó

Origen
Major edat el segle XIII
El funcionament de les Corts Medievals
L'època d'or de les Corts
Les Corts i la crisi del segle XV
Les Corts escenari del redreçament
polític
Progressiva decadència de les Corts els
segles XVI i XVII
La desaparició definitiva de les Corts

El Palau del Parlament, per Francesc
Vicens

La Ciutadella de Felip V
Un segle i mig de repressió

L'arsenal de la Ciutadella
D'arsenal a palau reial
De palau reial a Museu
La instal·lació del Parlament durant la
República
L'etapa actual

El Parlament de Catalunya, per
Ismael E. Pitarch

I. Crònica del Parlament
*El parlament de la Generalitat restaurada
(1932-1939)*
Composició del Parlament
Esdeveniments històrics més importants
en la vida del Parlament
La funció legislativa
La funció de control
Altres funcions del Parlament
El Parlament de la Generalitat restablerta
Les eleccions al Parlament de Catalunya

II. Les funcions del Parlament
La naturalesa i la funció del Parlament
El sistema d'autogovern de Catalunya
Característiques del Parlament
La funció i les competències legislatives
del Parlament
Les funcions de creació, control i impuls
de l'acció política i de govern
La funció electiva
La funció integradora i solidària
El funcionament del Parlament
L'elecció del Parlament
Els diputats
La seu i el temps de treball
Els òrgans del Parlament
El sistema de treball i de decisió
El procediment legislatiu del Parlament
El control i l'impuls polític de l'acció de
govern
La publicitat i el coneixement del
Parlament
Els serveis del Parlament

SUBSCRIPCIÓ

BUTLLETÍ OFICIAL
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT DE CATALUNYA

CONDICIONS

La subscripció és anual, per anys naturals. El període de subscripció fineix, doncs, el 31 de desembre de cada any. Les altes produïdes durant el curs de l'any es comptaran, als efectes de cobrament, des de la primera setmana de cada trimestre natural, sigui quina sigui la data de subscripció dins aquest trimestre.

La tramesa regular dels exemplars de subscripció començarà en rebre's l'import corresponent i la butlleta de subscripció degudament emplenada.

El subscriptor que no renovi la subscripció abans del venciment serà donat de baixa; tan bon punt es rebrà l'import de la renovació es reprendrà la tramesa del Butlletí, però sense dret als exemplars no rebuts.

L'Administració de les publicacions oficials del Parlament pot modificar en qualsevol moment el preu de subscripció, el qual tindrà efectes, per als subscriptors ja donats d'alta, a partir de la primera renovació de subscripció. Els preus de subscripció vigents consten al peu d'impremta de cada número de les publicacions oficials.

El pagament es pot fer:

- a) En metàl·lic, a la Caixa del Parlament
- b) Per transferència bancària, al compte número 500-5-22559-41 de la Caixa d'Estalvis de Catalunya
- c) Per gir postal
- d) Per xec registrat (el xec no registrat no serà admès).

BUTLLETA

Nom

carrer nám.

telèfon població codi postal

desitja subscriure's al ☐ BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

☐ BUTLLETÍ OFICIAL i al DIARI DE SESSIONS (subscripció conjunta)

d'acord amb les condicions establertes i els preus vigents,

a partir del dia de de fins al dia 31 de desembre de 19

Amb aquesta finalitat, i amb data de de 19 envia

per núm. la quantitat de pessetes

(gu/xeu al portador)

..... de de 19

Signatura

BUTLLETÍ OFICIAL
i
DIARI DE SESSIONS
DEL PARLAMENT
DE CATALUNYA

Palau del Parlament
Parc de la Ciutadella
08003 Barcelona

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Edició i subscripcions: Servei de Publicacions del Parlament de Catalunya,
Palau del Parlament, Parc de la Ciutadella, 08003 Barcelona. Telèfon 300.62.63.

Subscripció anual: 6.000 pessetes. Subscripció anual conjunta amb el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*: 13.000 pessetes. Número solt: 120 pessetes. (Preus amb IVA inclòs).

Dip. Leg. B-27.966-80. ISSN 0213-7976 (general) ISSN 0213-7984 (sèrie P)

Imprès per Multitext. SA. Diputació 113-115, 08015 Barcelona

